

2002

நவபொருளியலாளன்

NAVAPORULIYALALAN

பொருளியல் வணிக சஞ்சிகை

மலர் 6

ஜூலை 2002

ASSOCIATION OF
NAVAPORULIYALALAN

Editor:

Mr. N. Ravinthirakumaran
B.A. Hons (Jaff.), Dip-in-Econ, M.A.(Col.)
Lecturer, Department of Economics,
University of Colombo.

Sub Editors:

Mrs. Kalaichelvi Ravinthirakumaran
B.A. Hons (Jaff.)
Lecturer, Department of Commerce,
University of Colombo.

Mr. S. Santhirasegaram
B.A. Hons (Jaff.), M.A. (Col)
Lecturer, Department of Economics,
University of Jaffna.

Advisory Committee

Prof. N. Balakrishnan
B.A. Hons (Cey.), MPhil (Leeds)
Vavuniya Campus,
University of Jaffna.

Prof. Y. Rasanayagam
B.A. Hons (Cey.), PhD (Camb), F.R.G.S
Head, Department of Geography,
University of Jaffna.

Dr. S.M.P. Senanayake
B.A. (Cey.)
Head, Department of Economics,
University of Jaffna.

Mr. Sarath Vidanagama
BCom (Cey.), PG.Dip (Lanca), MSc (Ster)
Senior Lecturer, Department of Economics,
University of Jaffna.

Mr. R. Nanthakumaran
B.A. Hons (Jaff.), M.A. (Jaff.), MSc (Manche)
Dean, Vavuniya Campus, Vavuniya.

Mr. K. Kajendra
BCom (Jaff.), MCom (Kelani), MBA (Cochin)
Senior Lecturer, Department of Commerce,
University of Jaffna.

எமது நவபொருளியலாளன் மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் ஆறாவது மலரினை தங்கள் கைகளில் தவளவிடுவதில் மகிழ்வடைகின்றோம். இதுவரை எமது மலரிற்கு உங்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற ஒத்துழைப்பிற்கு நன்றிகள். இம்மலரும் இதுவரை வெளிவந்த மலர்கள் போன்று மாணவ சமூகத்திற்கு தேவை எனக் கருதப்படும் முக்கிய விடயங்களைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது.

பல்வேறுபட்ட பொருளாதார நெருக்கடிகளின் மத்தியில் இம்மலரினைத் தொடர்ந்து உங்களுக்காக வெளியிட வேண்டும் என்ற அவாவின் நிமித்தம் இதனை வடிவமைத் தள்ளோம்.

ஏற்கனவே வெளிவந்த மலர்களிற்கு தாங்கள் கொடுத்த ஆதரவு போன்று இம்மலரிற்கும் தங்கள் ஆதரவு கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இம்மலரில் பொருளாதார வணிகம் தொடர்பாக விசேடமான சில கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தேவையுடன் ஏனைய போட்டிப்பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களின் தேவையை உணர்ந்தும் இம் மலர் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உங்களுக்காக வெளிவரும் இம்மலரில் உங்களுக்கு தேவை எனக் கருதும் விடயங்களை எமக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். அவை யாவும் மலரில் பிரசுரிக்கப்படும்.

இம்மலரில் பிரசுரிப்பதற்குப் பல்கலைக்கழக மற்றும் பாடசாலை ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் பொருளியல் மற்றும் வணிகம்சார் ஆர்வலர்களிடமிருந்தும் கட்டுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. தரமானவை எனக் கருதப்படும் கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்படும்.

நன்றி:

மீண்டும் நவபொருளியலாளன் மலர் 7 இல் சந்திப்போம்.

ஆசிரியர்

நவபொருளியலாளன்

நவபொருளியலாளன் அகத்தில்

பக்கம்

1. சூழலியல் பிரச்சனைகளும் பொருளாதாரத்தில் அதன் தாக்கமும் 1 - 10
A. Thayaparan
2. நிறுவன வடிவமைப்பில் சூழ்நிலைகளின் செல்வாக்கு 11 - 16
Mr. A. Pushpanathan
3. வணிகவங்கிகளும் அவற்றின் தொழிற்பாடும் 17 - 23
A. N. Ahamad & A. A. Mohamed Nafie
4. பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள் 24 - 29
S. Santhirasegaram
5. வெளித்தள்ளுகை விளைவுக் கருதுகோள் பற்றிய
கோட்பாட்டு ரீதியான ஆய்வு 30 - 36
க. அ. வீமலேந்திரராஜா
6. விலைமட்டம் 37 - 45
Z. A. Zanhir
7. பணம்விலை பற்றிய கணியக் கோட்பாடுகள் 46 - 60
Mr. N. Ravinthirakumaran
8. சர்வதேச வர்த்தகமும் வறுமை ஒழிப்பும் 61 - 65
Mrs. Kalaichelvi Ravinthirakumaran
9. பொருளாதார வளர்ச்சி 66 - 68
V. Parameswaran
10. G. C. E. (A/L) 2003 மாணவர்களுக்கான மாதிரி வினாத்தாள் 69 - 72
V. Parameswaran

கட்டுரையிலுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் கட்டுரை ஆசிரியர்களினுடையதாகும்.

விலை ரூபா 100/-

சூழலியல் பிரச்சினைகளும் பொருளாதாரத்தில் அதன் தாக்கமும் (Environmental Problems and its effect on Economy)

A. Thayaparan - Lecturer

Vavuniya Campu, Vavuniya.

அண்மைய வருடங்களாக, இயற்கை சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றியும் அது பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஏற்படுத்தி வரும் தாக்கம் பற்றியும் பொருளாதார ஆய்வுகளில் முக்கியமானதொரு விடயமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆராயப்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக பொருளாதாரங்களில் இடம்பெற்று வருகின்ற வர்த்தகம் தொடர்பான நடவடிக்கைகள், தீர்மானங்களிலும் சரி, திட்டமிடல் சார்ந்த துறைகளிலும் சரி, சூழலியல் பிரச்சினைகள் (Environmental Problems) என்பது இன்று அதிக முக்கியத்துவத்தை பெற்றுவருவதுடன், உலக பொருளாதாரங்களிலும் இயற்கை சூழல் பற்றிய விடயங்களும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அவற்றின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கமும் உணரப்பட்டே வந்துள்ளது. விரைவான வளர்ச்சி, முன்னேற்றமடைந்து வரும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், விருத்தியடைந்து வரும் போக்குவரத்து வசதிகள், கைத்தொழில் உற்பத்தி செயல்முறைகள் மற்றும் தொலைபேசி உள்ளிட்ட தொடர்பாடல் வசதிகள், இரசாயன உற்பத்தி பாவனைகளது அதிகரிப்பு போன்றவை சமூகத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அதிகளவுக்கு உயர்த்திவரும் அதேவேளை இவை சூழலில் பெரும் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி வருவதை அவதானிக்கலாம். சுற்றுப்புறச் சூழல் தொடர்பான சில பொருளியல் சார்ந்த நடத்தைகள் பொதுவாகப் பொருளாதாரத்தில் எடுத்துக்காட்டப்படும் நிறுவனங்கள் மற்றும் தனி நபர்களின் நடத்தைகள் சார்பாகப் பல்வேறு விதமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக நிறுவனங்கள் புதிய உற்பத்திகளை அறிமுகப்படுத்துவதனுடாகவும், புதிய உற்பத்திகளைத் தூண்டுவதற்கான உற்பத்தி முறைகளை நிறுவனங்கள் கையாள்வதனுடாகவும் பொருளாதாரத்தில் புதிய சந்தை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கு

வதற்கு வாய்ப்பேற்படுகிறது. எனினும் மறுபுறத்தில் குறித்த சில நிறுவனங்களது உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் சுற்றுப்புறங்களில் ஏற்படுத்தி வரும் சூழலியல் தாக்கங்கள் தொடர்பான விடயங்களை அந்த மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பையும் அந்நாட்டு அரசாங்கத்துக்கு அளித்து விடுகிறது.

ஒவ்வொரு தனிநபர்களும் சந்தைத் தீர்மானங்களுக்கேற்ப தமது நுகர்வுப் போக்கினை (Consumption Pattern) மாற்றியமைத்துத் தெரிவு செய்யும்போது, அத்தகைய தெரிவு மாற்றங்கள் சூழலிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. பொதுவாக நுகர்வோர் தமது விருப்பத்தெரிவினை மீளமைக்கும் போதோ அன்றி உற்பத்தி செய்யப்படும் போது பொருட்கள் பொதி செய்யப்படும் முறைமைகளில் மாற்றங்கள் உள்வாங்கப்படும் போதே அவை இயற்கை சூழலிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தலாம். இந்த நிலையில் அரசாங்கமானது, சூழலில் ஏற்படுத்தும் மாசுக்களை கட்டுப்படுத்தி ஒரு சமநிலையைப் பேணி அதைப் பாதுகாப்பதற்காக உள்ளூர் மட்டத்திலும் சர்வதேச ரீதியிலும் சூழல் தொடர்பான சட்ட விதிகளை (Environmental Laws) பிரகடனப்படுத்த வேண்டிய தேவையைக் கொண்டிருப்பதுடன் அதை நிலை நிறுத்த வேண்டிய பொறுப்பையும் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் தான் தற்போது நிறுவனங்கள் தமது உற்பத்தி செயல்முறைகள் இயற்கைச் சூழலியலில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைக் குறைக்கக் கூடிய வகையில் தமது உற்பத்திச் செயல்முறை நடத்தைகளில் பல்வேறு மாற்றங்களைப் புகுத்தி வருகின்றன. குறிப்பாக வளங்களைப் பயன்படுத்தும் முறைகள் உற்பத்திப் பொருட்களின் விதம், அவற்றின் பண்புகள் என்பவற்றில் இத்தகைய மாற்றங்களை கையாள்கின்றன.

மறைமுகமாகச் சூழலியல் கொள்கை களானது (Environmental Problems) நிறுவன மொன்றின் உற்பத்திப் பொருளினது விலை தரம் போன்றவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அதே வேளையில் குறித்த உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்ற நிறுவனங்களும் தமது நோக்கத்திலும், வியாபார நடவடிக்கைகளிலும் இலாபத்தை உச்சப்படுத்தல் போன்ற அம்சங்களுக்கு முன்னுரிமையளிப்பதைப் போல சூழல் என்ற எண்ணக்கருவுக்கும் முன்னுரிமையளித்தல் வேண்டுமென கூறப்படுகிறது. இத்தகைய ஒரு ஒத்துழைப்பு உற்பத்தியிலும் உற்பத்தியை வடியமைப்பதிலும் மட்டும் நிலவாது, சந்தையின் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளிலும் நிலவுவதாக இருத்தல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இயற்கை சூழலானது தயாரிப்புக் கைத்தொழில், மற்றும் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் உற்பத்திகள் போன்றவற்றுக்கான மூலப்பொருட்களை வழங்கும் அடிப்படையாக விளங்குகின்றன. தவிர அவை பொழுதுபோக்கு, உல்லாசப் பயணத்துறை போன்ற சேவைக் கைத்தொழில் களுக்கும் ஆதரவளிக்கின்றன. இவ்வியற்கை உள்ளீடுகள் மீள்புதுப்பிக்க முடியாதவையாகவோ அன்றி மீள்புதுப்பிக்கக் கூடியவையாகவோ இருக்கலாம். உதாரணமாக எண்ணெய் வளம், வைரம் போன்றவை மீள்புதுப்பிக்க முடியாதவையாகவும் மரம், மீன் போன்ற வளங்கள் மீள்புதுப்பிக்கக் கூடிய வளங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. எனினும் மீள்புதுப்பிக்கக் கூடிய சில வளங்கள் கூட (அளவுக்கதிகமாக குறித்ததொரு இடத்தில் மீள்பிடித்தல்) புதுப்பிக்க முடியாத வளங்களாக மாற்ற மடையலாம். மேலும் உற்பத்திகளின் போது மிஞ்சும் கழிவுகள், வீட்டுத்துறையினரது உபயோகமற்ற உற்பத்திக்கழிவுகள், போன்றவை இயற்கைச் சூழலில் மாசுபடுத்தலை கொண்டு வருகின்றன. வீணாக் கப்படுகின்ற இவ்வற்பத்திக் கழிவுகள் (Waste Products) உடனடியாகவே அகற்றப்படாவிடின் அது இயற்கை உள்ளீடுகளது நிரம்பலின் மீது பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இதே போலவே காடுகளில் அமில மழை பெய்தல், விஷம் சம்பந்தமான இரசாயன உற்பத்திகள் நிலம், ஆறுகளில் வீசப்படுதல் போன்றவற்றிலும் இயற்கை

உள்ளீடுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. தவிர சூழலில் இடம்பெற்று வரும் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் எதிர்கால ஊழிய உற்பத்தித் திறனிலும் (நோய் வாய்ப்படுதல் போன்றவை) தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இவ்வாறு பொருளியல் சார்ந்த நடத்தைகள் இயற்கை சூழலுடன் தொடர்புபட்டுள்ளதுடன், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சூழலிலும் பாதிப்பைக் கொண்டு வருவதை அவ தானிக்கலாம்.

சூழலியல் பொருளியலானது பொருட்கள் சேவைகள் உற்பத்தி, நுகர்வு நடத்தைகளின் விளைவாக சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பை இனங்காண்பதும் அதனால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்குரிய தீர்வு பற்றி ஆய்வு செய்வதாகவுமே காணப்படுகிறது. சூழலுக்கு ஏற்படும் இந்த பாதிப்பையே பொதுவாக “மாசுபடுதல்” (Pollution) எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. மாசுபடுதல் தொடர்பான எண்ணக்கருவுக்கு வெவ்வேறுபட்ட விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் பொதுவான ஒரு விளக்கமாக, சூழலில் ஏற்படுத்தப்படும் விரும்பத்தகாத விளைவுகளையே இது குறிப்பிடுகிறது. சூழலியல் பாதிப்புகளை தடுப்பதற்கான அல்லது குறைப்பதற்கான பொருத்தமான தீர்வுகளை கண்டறிவது என்பது, அவ்வாறான பாதிப்புகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள், அவை எந்த மூலங்களிலிருந்து தோன்றுகின்றன? பாதிப்பின் பரப்பளவு போன்ற பல விடயங்களில் தங்கியுள்ளது. சூழலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் காரணிகளை இனங்காணும்போது, இயற்கையில் நிகழும் எரிமலை போன்ற இயற்கை காரணிகளாலோ அல்லது கைத் தொழில் உற்பத்தி நடத்தைகள், நுகர்வு நடத்தைகள் போன்ற சில மனித செயற்பாடுகளாலோ தோற்றம் பெறலாம்.

பழம் பொருளியலாளர்களது நுண்பாக பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளில் சந்தையின் வினைத் திறமையான வெளியீடானது சந்தையில் பொருட்களின் விலை, உற்பத்தி, செலவு தொடர்பான நிபந்தனைகள் மற்றும் பிரவேச சுதந்திரத்திற்கான தடைகள் போன்ற சில எடுகோள்களை மையமாக வைத்தே விளக்கப்பட்டன. இவற்றுள் ஏதாவதொரு

எடுகோளை தளர்த்தி நோக்குமிடத்து சந்தைப் பொறிமுறைச் செயற்பாடானது வினைத்திறமையாக அமையாது, சந்தை தோல்வியடைய வாய்ப்பு ஏற்படும். எனினும் சந்தை தோல்வியடைவதற்கு இவை மட்டுமன்றி வேறு பலவும் காரணங்களாக அமைந்து விடுகின்றன. பொருளியலாளர் சிலரது கருத்துப்படி, சூழல் தொடர்பாக எழும் பிரச்சினைகளும் பொதுப் பொருட்கள் காணப்படுவதும், வெளிவாரி விளைவுகள் தோற்றம் பெறுவதும் காரணங்களாக அமையலாம். பொதுப் பொருட்கள் எனும் போது அவை நுகர்வில் போட்டித்தன்மை அற்றதாகவும், அப்பொருள் நுகர்வினால் பெறும் நலனிலிருந்து ஒருவரை விலக்குதல் முடியாததுமான பண்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. பொதுப் பொருட்கள் இத்தகைய பண்புகளை கொண்டிருப்பதால் இயல்பாகவே நடைபெறுகின்ற சந்தை செயற்பாடுகள் விலைப் பொறிமுறையூடாக இடம் பெறும். இதன் விளைவாக பொதுப் பொருட்களைப் பொறுத்து அவற்றின் வள ஒதுக்கீடு வினைத்திறனாக அமைதல் என்பது இப்பொருட்களது கேள்வி நிரம்பல் பற்றிய தகவல்கள் நன்கு தெரிந்து வைத்திருப்பதில் தான் தங்கியுள்ளது. எனினும் இப்பொதுப் பொருட்களைப் பொறுத்து நுகர்வோர் தமது விருப்பத் தெரிவை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் என்ற எடுகோளின் கீழேயே இவற்றின் கேள்வி - நிரம்பல் கோடுகள் பெறப்படுகின்றன. நடைமுறையில் நுகர்வோர் இதன் விருப்பத் தெரிவை தாமாக வெளிப்படுத்துவதில்லை. இந்த ஒரு சூழ்நிலையில் இவற்றின் கேள்வி - நிரம்பல் பற்றி சரியாக இனங்காண முடியாததன் விளைவாக வள ஒதுக்கீட்டிலும் வெளியீட்டிலும் வினைத்திறனை எய்துவது என்பது இயலாததாகி விடுகிறது. இது சந்தை தோல்வியடைவதற்கும் காரணமாகி விடுகிறது.

சொத்துடமைகள் பற்றிய சரியான வரையறை இல்லாத சூழ்நிலையிலும், சந்தை தோல்வியடைகிறது. சொத்துடமை சரியாக வரையறுக்கப்படாத பட்சத்தில் அதன் நுகர்விலிருந்து எல்லோரும் பயன்பெற முனைவார்களே தவிர அதனைப் பரா

மரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்க எவரும் முன்வர மாட்டார்கள். அதாவது “இலவசபயணி” போல (Freerider) செயற்படுவார்கள். இத்தகையதொரு நிலையில் இவற்றின் வள ஒதுக்கீடு வினைத்திறமையாக அமையாது சந்தை தோல்வியுறும். இந்த நிலையில் அரசாங்கமே தலையீடு செய்து இதை தடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறது. சந்தை பற்றிய பூரணமான தகவல்களை நுகர்வோரைச் சென்றடையாத பட்சத்திலும் சந்தை தோல்வியடையும்.

சூழலில் காணப்படும் பொதுப் பொருட்கள் சேவைகள் சந்தை தோல்விக்கு காரணமாக அமைவதைப் போல, இன்னொரு வழியிலும் சந்தை தோல்வியுறலாம். அதாவது, சுற்றுப்புறச் சூழல் மாசுக்களை ஏற்படுத்தும் மூலங்கள் என்ற வகையில் தயாரிப்பு தொழிற்சாலைகள் போன்ற அசையாத மூலங்களாலோ அல்லது விமானங்கள், கப்பல்கள் போன்ற போக்குவரத்து சாதனங்கள் உள்ளிட்ட அசையக்கூடிய மூலங்களாலோ “வெளிவாரி விளைவுகள்” தோற்றம் பெறலாம். இங்கு வெளிவாரி விளைவுகள் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு பொருட்கள் சேவைகளது உற்பத்தி, நுகர்வு, நடத்தையின் போது; அவ்விருவருக்கும் அப்பால் அதனுடன் தொடர்பு படாத மூன்றாம் நபருக்கு ஏற்படும் விளைவுகளை குறிக்கிறது. வெளிவாரி விளைவானது நேரானதாகவோ அன்றி எதிரானதாகவோ இருக்கலாம். குறித்த ஒருவரது உற்பத்தி அல்லது நுகர்வு நடத்தை இன்னொருவருக்கு வெளிவாரியாக செலவை ஏற்படுத்துமாயின் அது “எதிரான வெளிவாரி விளைவு” (Negative Externality) எனவும், பதிலாக குறித்த ஒருவரது உற்பத்தி அல்லது நுகர்வு நடத்தை இன்னொருவருக்கு வெளிவாரியாக நன்மையை ஏற்படுத்துமாயின் அது நேரான “வெளிவாரி விளைவு” (Positive Externality) எனவும் அழைக்கப்படும். எனவே வெளிவாரி விளைவுகள் எதுவும் இடம்பெறாத போது நிரம்பல் கோடானது குறித்த அந்த உற்பத்தியின் எல்லைச் செலவையும், கேள்விக் கோடானது குறித்த அப்பொருள் நுகர்விலிருந்து பெறும் எல்லை நன்மையையும் மட்டுமே பிரதி

பலிக்கும். ஆனால் உற்பத்தியிலோ, நுகர்விலோ வெளிவாரி விளைவு நிலவும் போது, இத்தகைய செலவுகளுக்கும் நலன்களுக்கும் அப்பால் வேறு பல செலவுகளும், நலன்களும் ஏற்படுகின்றன. அதாவது குறித்த ஒரு நிறுவனத்தின் உற்பத்தி நடத்தை, அந்த நிறுவனத்துக்கு ஏற்படும் எல்லை தனியார் செலவு (Marginal Private Cost - MPC) என்பதற்கு அப்பால் அத்துடன் தொடர்புபடாத மற்ற நபருக்கும் அது எல்லை வெளிவாரி செலவை (Marginal External Cost - MEC) ஏற்படுத்தி விடுவதால் அதனையும் சேர்த்தே அந்த பொருளின் சமநிலை விலை, வெளியீடு தீர்மானிக்கப்படல் வேண்டும். இந்த நிலையில் நிரம்பல் கோடானது தனியே எல்லைத் தனியார் செலவை மட்டுமன்றி அதனுடன் இணைந்து எல்லை வெளிவாரி செலவையும் உள்ளடக்கியதான எல்லை சமூக செலவை (Marginal Social Cost - MSC) = (Marginal Private cost - MPC) + (Marginal External Cost - MEC) பிரதிபலிப்பதாகவே அமைந்திருக்கும். இங்கு எல்லை வெளிவாரி செலவு என்பதன் மூலம் வெளிவாரி விளைவு சூழலுக்கு அல்லது சமூகத்துக்கு ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு விளக்கப்படுகிறது. மறுபுறத்தில் கேள்விப் பக்கமாக நோக்குமிடத்து, குறித்த பொருளின் நுகர்விலிருந்து அந்த நபர் மட்டும் பெறும் எல்லை தனியார் நன்மை (Marginal Private Benefit - MPB) என்பதை விட, அந்த நுகர்வினால் மற்ற ஒரு நபரும் நலனை அடைவாராயின் அது எல்லை வெளிவாரி நன்மையை (Marginal External Benefit - MEB) கொண்டு வரும். இந்த பின்னணியில் கேள்விக் கோடானது, தனியே எல்லை தனியார் நலனை மட்டும் பிரதிபலிக்காது அதனுடன் இணைத்து எல்லை வெளிவாரி நலனையும் உள்ளடக்கியதான எல்லை சமூக நன்மையை (Marginal Social Benefit - MSB) = (Marginal Private Benefit - MPB) + (Marginal External Benefit - MEB) பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருக்கும். இங்கு எல்லை வெளிவாரி நன்மை என்பதன் மூலம் வெளிவாரி விளைவில் சூழலுக்கு அல்லது சமூகத்

துக்கு ஏற்படும் நலன் விளக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு நுகர்வில் வெளிவாரி நலன் (நேரான வெளிவாரி விளைவு) காணப்படும் போது அங்கு குறைநிலையான வளஒதுக்கீடும் (Under allocation), மாறாக எதிரான வெளிவாரி விளைவு உள்ள போது அங்கு மிகையான வள ஒதுக்கீடும் (Over allocation) காணப்படுமே யொழிய உத்தமமான ஒதுக்கீடு (Optimum allocation) இடம்பெறாது. இவ்வாறு வெளிவாரி விளைவு போன்ற சூழல் பிரச்சனைகளும் சந்தை தோல்விக்கு வாய்ப்பை வழங்கி விடுகிறது. மேலும் சூழலியல் பொருளியலாளர்கள் (Environment Economics) இத்தகைய வெளிவாரி விளைவுகள் வாயுமண்டலம், நீர் விநியோகம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள், வாழ்க்கைத்தரம் போன்றவற்றில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி வருவதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். உதாரணமாக விமானப் போக்குவரத்தால் விமான நிலையங்களுக்கு அருகில் இருப்பவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் வீழ்ச்சியடைவதுடன் அவர்களது சொத்துக்களது பெறுமதியும் வீழ்ச்சியடைகின்றது. எனினும் வெளிவாரி விளைவுகள் நிலவி வரும் ஒரு சூழல் நிலையிலும் எல்லை சமூகநன்மை, எல்லை சமூகச் செலவுக்கு சமமாக அமையும் போது அது வினைத் திறமையான வள ஒதுக்கீடாக அமையலாம். தவறும் பட்சத்தில் அங்கு சந்தையின் உண்மை விலைகள் பிரதிபலிக்கப் படாத பட்சத்தில் சந்தை தோல்வியடையும். மேலும் பொருட்கள் சேவைகளின் உற்பத்தி செயன்முறையின் போது தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் புகை மற்றும் இரசாயன உற்பத்திக் கழிவுகளின் விளைவாக சூழல் மாசுபடுதல் போன்ற பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது எனினும் இவற்றைக் குறைப்பதற்கோ அன்றித் தணிப்பதற்கோ சில சீர்திருத்தங்கள், கொள்கைகள் முன்னெடுக்கப்படலாம். இத்தகைய சில நடவடிக்கைகள் மூலம் குறித்த பொருளா தாரத்தின் சந்தை நிலவரங்களில் சில சாதகமான விளைவுகளும் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளன. குறிப்பாக சந்தை வாய்ப்புகளுக்காக நுகர்வோரது தெரிவு அதிகரிக்க வாய்ப்பேற்படுகிறது.

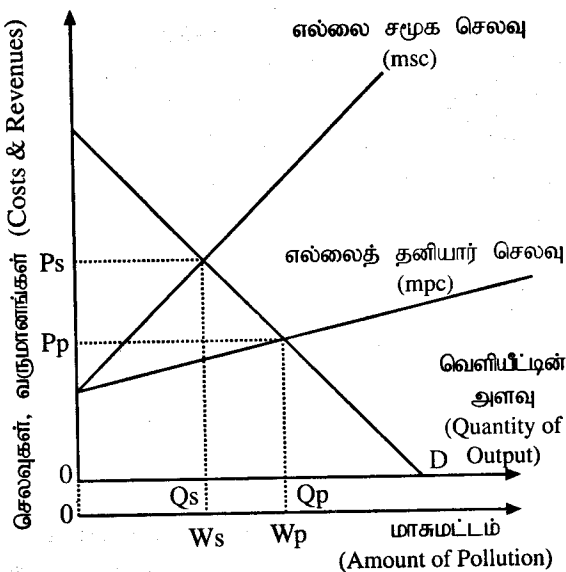
அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு உற்பத்திப் பொருளினால் சூழலில் ஏற்படும் தாக்கம் பற்றிய அறிவு, அப் பொருளின் உற்பத்தியைக் குறைப்பதற்கு தூண்டும் அதே வேளை புதிய உற்பத்திப் பொருளுக்கான கேள்வியை அதிகரிக்கச் செய்யவும் வழி வகுக்கும். உதாரணமாக சூழல் மாசுபடுதலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக வடிவமைக்கப்படும் புதிய உற்பத்தி முறைமைகளால் குறித்த உற்பத்தி பொருளுக்குப் பதிலாக புதிய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படும். இதனால் இங்கு நுகர்வோரது விருப்பத் தெரிவானது, சிநேக பூர்வமான சுற்றுப்புற சூழலை (Environmentally Frindly) நோக்கிய உற்பத்திப் பொருட்கள் சார்பாக மாற்றமடைந்து வருவதை அவதானிக்கலாம். தவிர இதன் மூலம் குறித்த அந்த நிறுவனங்கள் அதிகரித்து வரும் நுகர்வோரது விருப்பத் தெரிவை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையிலான வெவ்வேறுபட்ட சந்தைகளில் அவர்களது உற்பத்திகளை மேற்கொண்டு தமது உற்பத்தியை மீள நிலைநிறுத்துவதற்குமான சாத்தியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நிறுவனங்கள் இதை வெற்றிகரமாக அடைந்து கொள்ள வேண்டுமாயின், நுகர்வோரது விருப்பத் தெரிவுக்குப் பொருத்தமாக அப்பொருள் உற்பத்தியின் பண்புகளிலும் மாற்றங்களைக்கொண்டு வருதல் அவசியமானது. இம்மாற்றங்கள் அவ்வுற்பத்தியில் அடங்கியுள்ள இரசாயனக் கூறுகள், அதன் தயாரிப்பில் உள்ளடக்கியுள்ள மூலப்பொருட்கள் போன்றவற்றில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாவோ அன்றி பொதி செய்யப்படும் முறைகளை திருத்தியமைப்பதன் மூலமாகவோ மேற்கொள்ளப்படலாம்.

மாசுபடுத்தலின் அளவைக் குறைப்பதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையினால் பெறப்படும் மற்றொரு சாதகமான விளைவாக பொருட்களது உற்பத்திச் செலவில் ஏற்படும் தாக்கத்தை குறிப்பிடலாம். அதாவது, குறித்த ஒரு நிறுவனத்தின் உற்பத்தியானது சுற்றுப்புறச் சூழலில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைக் குறைக்கக் கூடிய வகையிலான ஒரு உற்பத்தி செயன்முறையை அந்த நிறுவனம் கையாளும் போது, அவ்வுற்பத்தியினது உள்ளீடு

களது பாவனை அதிகளவுக்கு செயற்றிறமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலம் அதற்கான உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கும்விதத்தில் உற்பத்தித் தொழில் நுட்ப முறைகள் இனங்காணப்படலாம். உற்பத்தியை சீரமைப்பதாலோ அன்றிப் பொதி செய்கின்ற முறைமையை சீரமைப்பதாலோ உள்ளீடுகளில் சிக்கனத்தைக் கொண்டு வரலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் வீணாக்கப்படும் உற்பத்திகள் கூடப் பெறுமதியுள்ளதாக மாற்றப்படலாம். உதாரணமாக அத்தகைய விரயங்களை அந்த நிறுவனம் தானே மீளப்பயன்படுத்துவதாலோ அல்லது சந்தையில் அதுவும் ஒரு உற்பத்தியாக விற்பனை செய்யப்பட்டாலோ அது பெறுமதியுள்ளதாக மாற்றப்படலாம். மேற்குறித்த சாதக விளைவைத் தவிர மற்றொரு சாதக விளைவாக, குறிப்பிடக் கூடியது யாதெனில் குறித்த நிறுவனமொன்று தனது போட்டியாளர்களின் மத்தியில் தனது பொருளின் உற்பத்தித்திறனை முன்னேற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் இதன் மூலம் வழங்கப்படுவதாகும். அதாவது ஒரு உற்பத்தி நிறுவனம் தனது மாசுபடுத்தலின் அளவைத் தணிக்கும் முகமாக உற்பத்தியை மீள சீரமைக்கும் போது, சந்தையில் அது பிரபல்யத்தை அடைய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. குறித்த நிறுவனங்களின் உற்பத்தியால் சூழலில் ஏற்படும் எதிரான தாக்கத்தைக்குறைப்பதற்கு அரசு அத்தொழிலை ஒழுங்கமைப்பதற்கான சில திட்டங்களைக் கொண்டு வரலாம். ஏதாவதொரு நிறுவனம் தனது உற்பத்தியினால் மாசுபடுத்தலின் அளவைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முன்னிற்குமாயின் அந்நிறுவனம் சில குறிப்பிடத்தக்க நலன்களை பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதன் வாயிலாக, அந்நிறுவன முகாமையாளரால் பெறப்படும் அறிவும், அனுபவமும் ஏனைய போட்டி நிறுவனங்களிலும் பார்க்க சிறப்பாக இருக்கும் பட்சத்தில் அது தனது போட்டித் தன்மையை முன்னேற்றிக்கொள்ள இயலும்.

மேற்கூறியவாறு சுற்றுப்புற சூழல் தொடர்பாகவும் அதன் மீது பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைக் குறைக்கும் வகையிலும் அரசாங்கம் சில முயற்சிகளை மேற்கொள்வதைக் காணலாம். இவ்வகையில் சூழல் மாசுபடுதலை குறைப்பதற்கு அல்லது தணிப்பதற்கு அரசின் தலையீடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. அரசானது தனது நடவடிக்கைகள்

மூலம் பொருளாதார வினைத்திறனையும் சமூக நலனையும் உயர்த்த முடியுமென கருதுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையில், அது பொருளாதாரமொன்றில் தலையீடு செய்யலாம். தவிர பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் எதிரான வெளிவாரி விளைவுகளால் சந்தையின் வள ஒதுக்கீடு உத்தம மட்டத்தை அடைந்த கொள்வதிலும் சந்தை தோல்வியடையலாம். எதிர்க்கணியமான வெளிவாரி விளைவுகளால் வெளிவாரிச் செலவுகள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. அதாவது ஒருவரது நடத்தை யானது, இன்னொருவரது நலனில் இழப்பை ஏற்படுத்துவதனுடாக, அவருக்கு வெளிவாரியான செலவை ஏற்படுத்தி வருகிறது. உதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலை வெளியீட்டின் போது வெளிவிடப்படும் புகை, அத்தொழிற்சாலையைச் சூழவுள்ள மக்களது நலனிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு ஒரு வெளிவாரியான செலவையும் உண்டு பண்ணுகிறது. எனவே பொருளாதாரத்தில் நிகழும் ஒரு உற்பத்தி நடத்தையானது, அதன் உரிமையாளருக்கு மட்டு மன்றி அந்த உரிமையாளர் தவிர்ந்த மற்றொரு நபருக்கும் செலவை ஏற்படுத்தி வருவதை காணலாம். இதனை பின்வரும் ஒரு வரைபினுடாக காட்ட முடியும்.

படத்தில் ஒரு கிடையச்சில் வெளியீட்டு மட்டமும், மற்றய கிடையச்சில் மாசுக்களின் மட்டமும் காட்டப்படுகிறது. இதன்படி, வெளியீட்டு மட்டமும் மாசுக்களின் அளவும் நேரான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளதை காணலாம். OQP என்ற வெளியீட்டுக்கான மாசுக்களின் அளவு OWP ஆகவும் வெளியீடு OQs ஆக குறையும் போது, மாசுக்களது அளவு Ows ஆகவும் காணப்படுகிறது. எனினும் உற்பத்தி செய்யப்படும் வெளியீட்டு மட்டத்திற்கும், மாசுபடுதலின் அளவுக்கும் இடையிலான தொடர்பு அந்த உற்பத்தி செயன்முறையில் நிகழும் தொழில்நுட்பத்திலும் தங்கியுள்ளது. இந்த பட உதாரணத்தின் படி, சந்தையின் கேள்விப் பக்கத்திலிருந்து நோக்குமிடத்து, வெளிவாரி விளைவுகள் எதுவும் இடம்பெறாத நிலையில் கேள்விக் கோடானது (D) அப்பொருள் உற்பத்திக்காக அவர்கள் செலுத்தத் தயாராகவிற்கும் பெறுமதியை - எல்லை சமூக நன்மையை (Marginal Social Benefit - MSB) பிரதிபலிக்கிறது. நிரம்பல் பக்கத்திலிருந்து நோக்குமிடத்து, குறித்த உற்பத்தியின் விளைவாக நிகழும் மாசுபடுத்தலினால் எல்லை தனியார் செலவு (Marginal Private Cost - MPC) என்பதற்கும் மேலாக, எல்லை சமூக செலவு என்பது தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. இங்கு MPC வளையியானது, நிறைபோட்டிச்சந்தை என்ற எடுகோளின் கீழ் நிலவும் சந்தை நிரம்பல் வளையியை மட்டுமன்றி, ஒவ்வொரு சந்தை விலையிலும் எவ்வளவு உற்பத்தியை விற்பனை செய்ய ஒரு நிறுவனம் தயாராகவுள்ளது என்பதனையும் இது பிரதிபலிக்கிறது. எனவே மாசுபடுத்தலானது, சமூகத்தின் மீது மேலதிகமான செலவை சுமத்திவிடுகிறது. இதனால் ஒரு நிறுவனத்தின் உற்பத்தி நடத்தைகளால் இன்னொருவருக்கு ஏற்படும் வெளிவாரிச் செலவையும் அந்த உற்பத்திக்காக அவருக்கு ஏற்பட்ட எல்லைத் தனியார் செலவையும் கூட்ட வருவதே எல்லைச் சமூக செலவாகும். அதாவது,

$$\text{வெளிவாரிச் செலவு} + \text{எல்லைத் தனியார் செலவு} = \text{எல்லைச் சமூக செலவு}$$

MSC வளையிக்கும் MPS வளையிக்கும் இடையிலான நிலைக்குத்தான தூரம் அந்த

உற்பத்தியில் நிலவும் தொழில்நுட்பத்தைப் பொறுத்து தங்கியுள்ளது. அதாவது மாசுபடுத்தலை கட்டுப் படுத்துவதற்கு சிறந்த தரமான ஒரு அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படுமாயின் இந்த இடைவெளியின் அளவு குறைவாக இருக்கும். நிறைபோட்டிச் சந்தை யில், எல்லைத் தனியார் செலவு வளையி (MPC) கேள்வி வளையியை (D) வெட்டிச் செல்லுமிடத்தில் OPP என்ற சமநிலை விலையும், OQp என்ற சமநிலைத் தொகையும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எனினும், நிரம்பல் பக்கத்திலிருந்து நோக்கும்போது, எதிரான வெளிவாரி விளைவு அங்கு நிலவுவதால், சந்தையில் வெளியீட்டு மட்டமானது, வினைத்திற னற்ற ஒதுக்கீட்டினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எல்லை சமூக நன்மையானது, எல்லைச் சமூக செலவுக்கு சமமாகவுள்ள போதே (MSB = MSC) சமூக ரீதியாக உத்தம சமநிலை நிகழும் எனலாம். இங்கு சுதந்திரமான சந்தையில் நிலவும் விலை, வெளியீடு, மாசுக்களின் அளவு என்பவற்றை விட OPs என்ற உயர்வான விலையும், முறையே Oqs, Ows என்ற குறைந்தளவான வெளியீடு, மாசுக்களின் மட்டம் என்பனவும் தீர்மானிக்கப்படுவதை காணலாம்.

சந்தை தோல்வியடையும் பட்சத்தில் அதனை சரி செய்வதற்கான சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள் ளப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு இரசாயன உற்பத்தி நிறுவனம், தனது உற்பத்தியை மேற்கொள் கையில் அதன் அருகிலுள்ள சாராய உற்பத்தித் தொழிற்சாலை பாதிக்கப்படலாம். இந்த நிலையில் அத்தொழிற்சாலை உரிமையாளர் குறித்த அந்த இரசாயன உற்பத்தித் நிறுவனத்துக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்து தனது பாதிப்புக்கேற்ற வகையில் நட்புடைய அந்த உற்பத்தி நிறுவனத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது மாசுக்களின் மட்டத்தையும் அதன் பாதிப்பின் அளவையும்

குறைக்கக் கூடிய வகையிலான புதிய உற்பத்தி முறைமையொன்றை அந்த நிறுவனம் அறிமுகப் படுத்தலாம். இத்தகைய இரண்டு நிலைமைகளிலும் அங்கு வெளிவாரி பிரச்சனையானது தீர்க்கப்படுகிறது.

வெளிவாரி விளைவுகள் போன்ற மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளின் மத்தியிலும் சந்தை பொருளாதார மொன்று தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கலாம் இதற்கேற்ற வகையிலான தீர்வு முறைகள் முன்னெ டிக்கப்படலாம். இத்தகைய சந்தைத் தீர்வுகள் (Market solutions) பிரதானமாக இரண்டு காரணி களில் தங்கியுள்ளது. முதலாவதாக சொத்துக்களது உரிமை தெளிவான வகையில் வரையறுக்கப் பட்டதாக, வடிவமைக்கப்பட்டதாக இருத்தல் அவசி யமானது. உதாரணமாக ஒரு பொருளோ அல்லது சொத்தோ தனிநபர் ஒருவரது உரிமையாக விளங்கும் பட்சத்தில் அது அதன் பயன்பாட்டிலிருந்து குறித்த அந்த நபரைத் தவிர ஏனையோரை அதன் நுகர்விலிருந்து விலக்குவதற்கான ஒரு பண்பைக் கொண்டிருக்கும். ஏனையோரை அதன் நுகர்விலிருந்து விலக்குவதன் மூலம் குறித்த அந்த நபர் அச்சொத்தி லிருந்து வருமானத்தை உருவாக்குகின்ற உரிமை யையோ அன்றி, அதனை கைமாற்றுவதற்கும் விற்பனை செய்வதற்குமான முழு அதிகாரத்தையுமோ கொண்டிருக்க முடியும். எனவே பொருத்தமான சட்ட விதிகளினூடாக சொத்துரிமையைச் சரியாக வரையறுக்கும் பட்சத்தில் வெளிவாரி விளைவுகளை இயன்றளவில் குறைக்க முடியும். இரண்டாவதாக, வெளிவாரி விளைவுகளைக் குறைப்பதற்காக ஏற்படும் செலவு குறைந்தளவானதாக இருத்தலும் அவசியம். அதாவது, வெளிவாரி விளைவினால் ஏற்படும் பாதிப்பைக் குறைப்பதற்காக ஏற்படும் செலவை விட, அதனைக் குறைப்பதாலோ அன்றி அகற்றுவ தாலோ சமூகத்திற்கு அல்லது தனி நபருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய சாத்தியமான நலனானது அதிக

மாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வகையில் மாசுபடுத்தலின் அளவை குறைக்க முனைபவர்தான் அதற்காக எடுக்கவுள்ள நடவடிக்கைகளை தெளிவாக இனங்காணக்கூடியவராகவும் அவரது நடத்தைகள் சிறியளவினருக்கு மிக குறைந்தளவு தீங்கை உருவாக்கக்கூடிய விதத்திலும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

சமூக ரீதியாக விரும்பக்கூடிய மாசுக்களின் மட்டமானது பூச்சியமாக இருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஆயினும் அது இயன்றளவு குறைந்தளவில் இருப்பது விரும்பத்தக்கதே. அதனைக் குறைப்பதற்கான ஒரு வழி வெளியீட்டின் அளவைக் குறைப்பதாகும். முன்னைய படத்தின் படி வெளியீட்டின் அளவு பூச்சியமாகவுள்ள போது மட்டுமே மாசுக்களின் அளவையும் பூச்சியமாகப் பேண முடியும். இது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்றதாதலால் இதற்கான மாற்று வழியாகச் கொடுக்கப்பட்ட ஏதாவதொரு வெளியீட்டை உற்பத்தி செய்யும் போது குறைந்தளவான மாசுக்களை உருவாக்கக் கூடிய விதத்தில் உற்பத்தி செயன்முறையைச் சீராக்கம் செய்யும் அணுகுமுறையை பின்பற்றுவதாகும். எனினும் இம் மாற்றங்களும் செலவை உள்ளடக்கியுள்ளதால் இந்த செலவுகளும் குறைந்தளவில் இருப்பது அவசியமானதே. அதன்படி மாசுக்களின் மட்டத்தை குறைப்பதால் பெறும் நலனிலும் விட (Benefit - B) அதற்காக ஏற்படும் செலவு (Cost - C) குறைவானதாக ($B > C$) இருத்தல் வேண்டும். இங்கு C என்பதால் குறிப்பிடப்படும் செலவு என்பதனுள் சொத்துரிமையை வரையறுப்பதற்காக எடுக்கப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகளால் ஏற்படும் செலவுகள் மற்றும் மாசுக்களது மட்டத்தை குறைப்பதற்காக அமுல்படுத்தப்படும் நடவடிக்கைகளால் ஏற்படும்

செலவுகள் (Pollution control cost - pc) என்ற இரண்டும் உள்ளடங்கியிருக்கும். இதன் படி,

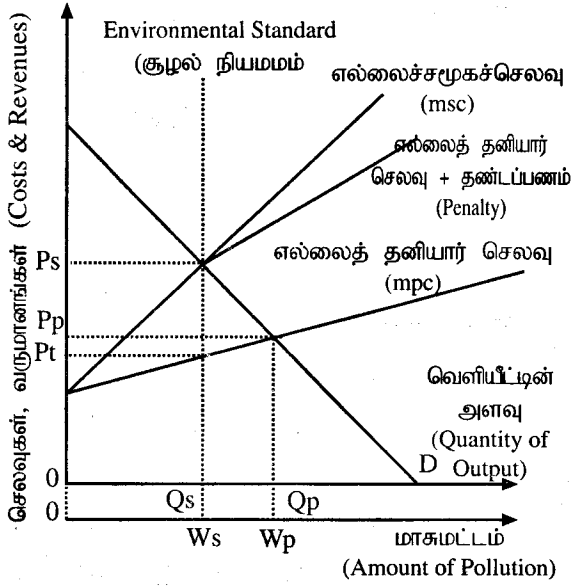
$(B) > (T + Pc)$ ஆக இருத்தல் வேண்டும்.

இல்லாவிடில் வெளிவாரி விளைவுகளால் ஏற்படும் மாசுக்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத் தலையீடு விரும்பப்படுமாயின் அரசு தலையீட்டுச் செலவு (G) என்பது T என்பதற்குப் பதிலாக இடம் பெறலாம். அவ்வாறாயின்,

$(B) > (G + Pc)$ ஆக அமையும்.

மாறாக $(B) < (T + Pc)$ ஆகவோ அன்றி $(B) < (G + Pc)$ ஆகவோ இருந்தால் மாசுக்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்படும் அந்த நடவடிக்கை விரும்பப்படமாட்டாது.

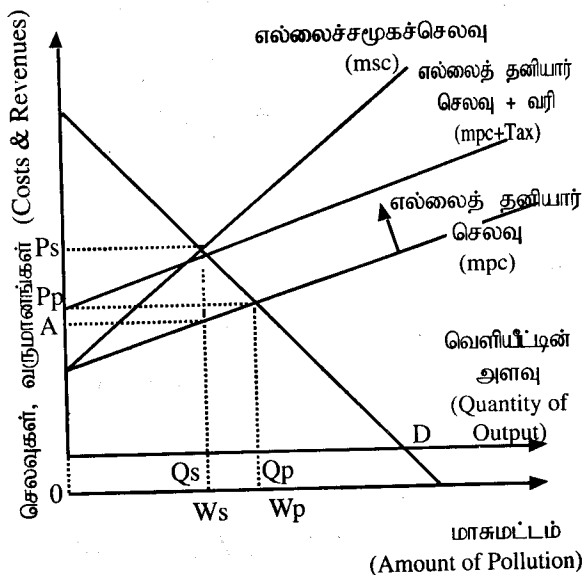
பொதுவாக ஒரு நாட்டின் அரசாங்கமானது, வெளிவாரி விளைவுகளால் ஏற்படும் மாசுக்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு பல்வேறு வகையான அணுகுமுறைகளை கையாள முயற்சிக்கலாம். இத்தகைய ஒவ்வொரு அணுகுமுறைகளும் வெவ்வேறுபட்ட செயற்றிறமையைக் கொண்டிருக்கலாம். பாரம்பரியமானதொரு அணுகுமுறையாக, சூழலியல் நியமங்களை (Environmental Standards) அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையும் பின்பற்றப்படுகிறது. அதாவது ஒவ்வொரு நிறுவனத்துக்கும் அவற்றின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளால் ஏற்படுகின்ற மாசுக்களின் அளவை வரையறுக்கும் முகமாக அனுமதி வழங்கப்படலாம். அனுமதிக்கப்பட்ட இந்த மாசுக்களின் அளவை மீறும் நிறுவனங்களுக்கு தண்டம் (Penalty) அறவிடப்படலாம். இவ்விளக்கத்தை பின்வரும் வரைபினூடாக தெளிவாக்க முடியும்.

படத்தின் படி அரசாங்கத்தினால், உத்தேசிக் கப்பட்ட மாசுக்களின் நியம அளவையானது Ows ஆக காட்டப்பட்டுள்ளதுடன் அதுவே சமூக ரீதியில் விரும்பப்படும் உத்தம மட்டமாகவும் விளங்குகிறது. அனுமதிக்கப்பட்ட மாசுக்களின் மட்டத்துக்கு மிகையாக இடம்பெறும் ஒவ்வொரு அலகு மாசுக்களுக்கும் தண்டமாக $PsPt$ என்ற அளவு அறவிடப்படுகிறது. அதாவது நிறுவனங்களது வெளியீட்டு மட்டம் OQs என்றுள்ள போது அனுமதிக்கப்பட்ட மாசுக்களின் அளவு Ows ஆக இருக்கும். இதற்கும் மேலாக இடம்பெறும் ஒவ்வொரு அலகு வெளியீட்டு மட்டத்துக்குமாக ஏற்படும் ஒவ்வொரு அலகு மேலதிக மாசுக்களுக்கும் $PsPt$ என்றளவு தண்டமாக அறவிடப்படுவதால், OQs என்ற வெளியீட்டுக்கு அப்பால் நிரம்பல் கோடானது MPC வளையிக்கு மேலாக அசைவதுடன், அது MPC யுடன் தண்டாக அறவிடப்படும் செலவையும் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு அந்த நிறுவனத்தின்

இலாப உச்சப்படுத்தல் வெளியீட்டு மட்டமானது. OQp யிலிருந்து OQs ஆக மாற்றமடையும் போது வெளிவாரி விளைவால் ஏற்படும் பிரச்சனையும் குறைக்கப்படும் எனலாம். எனினும் இந்த நோக்கத்தை அடைந்து கொள்வதற்கேற்ப, மாசுக்களது நியமத் தையும் அதற்காக அறவிடப்படும் தண்டச் செலவையும் கவனமான முறையிலே தெரிவு செய்தல் மிகவும் அவசியமானது. அத்துடன் MPC பற்றிய நிச்சயமற்றதன்மையும், மாசுக்களை குறைப்பதற்கான செலவு பற்றியும் சரியான தகவல்கள் இல்லாத நிலையில் அரசினால் சமூக ரீதியாக விரும்பக்கூடிய வெளியீட்டு மட்டத்தை இனங்காண்பதும் கடினமான தொரு விடயமாகவே இருக்கும்.

பொருட்கள் சேவைகளது உற்பத்தியின் போது அது உருவாக்குகின்ற மாசுக்களின் விளைவாக ஏற்படும் சூழலியல் தாக்கங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு குறித்த அந்த நிறுவனத்தின் வெளியீட்டின் மீது வரியறவிடும் ஒரு அணுகுமுறையும் இருந்து வருகிறது. இவ்வகையில் வெளிவாரிப் பிரச்சனையை சரி செய்வதற்குரிய ஒரு வழி முறையாக “வரி விதிப்பு” பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் படி, குறிப்பிட்ட ஒருபொருள் உற்பத்தியால் வெளியிடப்படும் மாசுக்களது விளைவாக ஏற்படும் தாக்கத்துக்கு ஈடாக, குறித்த இந்தப் பொருள் உற்பத்தியின் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் வரி அறவிடப்படலாம். இதன் மூலம் வெளியீட்டைக் குறைத்து மாசுக்களின் அளவைக் குறைக்கலாம். இவற்றைப் பின்வரும் வரைபு தெளிவுபடுத்துகிறது.

படத்தின்படி கேள்விக்கோடும் (D), எல்லைத் தனியார் செலவு வளையியும் (MPC) சந்திக்கு மிடத்தில் P_p என்ற விலையும் Q_p என்ற வெளியீடும் தீர்மானிக்கப்படுவதுடன், இவ்வெளியீடு W_p என்ற மாசுக்களையும் உருவாக்கிவிடுகிறது. அரசாங்கம் இம்மாசுக்களது அளவைக் குறைப்பதற்கு குறித்த இந்த நிறுவனத்தின் வெளியீட்டின் மீது அதன் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் A_p என்றளவு வரியை விதிக்குமாயின், அதன் நிரம்பல் குறைவடைந்து வரியுடன் இணைந்த எல்லை தனியார் செலவு வளைகோடாக மேல் நோக்கியசையும். இந்த நிலையில் சமூக ரீதியாக விரும்பக்கூடிய வெளியீட்டு மட்டமாக OQ_s என்பது தீர்மானிக்கப்படுவதுடன், அதுவே அந்நிறுவனத்தின் இலாப உச்சப்படுத்த லுக்கான வெளியீடாகவும் இருக்கும். இதன்மூலம் ஏற்படும் மாசுக்களின் அளவும் W_p யிலிருந்து W_s ஆக குறைவடைந்திருக்கும். இவ்வாறு பொருள் உற்பத்தியில் சமூகத்தில் ஏற்படும் குழல் மாசு படுதலை கட்டுப்படுத்துவதற்கு வரியறிவிடும் நடை முறையும் ஒரு அணுகுமுறையாக விளங்கி வருகிறது.

மேற்கூறிய அணுகுமுறைகளை விட, மாசுக் களின் அளவை குறைத்து உற்பத்தியில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குதல், அனு மதிப்பத்திரம் வழங்குவதன் மூலம் வெளியீட்டை கட்டுப்படுத்தி மாசுபடுத்தலின் அளவை கட்டுப் படுத்தல் போன்ற ஏனைய சில வழிமுறைகளும் இதற்கென கையாளப்படுகின்றன.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து பொருளாதாரத்தில் இடம்பெறும் உற்பத்தி, நுகர்வு தொடர்பான நடத்தை கள், குறித்த அந்த உற்பத்தியாளர், நுகர்வோர் தவிர்ந்த சமூகத்தின் ஏனைய அங்கத்தினருக்கும் சாதக, பாதக விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இவ்வகையில் குழலில் ஏற்படுத்தும் இத்தகைய பாதக விளைவுகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் பல்வேறு வழிமுறைகளை கையாள முன்வரலாம். இத்தகைய வழிமுறைகள், கொள்கைகள் வாயிலாக ஓரளவுக்கேனும் அரசு இத்தகைய எதிர்த்தாக் கங்களைக் குறைக்க இயலும் என கருதப்படுகிறது.

Reference:

1. Business Economics The Application of Economic Theory - 1993
- Paul R. Ferguson, Glenys J. Ferguson and R. Rothschild.
Published by the Macmillian Press Ltd.
2. Environmental Economics & Management - Theory, Policy and Applications.
- Callan & Thomas - 1996
3. Resources Economics - An Economic Approach to natural resource and environmental Policy - 2nd edition - Alan Randall - 1987

நிறுவன வடிவமைப்பில் சூழ்நிலைகளின் செல்வாக்கு SITUATIONAL INFLUENCES ON ORGANIZATION DESIGN

Mr. A. PUSHPANATHAN

Lecturer, Vavuniya Campus, Vavuniya.

அநுமுகம்

நிறுவனம் என்பது பல்வேறுபட்ட நபர்களுக்கிடையில் வேலைகளினை பிரித்தும், ஒதுக்கியும் வழங்குவதுடன் அவர்களின் பொறுப்புக்களினையும் வரையறுத்துக் கொடுப்பதனையே கருதுகின்றது.

இத்தகைய நிறுவனங்களினை வடிவமைப்புச் செய்வது மிகவும் சிக்கலான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. எனவேதான் நிறுவன வடிவமைப்பு என்றால் என்ன என்பதன் பொதுவான கருத்தானது பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. “நிறுவன வடிவமைப்பு என்பது முழு நிறுவனத்தின் பகுதிகளின் தொகுதிகளுக்கிடையிலும், பல்வேறுபட்ட பகுதிகளுக்கிடையிலும், முழு நிறுவனத்திற்கும் இடையிலும் சிறந்த உறவு முறையினை ஏற்படுத்துவதற்காக பிரயோகிக்கப்படுகின்ற முகாமைத்துவ அமைப்பாகும்.”

ஒரு நிறுவனத்தினை வடிவமைப்புச் செய்யும் பொழுது பின்வரும் இரு காரணிகளினை கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

- ☛ நிறுவனமானது வடிவமைக்கப்படாத ஒன்றாக இருப்பதுடன், முற்று முழுதானதாகவும் காணப்படமாட்டாது. பல நிறுவனங்கள் சூழ்நிலைகளினாலும், மக்களினாலும் தொடர்ந்து மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கப் படுதல் வேண்டும்.
- ☛ பெரியளவிலான நிறுவனங்கள் சிக்கல் நிறைந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. இச்சிக்கல் நிறைந்த நிறுவனங்களினை வடிவமைப்புச் செய்தலும், பல்வேறு வேறுபாடுகளுக்கிடையில் அடிப்படை நிபந்தனைகளை இலகுவாக விபரித்தலும் முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றன.

நிறுவன வடிவமைப்பின் பொதுவான தோற்றம்

நிறுவன வடிவமைப்பின் பொதுவான தோற்றமானது இரண்டு வகைப்படும்.

☛ பணித்துறை ஆட்சி அமைப்புக் கோட்பாடு.

☛ நடத்தை சார் அமைப்புக் கோட்பாடு.

பணித்துறை ஆட்சி அமைப்புக் கோட்பாடு

பணித்துறை ஆட்சி வடிவமைப்பு என்பது சட்ட ரீதியானதும், முறைசார் அதிகார அமைப்பு முறைகளினையும் கொண்டிருக்கும். நிறுவனத்தில் இருக்கின்ற முகாமையாளர்கள் தமது அதிகாரங்களினை துஷ்பிரயோகங்கள் செய்யலாம். இவ்வாறு அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களினை தடுக்கக்கூடிய வழிமுறைகள் மக்ஸ் வெபரால் (Max Weber) தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இவர் பணித்துறை ஆட்சி நிறுவனமானது எப்பொழுதும் சரியானதை செய்யக்கூடியதாகவும், பகுத்தாராயக் கூடியதாகவும், வினைத்திறன் வாய்ந்ததாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என கூறியிருக்கின்றார்.

பணித்துறை ஆட்சி சம்பந்தமாக ஐந்து பண்புகள் மக்ஸ் வெப்பரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- நிறுவனமானது தெளிவான தொழிற்பிரிப்பு முறையினை சேர்த்துக் கொள்வதுடன், ஊழியர்களுடைய உத்தியோக நிலைகளுக்கேற்ப பொருத்தமான நிபுணரை வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- நிறுவனமானது தனது செயல்திறனையும் ஒழுங்கையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு ஒரு சிறந்த விதியினை விருத்தி செய்தல் வேண்டும்.
- நிறுவனத்தில் படிமுறை அமைப்பு முறையினை உருவாக்குதல் வேண்டும். அத்துடன் கட்டளையிடல் முறையானது மேல் இருந்து கீழ்நோக்கி இருத்தல் வேண்டும்.
- முகாமையாளர்கள் தங்களது தொழிற்பாடுகளினை ஊழியர்களினைக் கவனத்தில் கொள்ளாது மேற்கொள்வதுடன், ஊழியர்களுக்கும் தங்களுக்கும் இடையில் பொருத்தமான ஒரு சமூக இடைவெளியினை பின்பற்றுதல் வேண்டும்.

> தொழிலும், தொழில்சார் முன்னேற்றமும் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதுடன், தொழிலாளர்கள் தன்னிச்சையாக வெளியேறுவதும் தடுக்கப்படல் வேண்டும்.

பணித்துறை ஆட்சி நிறுவனத்தின் பலமானது சட்டங்கள் விதிகளுக்கு சார்பாக இருத்தல், தொழிலினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிபுணத்துவம், வினைத்திறனை அதிகரித்தல், பக்கச் சார்பினை தடுத்தல் போன்றனவாக இருக்கின்றன. எனவே தான் நிறுவனத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் விதிகளினை கட்டாயம் பின்பற்றுவதுடன், கோட்பாடுகள், கொள்கைகளினை தெளிவாக அறிந்திருக்க வேண்டும்.

மறுபுறத்தில் நிறுவனத்தின் செயல்விளைவானது மாற்றமுடியாததாகவும், கடினமானதாகவும் இருப்பதும், ஒரு விதியோ அல்லது கோட்பாடோ உருவாக்கப்பட்ட பின்னர் அடிக்கடி அவற்றை மாற்றுவது மிகவும் சிக்கலானதாக இருப்பதும் நிறுவனத்தில் உள்ள சமூக செய்முறைகளினை அசட்டை செய்வதும் போன்றன பணித்துறை ஆட்சி நிறுவனத்தின் பலவீனமாகக் காணப்படுகின்றது.

நடத்தை சார் அமைப்புக் கோட்பாடு

நிறுவன அமைப்பில் பொதுவான அமைப்புக் கோட்பாடுகளில் அடுத்த முக்கிய அம்சமாக நடத்தை சார் அமைப்புக் கோட்பாடானது மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இவ் நடத்தை சார் அமைப்புக் கோட்பாடானது மனித உறவிலான அமைப்பு பற்றிய கோட்பாட்டில் இருந்து உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. முகாமைத்துவ ஆராய்ச்சியாளரான ரென்சிஸ் லிக்கற் (Rensis Likert) என்பவர் நடத்தை பற்றிய அமைப்புக் கோட்பாடு பற்றி பின் வருமாறு விளக்கம் கூறியுள்ளார். மேலும் பெரியளவிலான நிறுவனங்கள் ஏனைய நிறுவனங்களினை விட கூடுதலான விளைவுப்பயனை பெறமுடியும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

பணித்துறை ஆட்சி நிறுவனமானது நடத்தை சார் நிறுவனத்தினை விட குறைந்தளவான விளைவுப்பயனைக் கொண்டிருக்கின்றது. நடத்தை சார் நிறுவனமானது மனித உறவிலான இயக்கத்தினை உருவாக்குவதற்கும் ஏதுவாக இருப்பதுடன், தொழில் குழுக்களினை விருத்தி செய்வதற்கும், ஊழியர்களுக்கிடையில் சிறந்த உறவினை ஏற்படுத்துவதனையும் முக்கிய அம்சமாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

லிக்கற் நிறுவனங்களினை எட்டு முக்கிய செய்முறைகளினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு உரு அமைப்பினை விருத்தி செய்தார். இச் செய்முறைகளாவன தலைமைத்துவம், ஊக்கப்படுத்தல், தொடர்பாடல், தொடர்புபடுத்தும் தன்மை, தீர்மானம் எடுத்தல், இலக்கு அமைத்தல், கட்டுப்பாடு, செயற்திறன் போன்றனவாகும். இவ் எட்டுச் செய்முறைகளில் இருந்து லிக்கற் நிறுவன வடிவமைப்பினை முறைமை 1 வடிவமைப்பு, முறைமை 4 வடிவமைப்பு எனப் பிரித்தார்.

முறைமை 1 வடிவமைப்பு நிறுவனமானது சட்டப்படியானதும் முறைசார் அதிகாரத்தினையும் கொண்டமைந்த ஒழுங்கமைப்பு முறையாகும். அத்துடன் நடத்தை சார் நிறுவன மாதிரியின் ஒரு பிரிவினை விருத்தி செய்வதாகவும் இருக்கின்றது.

முறைமை 4 வடிவமைப்பு நிறுவனமானது பெரியளவில் ஊக்கப்படுத்தல் செய்முறையினைப் பாவிப்பதாகவும், ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட உள்ளக, வெளியக நடவடிக்கைகளினை பிரயோகிப்பதாகவும் இருக்கின்றது.

முறைமை 4 நிறுவனமானது முழு நிறுவனங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று லிக்கற் கூறியுள்ளதுடன், மேலும் முகாமையாளர்கள் ஆதரவான உறவு முறைகளினையும், உயர் செயற்திறன் இலக்குகளினை அடையவும், குழுத் தீர்மானம் எடுத்தல் முறையினை பின்பற்றவும் வேண்டும் என இவ்முறைமை 4 நிறுவனத்தில் லிக்கற் என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நிறுவன வடிவமைப்பில் சூழ்நிலைகளின் போக்கானது பின்வரும் நான்கு காரணிகளினை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது.

தொழில்நுட்பம் (Technology)

சூழல் (Environment)

அளவு (Size)

நிறுவன வாழ்க்கைச் சுற்றோட்டம் (Organization Life Cycle)

தொழில் நுட்பம்

தொழில் நுட்பம் என்பது உள்ளீடுகளை வெளியீடுகளாக மாற்றுகின்ற செய்முறைகளினைக் குறிக்கின்றது. கூடுதலாக தொழில் நுட்பமானது கூட்டு வரிசை முறையில் அல்லது இயந்திர முறையில் அமைந்த நிறுவனங்களுக்குத் தான் அவ் தொழில் நுட்பம் மிகவும் பொருத்தமானதாக அமைகின்றது.

ஜோன் வூட் வேர்ட் (John Wood Ward) என்பவர் முதல் முதலில் தொழில் நுட்பத்திற்கும் நிறுவன வடிவமைப்பிற்கும் இடையில் தொடர்பினை ஏற்படுத்தினார். இதற்காக இவர் இங்கிலாந்தின் தென்பகுதியில் உள்ள நூறு உற்பத்தி நிறுவனங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். இவர் நிறுவனம் பற்றிய வரலாறுகள், உற்பத்திச் செய்முறைகள், நிதிச் செயல்திறன் போன்றவற்றினை முதலில் சேகரித்தார். இதனடிப்படையில் வூட் வேர்ட் நிறுவனத்தின் அளவிற்கும் அதன் வடிவமைப்பிற்கும் இடையில் ஒற்றுமையினை ஏற்படுத்துவதற்கு முற்பட்டார். ஆனால் இவை இரண்டிற்குமிடையில் ஒற்றுமைத்தன்மை ஏற்படவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தார். இதன் பின்னர் தான் தொழில் நுட்பத்திற்கும் நிறுவன வடிவமைப்பிற்குமிடையில் ஒற்றுமைத் தன்மையினை ஆராய்வதற்காக ஒரு வடிக்கட்டல் முறையினை மேற்கொண்டார். இதனடிப்படையில் வூட் வேர்ட் தொழில் நுட்பத்தினை மூன்று அடிப்படை வடிவங்களாகக் கண்டுபிடித்தார்.

- ✿ அலகு அல்லது சிறிய தொகுதி தொழில் நுட்பம்
Unit or Small - Batch Technology
- ✿ பெரிய அலகு அல்லது பேரளவு உற்பத்தி தொழில் நுட்பம்
Large-Unit or Mass-Production Technology
- ✿ தொடர் செய்முறை தொழில்நுட்பம்
Continuous - Process Technology

அலகு அல்லது சிறிய தொகுதி தொழில் நுட்பமானது சிறியளவில் மேற்கொள்ளப்படும் உற்பத்திகளுக்குத் தேவையான தொழில்நுட்பத்தினைக் குறிக்கின்றது. இங்கு வாடிக்கையாளரின்

சிறப்புத்தேர்ச்சியானது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதுடன், சிறிய அளவு உற்பத்திகளுக்கு பாவிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக தையல் கடை, அச்சுக்கூடம், புகைப்படம் பிடிக்கும் இடங்களில் இவ் சிறிய தொகுதி தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பெரிய அலகு அல்லது பேரளவு உற்பத்தி தொழில் நுட்பமானது கூட்டுச்சேர்க்கை உற்பத்தியில் மிக முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு ஒரு கூட்டமைக்கப்பட்ட தொகுதியானது இன்னொரு முடிவுப்பொருளாக மாற்றப்படுகின்றது. உதாரணமாக இவ்வொழில்நுட்பமானது வாகன உற்பத்தியாளர்கள், இலத்திரனியல் நிறுவனங்கள் போன்றவற்றில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மூலப்பொருட்களானது ஒரு தொடர் செய்முறையின் மூலம் முடிவுப்பொருட்களாக மாற்று வதற்குத் தொடர்செய்முறை தொழில் நுட்பமானது பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மூலப்பொருட்களின் சேர்க்கையானது தொடர்ந்து மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி முடிவுப்பொருட்களாக மாற்றமடையும் முறையில் இவ்வொடர் செய்முறை தொழில்நுட்பமானது பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக சீமேந்து உற்பத்தி, பெற்றோலியம் உற்பத்திகள் போன்றவற்றினைக்குறிப்பிடலாம்.

மேற்கூறிய இவ்மூன்று தொழில்நுட்ப வடிவங்களும் அவற்றின் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது அலகு அல்லது சிறிய தொகுதி தொழில் நுட்பமானது குறைந்தளவு பிரிவுகளையும், தொடர் செய்முறை தொழில்நுட்பமானது கூடுதலான பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளதென வூட் வேர்ட் கண்டுள்ளார். இதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு தொழில்நுட்ப வடிவங்களும் வெவ்வேறு நிறுவன வடிவமைப்புத் தன்மைகளுடன் ஒத்துப்போவதாக உள்ளதெனவும் கண்டறிந்துள்ளார்.

மேலும் ஒரு நிறுவனத்தில் உள்ள தொழில் நுட்பமானது பல பாகங்களினைக் கொண்டு காண்படுமாயின் அங்கு முகாமைத்துவ மட்டங்களின்

எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கும். இதனால் நிறைவேற்று முகாமைத்துவ அளவானது அதிகரிப்பதுடன், மேற்பார்வை முகாமைத்துவ அளவானதும் அதிகரித்துக்காணப்படும். இதேபோல் தொடர்செய் முறை தொழில்நுட்பத்தினை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கு இயந்திரமானது தானாக இயங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே குறைந்தளவான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுவதுடன் தொழிலினை அதிகரிப்பதற்கு நுட்பம் கூடிய தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள்.

இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட ஆய்வின் மூலம் வூட் வேர்ட் அலகு அல்லது சிறிய தொகுதி தொழில் நுட்பமும், தொடர் செய்முறை தொழில் நுட்பமும் லிக்கற்றின் முறைமை 4 வடிவமைப்புடன் (System 4 Design) தொடர்புபட்டதாகக் காணப்படுவதுடன், பெரிய தொகுதி அல்லது பரந்தளவான தொழில் நுட்பமானது பணித்துறை ஆட்சி முறையுடன் அல்லது முறைமை 1 வடிவமைப்புடன் (System 1 Design) தொடர்புபட்டது என்றும் கண்டறிந்துள்ளார். இறுதியாக இவர் நிறுவனத்தின் வெற்றியானது அவ்நிறுவனம் பின்பற்றுகின்ற பண்புகளின் வடிவங்களின் தங்கியிருப்பதனைக் கண்டறிந்துள்ளார். எனவேதான் தொழில்நுட்பமானது நிறுவன வடிவமைப்பில் கூடுதலான பங்கினைச் செலுத்து கின்றது எனலாம்.

சூழல் (Environment)

சூழல் மூலகங்களும் நிறுவன வடிவமைப்பும் பல்வேறுபட்ட வழிகளில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. ரொம் பேர்ன்ஸ்கம் (Tom Burns), ஜி.எம்.ஸ்ட்ரோக்கரும் (G.M. Stalker) இணைந்து சூழலுக்கும் நிறுவன வடிவமைப்பிற்கு மிடையில் தொடர்பினைக் கண்டு பிடித்தார்கள். இதற்காக இவர்கள் இரு மிகப்பெரிய நிறுவன சூழல் வடிவங்களினை முதல் படியாக அடையாளம் கண்டுள்ளார்கள். அவையாவன, நிலையான நிறுவன

சூழல், நிலையற்ற நிறுவன சூழல் போன்றன ஆகும்.

நிலையான நிறுவன சூழலைக் கொண்ட நிறுவனமானது நிலையற்ற சூழலைக் கொண்ட நிறுவனத்தில் இருந்து முற்றுமுழுதாக வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதற்காக இரண்டுவகையான நிறுவன வடிவமைப்பு முறைகள் தோற்றம் பெற்றன. அவையாவன

பொறிமுறை ரீதியான நிறுவனம்
(Mechanistic Organization)

நெகிழ்வுத்தன்மையுடைய நிறுவனம்
(Organic Organization)

பொறிமுறை ரீதியான நிறுவனங்கள் பணித்துறை ஆட்சி அமைப்பிலும், முறைமை 1 வடிவமைப்பிலும் ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றது. இங்கு சூழலானது நிலையானதாகக் காணப்படுவதுடன் நிறுவன அமைப்பும் அதன் செயற்பாடுகளும் குறிக்கப்பட்ட விதிகள், தொழில் விசேடத்துவம், மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் ஆகியவற்றினால் மிக அரிதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நெகிழ்வுத்தன்மையுடைய நிறுவனமானது நிலையற்றதும், எடுத்துக்கூற முடியாததுமான சூழலினைக் கொண்டுள்ளது. அந்நிறுவனமானது நிலையான மாற்றத்தினையும், நிச்சயமற்ற தன்மையினையும் கொண்டுள்ளது. இவை வழமையான நிலையற்ற தன்மை மட்டத்தினையும், தளம்பல்தன்மை மட்டத்தினையும் எடுத்துக் கூறுவதாக இருக்கின்றது. இவ்விரு நிறுவன வடிவமைப்பு முறைகளும் பின்வருமாறு வேறுபடுத்தப்படுகின்றது.

பொறிமுறை ரீதியான நிறுவனம்	நெகிழ்வுத்தன்மையுடைய நிறுவனம்
1. தொழிலானது கூடிய பகுதிகளாகக் காணப்படுவதுடன், சிறப்பியல்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. தொழில்களுக்கும், நிறுவன நோக்கங்களுக்கும் இடையில் குறைந்தளவான உறவினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.	1. தொழிலானது ஒன்றுடன் ஒன்று தங்கியிருக்கின்றது. தொழில்களுக்கும், நிறுவன நோக்கங்களுக்கும் இடையில் இணக்கப்பாட்டினைக் கொண்டுவருவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது.
2. தொழிலானது மாற்றமுடியாத ஒன்றாகக் காணப்படுவதுடன் மேல்மட்ட முகாமையாளர் தனது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப சில நேரங்களில் மாற்றத்தினைச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.	2. தொழிலானது தொடர்ந்து மாற்றக்கூடியதாக இருப்பதுடன் நிறுவன அங்கத்தவர்கள் ஊடாக மீள அமைப்புச் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.
3. குறிப்பிட்ட தொழில்பாடுகளானது வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (அங்கத்தவர்களுக்கான உரிமைகள், கடமைகள், தொழில் நுட்ப முறைகள் விபரிக்கப்பட்டிருக்கும்.)	3. பொதுத்தொழில்பாடுகளானது வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும். (ஒரு வேலையினை நிறைவேற்றுவதற்காக அங்கத்தவர்கள் பொதுவான பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.)
4. கட்டுப்படுத்தல், அதிகாரம், தொடர்பாடல் போன்ற படிமுறை அமைப்பினைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது.	4. கட்டுப்படுத்தல், அதிகாரம், தொடர்பாடல் போன்ற வலைப்பின்னல் முறையினைக் கொண்டிருக்கின்றது.
5. தொடர்பாடலானது மேல்மட்டத்தினருக்கும், கீழ்மட்டத்தினருக்குமிடையில் நேரானதாகக் காணப்படுகின்றது.	5. தொடர்பாடலானது நேரானதாகவும், கிடையானதாகவும் காணப்படுகின்றது.
6. தொடர்பாடலானது மேல்மட்டத்தினரால் அறிவுறுத்தல்கள் மூலமும் தீர்மானங்கள் மூலமும் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் தீர்மானங்களுக்கான தகவல்கள், வேண்டுகோள்கள் கீழ்மட்டத்தவரிடம் இருந்து வழங்கப்படுகின்றது.	6. தொடர்பாடலானது தகவல் வடிவிலோ அல்லது அறிவுரைகளாகவோ மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.
7. நிறுவனங்களுக்கு விசுவாசமாகவும். மேல்நிலை மட்டத்தினருக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் காணப்படுகின்றது.	7. விசுவாசமும், கீழ்ப்படியும் தன்மையிலும் பார்க்க நிறுவனத்தின் வேலைகளுக்கும், நோக்கங்களுக்கும் அதிகூடுதலான பெறுமதியினை வழங்குகின்றது.
8. நிறுவனத்திற்கும் அதன் அங்கத்தவர்களுக்கும் அடையாளம் காணக்கூடிய வகையில் முக்கியத்துவத்தினையும், கௌரவத்தினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.	8. வெளியகச் சூழல்களுடன் கூட்டமைப்புகளையும், நிபுணத்துவத்தினையும் முக்கியப்படுத்துவதுடன், கௌரவத்தினையும் கொடுக்கின்றது.

இவ்விரு காரணிகளான தொழில்நுட்பம், சூழல் ஆகியவற்றினைவிட நிறுவன அளவும், வாழ்க்கைச் சுற்றோட்டமும் நிறுவனங்களினை வடிவமைப்புச் செய்வதில் கருத்தில் கொள்ளப்படும் காரணிகளாகும்.

நிறுவன அளவானது ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையில் தங்கியிருப்பதனைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதாவது நிறுவனங்களில் முழுநேரமாக வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லது இதற்குச் சமமானவர்கள் போன்றவர்களினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவனங்களினை வடிவமைப்புச் செய்யலாம். பெர்மிங்காமில் உள்ள அஸ்டன் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் (University of Aston in Birmingham) தமது ஆய்வின் மூலம் நிறுவன அளவும், தொழில்நுட்பமும் நிறுவன வடிவமைப்பில் தனியாகவும், கூட்டுச்சேர்ந்தும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது எனக் கண்டறிந்துள்ளார்கள். இதனடிப்படையில் சிறிய நிறுவனங்கள் இணை தொழில்நுட்பத்தினை (Core Technology) பயன்படுத்துவதுடன், பெரிய நிறுவனங்கள் அதிகூடிய தொழில்நுட்பத்தினைப் பயன்படுத்துகின்றது என்றும் கண்டறிந்துள்ளார்.

அடுத்த காரணியாக நிறுவன வாழ்க்கைச் சுற்றோட்டமானது அமைகின்றது. நிறுவன வாழ்க்கைச் சுற்றோட்டத்தினைப் பிறப்பு (Birth), இளமை (Youth), நடுத்தர வாழ்க்கை, (Midlife), முதிர்ச்சி (Maturity), என நான்கு படிமுறைகளாக பிரிந்துள்ளார்கள். இவ்நான்கு படிமுறைகளிலும் நிறுவனத்தின் நடுத்தர

வாழ்க்கை நிலையில் நிறுவனத்தில் புதிதுபுனைதல், சிறந்த தொழில்நுட்பம் போன்றவற்றினை அறிமுகப் படுத்துவதன் மூலம் முதிர்ச்சி அடையாமல் நிறுவனத்தினை மேற்கொண்டு நடத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

முடிவுரை

நிறுவன வடிவமைப்பில் சூழ்நிலைகளின் செல்வாக்கு என்ற கட்டுரையின் மூலம் நாம் நிறுவன வடிவமைப்பு என்றால் என்ன என்பதையும், நிறுவன வடிவமைப்பின் தோற்றங்களான பணித்துறை ஆட்சி அமைப்பு கோட்பாடு, நடத்தைசார் கோட்பாடு என்பனவற்றின் பண்புகள், பலன்கள், பலவீனங்கள் பற்றியும், நிறுவன வடிவமைப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற காரணிகள் பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளோம் நாம் பொதுவாக நிறுவனங்களை வடிவமைப்புச் செய்யும் பொழுது முக்கிய காரணிகளான தொழில்நுட்பம், சூழல் ஆகியவற்றின் கருத்தில் கொள்வோமாயின் நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளானதுமிகவும் வினைத்திறன் வாய்ந்ததாக இருப்பதுடன், நிறுவனத்தின் உற்பத்தித்திறனும் அதிகரித்து காணப்படும்.

References:

1. Griffin, Ricky W, Management, Fifth Edition. A. I. B.S. Publishers & Distributors Delhi, 1997.
2. Cook, Curtis W, and Hunsaker, Phillip L, Management and Organizational Behavior, Third Edition, McGraw-Hill Publishers, 2001.

வணிகவங்கிகளும் அவற்றின் தொழிற்பாடும்

A.N. Ahamad
Senior Lecturer

A.A. Mohamed Nafie,
Lecturer in Economics,
South Eastern University of Sri Lanka.

அந்முகம்

வங்கிகள் என்றால் என்ன?

வங்கிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து பணத்தை வைப்பாக ஏற்றுக்கொள்வதும் அவர்கள் விரும்பும் போது அவ்வாறான வைப்புக்களினை காசோலைகள் மூலமாகவும் கடன் பத்திரங்கள் மூலமாகவும் மீளவும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிறுவனமாகும். அவ்வாறு கூறுபட்டது வங்கிகள் அத்தியாவசியமான இரண்டு நிதிசார் தொழிற்பாடுகளினை செய்யவேண்டும். அவை;

- (1) பொதுமக்களிடமிருந்து காசோலைகளினையும் பணத்தினையும் வைப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளல்.
- (2) கடன் வசதிகளினை வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்குதல்.

ஆக வங்கி என்பதனை நாம் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்வதாக இருப்பின்; பணத்தையும் கடனையும் கையாளும் ஒரு நிறுவனத்தை வங்கி எனலாம். மேலும் தேவைப்படுமிடத்து பணத்தை இடத்துக்கிடம் இடமாற்றியும் வங்கிகள் சேவையாற்ற முடியும். எவ்வாறு இருந்தாலும் நவீன வங்கிகள் இன்று பலதரப்பட்ட தொழிற்பாடுகளினை ஆற்றி வருவதனால் வங்கி குறித்த பொதுவான வரை விலக்கணத்தைத் தருவது கடினமாகும்.

வரைவிலக்கணம்: -

வங்கிகள் மற்றும் அவற்றின் தொழிற்பாடுகளினை வரைவிலக்கணப்படுத்திக் கூறிய அறிஞர்களாகப் பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக இருக்கின்றனர்.

(i) Crowther

(ii) Kinley

(iii) Sayers

(iv) John Paget

(i) Crowther:-

அவர்களின் கருத்துப்படி “வங்கி என்பது; தன்னுடையதோ அல்லது பிறருடையதோதான பணத்தினையும், கடன்களினையும் கையாளும் நிறுவனத்தைக் குறிக்கும் என்கின்றார்.” இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதாயின் - யார் தனது வருமானத்தில் சேமிக்கக் கூடியதான அல்லது செலவுபோக மீதமாக பணத்தை வைத்திருக்கின்றாரோ அவர்களிடமிருந்து அவ்வாறாகவுள்ள பணத்தினை சேகரித்து, பணத்தினைக் கடனாக பெறவிரும்புவர்களுக்கு அவ்வாறான பணத்தினை வழங்கக் கூடிய நிறுவனம் “வங்கி” என்கின்றார்.

(ii) Kinley:-

என்பவருடைய வரைவிலக்கணமானது பின்வருமாறு அமைந்திருக்கின்றது.

“வங்கி என்பது; எந்தத் தனியார் தம்மிடமுள்ள பயன்படுத்தாத பணத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், பெருக்கிக் கொள்வதற்காகவும் விரும்புகின்றாரோ அவரால் நம்பிக்கையின் பேரில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு செயற்படுகின்ற அமைப்பு” எனக்கூறுகின்றார்.

(iii) John Paget:-

- (1) வைப்புக் கணக்கு
- (2) நடைமுறைக் கணக்கு
- (3) காசோலைகளினை விநியோகித்தலும், பணம் செலுத்துதலும்
- (4) வாடிக்கையாளர்களினால் குறுக்குக் கோட்ட / கோட்டாத காசோலைகளினைச் சேகரித்தல்.

ஆகிய பணிகளினை மேற்கொள்ளாத எதுவும் ‘வங்கி’ என்று அழைக்கப்பட முடியாதவை” என்கின்றார்.

பேராசிரியர் Sayers:-

“ஒரு நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடனாக்கம் (Bank Deposits) பல்வேறு நபர்களினால் பரஸ்பரம் ஒருவர்க்கு ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின் அது ‘வங்கி’ எனப்படும்.”

வங்கிகளின் தோற்றம் குறித்த மத்ப்பீடு :-

வங்கிகளின் தோற்றத்தினையும் வரலாற்றையும் எடுத்து நோக்கின் “வங்கி” என்ற பதம் மிகவும் எளிமையாக எல்லோராலும் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஓர் அமைப்பில் இருந்து வருகின்றது. கி.மு. 2000ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் பாபிலோனியன்ஸ் (Babylonians) தான் வங்கி முறைமை ஒன்றைத் தோற்றுவித்திருந்தனர். இதேபோல் ஆதிகால கிரேக்கர்களும், ரோமானியர்களும் நடைமுறையில்; இலாபத்துக்கும் மறு நன்மைகளின் பேரிலும் கடன்களினை வழங்கி வந்திருக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும்; கட்டுக்கோப்பாகவும் முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கிலும் 12ம் நூற்றாண்டில் ‘வெனிஸ்’ (Venice), ‘ஜினோ’ (Genoa) ஆகிய இடங்களில் தான் வங்கிகள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. இவை உண்மையில் இத்தாலிய பாரம்பரிய நகரங்களாகும். இதன் மூலம் வங்கி (Bank) என்ற பதம்கூட இத்தாலியிலிருந்து உருவாகியிருக்கக்கூடும். எனினும் Bank என்ற சொல் ஜேர்மனிய சொல்லான “Banck” என்பதிலிருந்து தோன்றியது எனவும் - இதன் கருத்து ‘குவி’ (Mound), ‘ஒன்று சேர்த்தல்’ (Heap) எனவும் கூறப்படுவதுடன் இவை இத்தாலிய சொல்லான “Banco” என்பதுடன் இணைத்துக் கூறப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். வேறுசிலர் Bank என்பது; Bancus அல்லது Banc அல்லது Banque என்பதிலிருந்தும் உருவாகியிருக்க முடியும் எனவும் கருதுகின்றனர். மேலும், நஷ்ட ஈட்டிலான கடன்களும் மாற்றல் ஒழுங்குகளும் Assyria, Phoenicia, Egypt ஆகிய இடங்களில்; பூரணமாக வளர்ச்சி காணப்பட்ட Greece, Rome போன்ற இடங்களுக்கு முன்னரே இருந்துள்ளன.

ஆரம்பகால ரோமானிய வங்கியாளர்கள் Argentarii, Mensarii அல்லது Callybistoe என அழைக்கப்பட்டனர். அதேபோல் வங்கியானது அங்கு Tabernae Argentarioe என அழைக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் காணப்பட்ட இத்தகைய வங்கிகள் சில; தமது சொந்தக் கணக்கின் பேரிலான வர்த்தக முயற்சிகளையும், ஏனைய சில - அரசாங்கத்தினால் வரிகளினை வசூலிக்கும் நிறுவனங்களாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தன.

இவ்வாறான ஆரம்பகால வங்கிகள் பெரும்பாலும் தனியாள் ஒருவராலேயே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. பிற்காலங்களில் நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் பொது வங்கிகளினை (Public Bank) ஒன்றில்; வர்த்தகத்துக்குரிய வசதி வாய்ப்புக்களினை வழங்குவதற்காகவோ அல்லது; அரசாங்கத்துக்குச் சேவை செய்வதற்காகவோ நிறுவின.

மிகவும் பண்டைக்கால வங்கியாக 1157ல் நிறுவப்பட்ட ‘The Bank of Venice’ என்று அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதுவே முதல் பொது வங்கியாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆனால்; உண்மையில் இது நவீன கருத்தில் ஒரு வங்கியாக இயங்கவில்லையாயினும் பொதுக் கடன்களினை பரிமாற்றும் அலுவலகமாகவே தொழிலிட்டிருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து; The Bank of Barcelona - 1401, The Bank of Genoa - 1407, என்பன நிறுவப்பட்டன. இவற்றில் வெனிஸ் வங்கியும், ஜினோ வங்கியும் 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையும் இயங்கிவந்திருந்தன. வங்கித்துறை வரலாற்றை மேலும் ஆய்வு செய்தால்; 1336ல் Florence எனுமிடத்தில் “Monte” என்பது உருவாக்கப்பட்டது. இத்தாலிய சொல்லான இது A Standing Bank அல்லது Mount of Money என்ற கருத்துக்களினைத் தருகின்றது. Banbrigge என்ற ஆங்கிலேய எழுத்தாளர் - “Three Bankers of Venice” என்பதனை மூன்று பொதுக்கடன்கள் - Three Public Loans or Mounti எனக்குறிப்பிட்டிருந்தார்.

1349ன் ஆரம்பத்தில் Business of Banking ஆனது Barcelona நகரத்தில் வாழ்ந்த ஜவுளி (drapers) வியாபாரிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களின் தொழிலை முறைப்படி செய்து கொள்ளும் நோக்கில் அவ்வங்கி உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கு வாழ்ந்த ஜவுளி வியாபாரிகள் தமக்குத் தேவையான பாதுகாப்புக்களினை தராதவிடத்து ஏனைய நபர்களினை இவ்வியாபாரத்தினை மேற்கொள்ள அனுமதித்திருக்க வில்லை.

இதன் பின்னரே பொதுவங்கியாக 1401ல் நிறுவப்பட்ட பார்ச்சலோனா வங்கி அமைந்திருந்தது. இவ்வங்கியானது; நாணயமாற்றுக்கள், வைப்புக்களினைப் பெறுதல், உண்டியல்களினைக் கழிவுக்கு மாற்றிக்

கொடுத்தல் ஆகிய பணிகளினை உள்நாட்டு மக்களுக்காகவும், வெளிநாட்டு வர்த்தகர்களுக்காகவும் மேற்கொண்டு வந்தது. அதேபோல் 1407ல் The Bank of Genoa வும், 1609ல் The Bank of Amsterdam வும், 1690இல் The Bank of Hamburg ஆகியன அவ்வவ் நகரங்களின் வர்த்தக / வணிக தேவைப்பாடுகளினை நிறைவேற்றும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வங்கிகள் எல்லாவிதமான வைப்புக்களினை ஏற்றுக்கொண்டதுடன் இத்தகைய வைப்புக்களின் கேள்விக்கு ஏற்ப மீளப்பெற்றுக் கொள்ளவோ அல்லது இன்னும் ஒருவருக்கு மாற்றிக் கொள்ளவோ வாடிக்கையாளர்களுக்கு அனுமதி அளித்தன. வைப்பாளர்கள் 06 மாதகாலத்திற்குள் மீளப் பெறக் கூடியதான பத்திரங்கள் இவ்வங்கிகளால் விநியோகம் செய்யப்பட்டன. இதுவே பிற்காலத்தில் நவீன காசோலையாகப் பரிணமித்துள்ளது எனலாம். மேலும் இன்றுள்ள இங்கிலாந்து வங்கிகளின் மாதிரிகள் அன்றைய Amsterdam வங்கியிலிருந்து தான் பெறப்பட்டிருந்ததாக வரலாற்றுப் பொருளியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

வணிகவங்கிகளின் தொழில்பாடுகள்: -

Crowther அவர்களின் கருத்துப்படி நவீன வங்கிகளின் மூன்று முன்னோடிகள் இருந்துள்ளன. அவை;

- (i) The Merchant (ii) The Goldsmith
- (iii) The Money - Lendar

இதில் முதலாவது;

வர்த்தக செயற்பாடுகளுக்காகத் தேவைப்படும் பணக்கொடுக்கல் வாங்கல்கள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னும் ஓர் இடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதனைக் குறிக்கின்றது. இது உண்மையில் வங்கிகளின் மிக முக்கியமான தொழில்பாடுகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

இரண்டாவது;

இங்கிலாந்துடனான நவீன வங்கிகளின் தொழில்பாட்டுடன் தொடர்புபட்டதாகும். வர்த்தக முயற்சிகளின் போதும், பணத்துக்குப் பதிலீடாக / மாற்றீடாகக் கொள்ளப்படத்தக்க தங்கம், வெள்ளி என்பன Goldsmiths இல் பாதுகாப்பாகச் சேமிக்கப் பட்டிருந்ததுடன் போக்குவரத்தில் ஏற்படும் பல்வேறு சிரமங்களினைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவும். இம்முறை பயன்பட்டிருந்தது.

மூன்றாவது;

வங்கித் தொழில்களின் முன்னேறிய அடுத்த கட்டமாக இது கொள்ளப்படுகின்றது. அதாவது தம்மிடம் வைப்பாக இருக்கும் பணம், தங்கம், வெள்ளி என்பனவற்றின் பெறுமதிக்கு ஏற்ப குறிப்பிட்ட தொகைப்பணம் கடனாக்கம் செய்யப்பட்டது. இதனை முதன்முதலில் மேற்கொண்டது Goldsmiths ஆகும். ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான கடனாக்கம் 100% ஆக இருந்தாலும் பின்னர் மக்கள் தமது வைப்புக்களினைத் திரும்ப எடுக்கும் வீதத்துக்கும், நாளாந்த வைப்பு வீதத்துக்கும் ஏற்ப மாற்றப்பட்டிருந்தது.

மேலுள்ள பொதுவான பின்னணியினைக் கொண்டு இன்றைய நவீன வர்த்தக வங்கிகளின் தொழில்பாடுகளினை நோக்க முடியும். ஏனெனில் இப்போதுள்ள நவீன உலகில் வங்கிகள் பல்வேறு பணிகளினை ஆற்றுகின்றன. நாம் வணிக வங்கிகளின் தொழில்பாடுகளினைப் பின்வரும் மூன்று பிரதான வகைக்குள் உள்ளடக்க முடியும்.

- (1) முதலாம்தர தொழில்பாடுகள் / அடிப்படைத் தொழில்பாடுகள்.
- (2) இரண்டாம்தர தொழில்பாடுகள் / பயன்பாட்டுத் தொழில்பாடுகள்.
- (3) மூன்றாம்தர தொழில்பாடுகள் / நவீன தொழில்பாடுகள்.

இது மேலும் இருவகைப்படும்.

- (அ) முகவராகப் பணியாற்றுவதல்.
- (ஆ) தொழில்நுட்ப சேவைகள்.

அடிப்படைத் தொழில்பாடுகள்: -

இவ்வாறான தொழில்கள் / சேவைகளினை வணிகவங்கிகள் மரபுவழியில் காலம்காலமாக மேற்கொண்டு வருகின்றன. அவையாவன;

(1) வைப்புக்களினை ஏற்றுக்கொள்ளல்:

இதுவே வங்கிகளின் மிகவும் முக்கியமான அடிப்படைத் தொழில்பாடாகும். பணத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்வதும் அதன் மூலம் இலாபத்தினை எதிர்பார்க்க முடியாத போதும் வேண்டியபோது திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வசதிகளினை வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கி

வருகின்றன. இதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்கள் வட்டியைப் பெறுவதுடன், திருட்டு, களவு போன்ற அபாயங்களிலிருந்தும் தவிர்ந்துக்கொள்ள முடிகின்றது.

எனவே வங்கிகள் வித்தியாசமான வைப்புக் களினைத் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்காகப் பேணி வருகின்றன.

அவையாவன;

(i) நிலையான வைப்புக்கணக்கு:-

இத்தகைய கணக்கின் கீழ் 06 மாதம், 01 வருடம் முதல் 05 வருடங்கள் நிலையான வட்டி வீதத்தில் பணத்தை வைப்பிலிட முடியும். முதிர்வுக் காலம் முடிவில்/மாதாந்தம் வட்டியும் முதிர்வுக் காலத்தின் பின்னர் அசலும் வட்டியும் கிடைக்கும். இவ்வாறான கணக்குகள் தவணை வைப்புக்கள் (Time Deposit) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

(ii) நடைமுறை வைப்புக்கணக்கு:-

இவ்வாறான கணக்குகளினைப் பொதுவாக வியாபாரிகள், வர்த்தகர்கள் தமது நாளாந்த வர்த்தகக் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் போது பணத்தைப் பரிமாற்றிக் கொள்ளப் பயன்படுத்துகின்றனர். இக் கணக்கின் மூலம் எவ்வித வட்டிகளும் / இலாபங்களும் வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கிடைக்காததுடன் வங்கி சேவைக் கட்டணத்தையும் அறவிடும். இத் தகைய வைப்புக்களினைக் கேள்வி வைப்புக்கள் (Demand Deposit) எனவும் அழைப்பர்.

(iii) சேமிப்பு வைப்புக்கணக்கு:-

பொதுமக்களிடமிருந்து சிறுசுச் சிறுக நாளாந்தம் பணத்தைச் சேமித்து; திரட்டிய நிதியாக முதலீடுகளின் பேரில் வங்கிகள் கடனாக்கம் செய்து வருகின்றன. எனவே இவ்வைப்புக்களின் பேரில் வட்டி வழங்குவதுடன் பணத்தைத் திரும்பப் பெறும் விடயத்தில் கட்டுப்பாடுகளினையும் வங்கிகள் விதிக்கின்றன.

(iv) Recurring வைப்புக்கணக்கு:-

இதன்கீழ் நிலையான வருமானத்தை மாதாந்தம் பெற்றுவரும் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து குறிப்பிட்ட தொகையைக் கிரமமாகச் சேமிக்கும் பேரில் வங்கி பணத்தைச் சேமிப்பாகப் பெறுகின்றது. இதன்மூலம் நீண்ட காலத்தில் வாடிக்கையாளர் வட்டியுடன் முதலையும் திரட்டிய பணமாக மீள் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

(2) முற்பணக்கடன்களை வழங்கல்:

வங்கியில் இரண்டாவது முக்கிய தொழிற்பாடாக இது அமைந்துள்ளது. இதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு முற்பணக் கடன்களினை வழங்கி இலாபம் உழைத்துக் கொள்கின்றது. இத்தொழிற்பாடு பல பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவையாவன:

(i) அழைப்புப்பணம் (MONEY AT CALL)

இதன்கீழ் வங்கி மிகவும் குறுகிய கால அறிவித்தலின் பேரில் (01 நாள் முதல் 14 நாட்கள் வரை) தான் வழங்கிய கடன்களை வட்டியுடன் சேர்த்து மீள்பெற்றுக்கொள்ளும். இம்முறை பெரும்பாலும் மற்ற வங்கிகளுக்கு, நிதிநிறுவனங்களுக்கும் தான் வழங்கப்படுகின்றது.

(ii) காசுக்கடன்:-

வாடிக்கையாளர் தமது நடைமுறைச் சொத்துக்களின் பேரில் (பங்குகள், இருப்புக்கள், உண்டியல்கள்) கடன்களினை இதன் கீழ்ப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். வங்கி இவ்வாறான வாடிக்கையாளர்களின் கணக்கில் இச்சொத்துக்களின் நடைமுறைப் பெறுமானத்திற்கு ஏற்பகடன்களினை வழங்கும்.

(iii) மேலதிகப் பற்று:-

சில வேளைகளில் தமது நம்பிக்கையான வாடிக்கையாளர்களின் அவசர தேவைக்காக வைப்புத்தொகையிலும் பார்க்க அதிகளவு தொகையை வங்கி வழங்கும். இச்சேவைக்கான கணிசமான வட்டியையும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வங்கி பெற்றுக்கொள்ளும்.

(iv) மாற்றுண்டியல்களின் கழிவிடு செய்தல்:-

இன்றுள்ள நவீன வர்த்தக வங்கிகளின் பிரபல்யமான தொழிற்பாடாக இதனைக் கொள்ள முடியும். மாற்றுண்டியல்களின் முதிர்வுக்காலத்திற்கு முன்னர் பணமாக மாற்றிக் கொள்ள விரும்பும் ஒருவருக்கு அதனை பிறப்பித்த நிறுவனத்துடன் உடன்பாட்டுக்கு வருவதன் மூலம் முதிர்வுக் காலத்திற்கு முன்னரே வங்கிகள் அவற்றை கழிவிட்டின் பேரில் பணமாக வழங்குகின்றனர்.

(v) காலக்கடன்கள்:-

நடுத்தரக்கால, நீண்டகால கடன்களின் வங்கிகள் கடன் தேவைப்படுவோருக்கு வழங்கிவருகின்றன. இத்தகைய கடன்களின் முதிர்வுகாலம் குறைந்தது ஒரு வருடமாகும். இவ்வாறான கடன்களுக்கு வங்கிகள் வட்டியைப் பெறுவதும் முதிர்வுக் காலத்தில் அவை அசலையும் பெற்றுக்கொள்ளும்.

(3) கடனாக்கம் / பணவாக்கம் செய்தல்:

வணிக வங்கிகள் தம்மிடமுள்ள கேள்வி, தவணை வைப்புக்களின் பேரில் கடனாக்கம்/பணவாக்கம் செய்து வருமானத்தை உழைத்துக் கொள்கின்றன. இதன் மூலம் வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களின் வைப்புத் தொகைக்குச் சமமாக கடன்களின் பணமாகக் கொடுக்காது அவர்களினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட பல்வேறு காசோலைகளின் இன்னொரு வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவும் செலவும் என்ற அடிப்படையில் பதிவாக வைத்துக்கொள்ளும்.

பொதுப்பயன் தொழிலாடகங்கள்:-

வணிக வங்கிகள் தமது நடவடிக்கையாளர்களின் நன்மை கருதி பொதுவான பயன்களின் அவர்களுக்கும் பெற்றுக் கொடுத்துவருகின்றன. இவை நவீன வங்கிகளின் முக்கிய பணியாக இருந்து வருவதுடன் வங்கிகளுக்கிடையிலான திறந்த போட்டியில் அவை ஒன்றை ஒன்று முந்திக்கொள்ள முயன்றுவருகின்றன.

(i) பாதுகாப்பு பெட்டகவசதி:-

வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப அவர்களின் பெறுமதியான அசையும் சொத்துக்கள், முக்கியமான பத்திரங்களின் தமது பாதுகாப்பு பெட்டகங்களில் வைத்து பாதுகாத்துக் கொடுக்கின்றன.

உ+ம்:- தங்கம், வெள்ளி, பெறுமதிமிக்க கற்கள், உறுதிகள், தஸ்தாவோஜ்க்கள்

(ii) பிரயானிகள் காசோலைகள் சேவை:-

தமது வாடிக்கையாளர்கள் வேறு நாடுகளுக்கு பயணங்களை மேற்கொள்ளும் போது தேவையற்ற பணம் மற்றும் ஆவணங்களின் காவிச் செல்வதிலிருந்தும் மேலும் எதிர் நோக்கும் அபாயங்களிலிருந்தும் தவிர்த்துக் கொள்ளவும். தேவைப்பட்டபோது பணமாக மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய பிரயானிகள் காசோலையினை வழங்குகின்றன. மேலும் அவர்களுக்கான விமானச்சீட்டுகள் தங்குமிட வசதிகளினையும் தாமே முன்னின்று பெற்றுக் கொடுக்கின்றன.

(iii) நாணயக் கடிதங்களின் வழங்கல்:-

சர்வதேச வர்த்தக முயற்சிகளின்போது பண்டங்கள், சேவைகளினைப் பரிமாற்றிக் கொள்ளும் போது வாடிக்கையாளர்கள் கோரிக்கை விடுத்தால் தமது சொந்த வங்கி நாணயக் கடிதங்களின் வழங்குகின்றன.

(iv) புள்ளிவீரங்கள், தகவல்களின் சேகரித்தல்:-

வணிக வங்கிகள் தம்மிடமுள்ள வசதிகளின்ையும் நிறுவனக்கட்டமைப்பைக் கொண்டும், வர்த்தகம், வாணிபம், கைத்தொழில், வங்கி, பணம் போன்றவற்றுடன் தொடர்புபட்ட பல்வேறு தகவல்களையும் சேகரித்து வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கி வருகின்றன.

மேலும் சஞ்சிகைகள், அறிக்கைகள், மதிப்பீடுகள், புத்தகங்கள் என்பவற்றையும் பொதுமக்களின் பயன்பாடு கருதி வெளியிட்டு வருகின்றன.

(v) **உண்டியல்களுக்குப் பாதுகாப்பு உத்தர வாத்தினை வழங்குதல் (Underwriting Securities):-**

அரசாங்கம், பொதுதனியார் நிறுவனங்களினால் வழங்கப்பட்ட உண்டியல்களின் பேரில் அது தொடர்பான நஷ்டங்களுக்கு பாதுகாப்பு உத்தரவா தங்களினை அளிக்கின்றன.

(vi) **பரிசுக் காசோலைகளினை வழங்கல்:-**

வருடாந்த, மாதாந்த சீட்டிழுப்புக்களின் மூலம் பரிசுகளினை வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்குகின்றன.

(vii) **நடுவராகத் தொழில்படல்:-**

வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கிடையிலான பிணக்குகள், சச்சரவுகளின் போது இருசாராரையும் சமாதானப்படுத்தி பிரச்சனை களுக்காக பரிகாரத்தையும் தீர்வுகளையும் சிபார்சு செய்கின்றன.

(viii) **வெளிநாட்டு நாணயமாற்று வியாபாரங்களினை மேற்கொள்ளல்:-**

வணிக வங்கிகள் பல்வேறுபட்ட நாடுகளினது பணங்களினை வைப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு தேவைப் படும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு அவ்வாறான வெளி நாட்டு நாணயங்களினை இலாபத்திற்கு மாற்றிக் கொடுக்கின்றன. நாணய மாற்றுவீதங்களினை கணித்து அவற்றுக்கு ஏற்ப சிறியளவான இலாபங் களினை அவை உழைத்துக் கொள்கின்றன.

நவீன தொழில்பாடுகள்:-

இது இரண்டுவகைப்படும். ஒன்று முகவராகத் தொழில்படல், மற்றயது நவீன தொழில்நுட்ப விருத்தியான பலாபலன்களினை வாடிக்கையாளர் களுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தல்.

வணிக வங்கிகள் வாடிக்கையாளரின் கோரிக்கை யின் பேரில் அவர்களின் முகவராக பல்வேறுபட்ட பணிகளினை ஆற்றிவருகின்றன அவை பின்வருமாறு:

(i) **நிதியனுப்பும் தொழிற்பாடு (Remittance of Funds)**

வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களின் பணத்தை ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னும் ஓர் இடத்திற்கு காசோலை மூலமாகவோ, உண்டியல் மூலமாகவோ இடமாற்றம் செய்கின்றன.

(ii) **கடன் பத்திரங்கள், ஏனையசாதனங்களை சேகரித்தலும் அவற்றுக்கு பணம் செலுத்துதலும்**

காசோலைகள், நாணயமாற்றுச் சான்றிதழ்கள், உத்தரவாதப் பத்திரங்கள் போன்றவற்றை சேகரிப்ப துடன் அவற்றுக்குப் பணமும் செலுத்துகின்றன.

(iii) **நிலையியல் கட்டலைகளினை நிறைவேற்றுதல் (Execution of Standing Orders)**

வங்கிகள் தமது நடவடிக்கையாளர்களின் பல்வேறுபட்ட பருவகால செலுத்தல்களினை அதாவது அவர்களின் தொலைபேசி, காப்புறுதி, குடிநீர், மின்சாரம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி யமைக்கான மாதாந்தக் கட்டணங்களை வாடிக்கை யாளரின் கோரிக்கையின் பேரில் தாமே செலுத்து கின்றன பின்னர் இவ்வாறான செலுத்தல்களினை வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகின்றன.

(iv) **பாதுகாப்பு பத்திரங்களினை கொள்வனவு செய்தலும் விற்பனை செய்தலும்.**

வங்கி தமது வாடிக்கையாளர்களுக்காக பல்வேறு நிறுவனங்களினாலும் வெளியிடப்படும் பங்குச் சான்றிதழ்கள், பங்கிருப்புகள், பத்திரங் கள், கடன்பத்திரங்கள் (Depentures) என்பன வற்றை கொள்வனவு செய்வதுடன் விற்பனையும் செய்து வருகின்றன.

(v) **பங்குலாபத்தினை சேகரித்தலும், பிறசேவைகளும்**

வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களின் கடன் பத்திரங்கள், பங்குகள் மீதான வட்டிகளினையும் பங்குலாபங்களினையும் சேகரித்து வாடிக்கை யாளர்களின் கணக்கில் வரவு வைக்கின்றன. அத்துடன் வாடிக்கையாளர்களின் வருமான வரி களினைக் கணித்து அதனையும் அரசாங்கத் திற்குச் செலுத்துகின்றன. மேலும் வாடிக்கையாளர்களின் கடன் பொறுப்புக்கள் மீதான மாதாந்த செலுத்தல் களினை அவர்கள் இறந்தாலோ அல்லது முறிவடைந் தாலோ தானே நம்பிக்கையாளராக இருந்து தொடர்ந் தும் செலுத்திவருகின்றன.

இன்னும் வாடிக்கையாளர் கோருமிடத்து அவர்களுக்காக வாகனங்கள், புத்தகங்கள், வீடுகள், விமானச்சீட்டுகள் போன்றவற்றையும் கொள்வனவு செய்து வழங்குகின்றன. இப்பணிகளுக்கான சேவைக் கட்டணங்களினை அவை பெறுகின்றன.

தொழில்நுட்ப பணிகள்; -

நவீன தொழில்நுட்ப புத்தாக்கங்களின் மூலமான பலபலன்களினை இன்றைய நவீன வணிக வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கி வருகின்றன.

அவையாவன:

- * தொலைநகல் வங்கிச்சேவை (Tele Bank Service).
- * சர்வதேச வலைப்பின்னல் வங்கிச்சேவை (Internet Bank Service).
- * மின்னஞ்சல் சேமிப்பு / இலத்திரானிக் சேமிப்பு (Electronic Saving).
- * கடன் அட்டை சேவை (Credit Card Service).
- * மின்னஞ்சல் பரிமாற்றம் (E-mail Transfer).

உ+ம்:

(1) மின்னஞ்சல் பணப்பரிமாற்றங்கள்
(Electronic Money Transfers / E-Money / E-Cash

(2) Telegraphic Transfers.

- * டிஜிட்டல் இணைப்பு வலையமைப்புச் சேவை
/ Anywhere Banking Service / One line Service

உ+ம்: Hatnanet

- * ATM சேவை.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள சேவைகளினை அதிநவீன வங்கிச் சேவைகள் எனக் குறித்துக்காட்ட முடியும்.

தொகுப்புரை

வரலாற்றில் நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருக்கும் வங்கியமைப்பு; பொருளாதாரம், நிதி, தொழில்நுட்பம் போன்றவற்றின் செய்முறை குறித்து பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பெற்றுவந்துள்ளமையை நாம் அவற்றின் தொழில்பாடுகளின் பல்வேறுபட்ட விரிவாக்கங்களினைக் கொண்டு உணர முடிகின்றது. இன்னும் கூறப்போனால் வங்கிகளின் வரலாற்றின் ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை அவற்றின் பணிகள் குறித்து அவை, மரபுரீதியிலான தன்மையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்ட இயல்பைக் காட்டுகின்றன எனலாம்.

இத்தகைய மாற்றங்களினூடான அனுபவங்கள் புதிய தலைமுறையினர்க்கு மிகவும் சரியாகக் கிடைத்துள்ளனவா என்றால் அது கேள்விக்குரியது. இவ்வாறு கூறுமிடத்து நவீன அபிவிருத்திகளின் தெளிவு குறித்து அவை இன்னும் சாதாரண மக்களினைச் சென்றடையவில்லை என்றே கூறமுடிகின்றது. அவ்வாறாயின்; வணிக வங்கிகளில் செல்வந்தர்களின் பங்குபற்றலானது வறியவர்களை விட மிகவும் அதிகளவில் இருந்துவருகின்றது. மேலும் கிராமப்புறங்களினை நோக்கிய வங்கி அமைப்பின் நகர்வு மிகவும் அரிதாகவே இடம் பெறுகின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால்; இலங்கையில் - இன்று காணப்படும் வணிகவங்கிகளின் வாடிக்கையாளர்களுக்கான அனுகூலங்களினை ஒப்பீட்டு ரீதியில் வறிய வாடிக்கையாளர்களினை விட செல்வந்த, கல்வியறிவுள்ள வாடிக்கையாளர்கள்தான் அதிகளவில் பெற்று வருகின்றனர். உதாரணமான வணிக வங்கிகளின் சுயபோட்டியின் ஒரு கட்டத்தில் அவை; சேமிப்பு ஊக்குவிப்புக்காக வழங்கிவரும் பரிசுக் குலுக்கல்களின் பங்களார்களாக நகர்ப்புற செல்வந்தர்களே அதிகளவில் இருந்துவருகின்றனர். இது அவர்கள் புறத்தே நியாயமானதாக இருப்பினும் கூட கிராமிய பொருளாதாரத்தின் அடிமட்ட வாடிக்கையாளர்களின் சேமிப்புக்கான வெகுமானங்கள் போதியதாக இருந்து வரவில்லை என்பதும் தவிர்க்கமுடியாத நியாயமாகும்.

உசாத்துணை:-

- * Shekhar and Shekhar (1998)
Banking Theory and Practice,
Vikas Publishing House (Pvt) Ltd, New Delhi.
- * Setti, T.T, (1996)
Money Banking and International Trade,
S.Chand and Company Ltd, New Delhi.
- * Subba Rao, P, M.M. Rao, V.S.P. Rao (1992)
Currency and Banking
Tata McGraw-Hill Publishing Company Ltd, New Delhi.
- * Suraj B. Gupta (2002)
Monetary Economics,
S. Chand and Company Ltd, New Delhi.
- * Paul R.R, S.L. Bhardwaj, Harpal Walia (1992)
Money Banking and International Trade,
Kalyani publishers.

பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள்

S. Santhirasegaram (Lecturer)

Department of Economics, University of Jaffna.

அநீழகம்

பொருளியல் அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக் கரு பல்வேறுபட்ட நோக்குகளில் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒன்றாக காணப்படுகிறது. ஒரு நாடு பொருளாதார காரணிகளில் மட்டுமன்றி ஏனைய சமூக, அரசியல் காரணிகளிலும் முன்னேற்றங்களையும் மாற்றங் களையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஓர் செயல்முறை யினையே நாம் அபிவிருத்தி என அழைக்கின்றோம். அபிவிருத் திக்கு மிக முக்கியமான தாகவும் அடிப்படையாகவும் அமைவது பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகும். பொருளா தாரவளர்ச்சி அபிவிருத்தி அல்லது அபிவிருத்திக்கான ஓர் அடித்தளமான ஓர் காரணி ஆகும். பொருளாதார வளர்ச்சி நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் ஏறத்தாழ சமமாகப்பங்கிட்டு அனைத்து மக்களது வாழ்க்கைத்தரம் அதிகரிக்கின்றபோது அதனை நாம் அபிவிருத்தி எனக்கூறலாம். எனவே அபிவிருத் திக்கு அடிப்படையாக இருக்கின்ற பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற காரணி களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இக்காரணிகள் வரலாற்று அனுசுமுறையில் நோக்கப்படலாம். அதாவது பொருளாதார சிந்தனைப் பள்ளியினர் ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் பொருளா தாரவளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணி களை முதன்மைப்படுத்தினர். இந்த நோக்கு பேரினப் பொருளாதார நோக்கில் அமைந்துள்ளது.

பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளை சிற்றினப் பொருளாதார அடிப்படையிலும் நோக்கலாம். சிற்றினப் பொருளாதாரக் காரணிகள் மறைமுகமாக பேரினப் பொருளாதார காரணிகளில் தொடர்புபட்டிருந்த போது நாம் ஓர் ஆய்வு அனுசுமுறையில் சிற்றினப் பொருளாதாரக் காரணிகளாக சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்கட்டுரையானது பொருளாதார வளர்ச்சி யின் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளை பேரின, சிற்றினப் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் சுருக்கமாக ஆய்வு செய்ய முற்படுகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சி

ஒருநாட்டின் மெய்த்தேசிய வருமானம் அல்லது உற்பத்தியானது தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துச் செல்லுதல் பொருளாதார வளர்ச்சி என அழைக்கப் படுகிறது.

பொருளாதார

வளர்ச்சி = $\frac{\text{இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இடையிலான மொத்த தேசிய வருமான வேறுபாடு}}{\text{குறித்த ஆண்டுக்கு முன்னைய ஆண்டு மெய் மொத்தத்தேசிய வருமானம்}} \times 100$

$$= \frac{\Delta Y}{Y} \times 100$$

இங்கு Y என்பது மெய்த்தேசிய வருமானத் தையும், ΔY என்பது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இடையில் மொத்த தேசிய வருமானத்தில் தரப்பட்ட மாற்றத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சியை அண்மை ஆண்டு களில் நிலையான விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஏற்படுகின்ற அதிகரிப்பாகவும் கொள்ளப்படுகிறது.

ஒரு நாட்டின் வருமானம் அதிகரிப்பதற்கான வழிகள் எவை? கொள்கைகள் எவை? அவையே பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள் ஆகும். அவற்றை நோக்குவோம்.

1. வணிக வாதமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

வணிக வாதிகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பிரதான காரணி வெளிநாட்டு வர்த்தகம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். 16ம் நூற்றாண்டில் நாடுகள் எவ்வாறு தங்கள் நாட்டின் செல்வத்தை பெருக்கலாம் என்பதற்கு வணிக வாதிகள் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தையே முதன்மைப்படுத்தினர். பின்னர் Neoclassical வர்த்தகக் கோட்பாடுகளில் “வளர்ச்சியின் இயந்திரம் வெளிநாட்டு வர்த்தகம்” எனக் குறிப்பிடுவதற்கு அடிப்படையாக இருந்தது. இவ்வணிக வாதக்கருத்துக்கள் ஆகும். வணிகவாதிகள் அரசு தலையீட்டுடனான வெளிநாட்டு வர்த்தகமே ஓர் நாட்டின் செல்வத்தை திரட்டும் எனக்குறிப்பிட்டனர். வர்த்தக நிலுவையானது மிகையாக ($x > m$) இருக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தினர். ஏற்றுமதிகளை அதிகரிப்பதற்கான சூழ்நிலைகளையும், இறக்குமதிகளைக் குறைப்பதற்காக சட்டச் சீர்திருத்தங்களையும் அரசாங்கம் உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாக ஓர் நாட்டின் செல்வம் (இன்றைய வார்த்தையில் GNY) அதிகரிக்கப்படலாம் என்றனர்.

2. அடம் சீமீத்தும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

பொருளியலின் தந்தை என அழைக்கப்படும் அடம் சீமீத் Classical காலத்திற்குரியவர். இவர் தொழிற்பெரும்பு சிறப்பு தேர்ச்சியும் ஓர் நாட்டின் செல்வத்தை அதிகரிக்கும் பிரதான காரணி எனக் குறிப்பிடுவதோடு சுதந்திரமான சந்தைப் பொருளாதாரமும் பொருளாதார வளர்ச்சியை தூண்டும் என வற்புறுத்துகின்றார். பொதுவாக பழம்பொருளியலாளர்கள் தாராள பொருளாதாரக் கொள்கையை வலியுறுத்தி அதுவே ஓர் பொருளாதாரத்தின் மூலதனத்திரட்சி பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லும் என வற்புறுத்துகின்றனர்.

அடம் சீமீத் குறிப்பிடும் தொழில் பிரிப்பினால் பாரிய உற்பத்தி இடம் பெறுகின்றது. இவ் உற்பத்தியானது அதிக இலாபத்தை கொடுக்கிறது. இவ் இலாபம் மீண்டும் முதலீடாக மாற்றப்பட்டு உற்பத்திப்

பெருக்கம் ஏற்படுகிறது. எனவே தொழில் பிரிப்பும் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப்படை என்பது இவருடைய வாதமாக இருக்கிறது.

3. இயற்கைவாதிகளும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

இயற்கை வாதிகள் பிரான்சில் தங்களுடைய கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். ஓர் நாட்டின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியானது அந்நாட்டின் விவசாயத்தின் அபிவிருத்தியாலேயே ஏற்படும் என்பது இவர் களுடைய வாதமாக இருக்கிறது. உற்பத்தியாகக் கொள்வது ஊட்டிய பெறுமானம் ஆகும். கைத் தொழில், சேவை துறை உற்பத்திகளில் ஊட்டிய பெறுமானம் குறைவாகும். இவை அதிக அளவில் உள்ளீட்டு பொருட்களில் தங்கியுள்ளன. இதன் காரணமாக சேர்க்கப்பட்ட பெறுமானம் குறைவாக உள்ளது. ஆனால் விவசாயத்துறையைப்பொறுத்தவரை ஊட்டிய பெறுமானம் அதிகமாகும். எனவே தேறிய அடிப்படையில் ஓர் பொருளாதாரத்தின் மொத்த உற்பத்திக்கு விவசாயத்துறையே அதிக பங்காற்றுகின்றது. என்பது இவர்களுடைய வாதம் ஆகும்.

ஐரோப்பாவில் கைத்தொழில் புரட்சி இடம் பெறுவதற்கு முன்னர் பசுமைப்புரட்சி இடம்பெற்ற நாடுகளின் அனுபவமும் தற்போது யப்பான், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகள் விவசாய உற்பத்திகளைப் பாதுகாக்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் போதும் இன்றும் இக்கருத்து எவ்வளவிற்கு முக்கியமாக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். விவசாயத்தின் மூலம் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் தேசியவருமானம் அதிகமாக இருப்பதால் பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத் துறையின் அபிவிருத்தி பிரதான ஓர் பங்கினை கொண்டிருப்பதாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சியில் உறுதியான வளர்ச்சி என்ற எண்ணக்கரு அடிப்படையிலும் விவசாயத் துறையின் அபிவிருத்தியின் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்ற பொருளாதார வளர்ச்சி ஓர் உறுதியான பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையாக அமையும்.

4. ரிக்கார்டோவும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

பழம்பொருளியலாளர் காலத்துக்குரிய இவரின் (Ricardo) கருத்து கூடுதலாக வாடகையில் அமைந்து இருந்தாலும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றும் காரணிகளின் இலாபத்தை இவர் முதன்மைப்படுத்துகின்றார். ஓர் நாட்டின் செல்வம் மூலதன திரட்சியினால் ஏற்படுகின்றது. இம் மூலதன திரட்சிக்கு அடிப்படையாக இருப்பது முதலாளிகளின் இலாபம் ஆகும். எனவே இலாபம் என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கின்ற ஓர் பிரதான காரணி என்பது இவருடைய வாதம் ஆகும். தொழில் முயற்சிகளில் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இலாபம் உயர்வாக உள்ளது அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பொருளாதார வளர்ச்சி உயர்வாக இருக்கும் என்பது இவருடைய வாதம் ஆகும். இலாபம் இல்லையேல் பொருளாதார வளர்ச்சியும் இருக்கமாட்டாது.

5. கால்ஸ் மார்க்ஸ்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

ஓர் நாட்டின் மொத்தத் தேசிய வருமானம் (செல்வம்) அந்த நாட்டின் ஆக்க சாதனங்களின் சமத்துவமான பங்கீட்டின் மூலமே அதிகரிக்கப் படலாம் என்பது இவருடைய வாதமாக உள்ளது. உற்பத்திக் காரணிகள் நாட்டில் ஓர் சிலரிடம் செறிந்து இருப்பது பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டாது என்றும் இவை ஏறத்தாழ சமமாகப் பங்கிடப்படும்போது பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும் என்கிறார். அரசாங்கத்தின் தலையீடு இவ்வாறான வளப்பங்கீட்டிற்கு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அரசுதலையீடு முக்கியமானது என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

6. பழம்பொருளியலாளர்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

மேலே கூறப்பட்ட பழம்பொருளியலாளர்கள் அனைவரும் (கால்ஸ் மார்க்ஸ் தவிர்த்து) சுதந்திரமான சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் ஊடாகவும், அரசாங்கத்தின் தலையீடாக் கொள்கை மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடையலாம் என வற்புறுத்துகின்றனர்.

7. கெயின்ஸ்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

நவீன பொருளியலின் தந்தை என அழைக்கப்படும் கெயின்ஸ் அரசாங்கத்தின் செலவை அதிகரிப்பதன் மூலம் மொத்தக் கேள்வியை அதிகரிப்பதே பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கும் என வலியுறுத்துகின்றார். இவர் அரசாங்கத்தின் தலையீட்டுடன் இணைந்த இறைக் கொள்கையே வேலைவாய்ப்பு வருமானத்தை அதிகரிப்பதன் ஊடாக பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என வலியுறுத்துகின்றார். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் இறைக்கொள்கை அவசியமானது என்பது இவருடைய கருத்தாகும்.

8. கீக்சும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

கெயின்ஸின் அடிப்படைக் கொள்கையினால் கவரப்பட்ட இவர் பணக்கொள்கையையும், இறைக் கொள்கையையும் இணைத்து மொத்தத் தேசிய வருமானத்தை அதிகரித்து பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். IS, LM மாதிரியானது இரண்டு கொள்கையின் முக்கியத்துவத் திணை விளங்குகின்றது. இவர் தனித்து இறைக் கொள்கையே அல்லது பணக்கொள்கையே குறிப்பிட வில்லை இரண்டும் இணைந்த ஓர் கொள்கைதான் உறுதியான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமையும் என்கிறார்.

9. ஹர்ட் டிடாமரும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

இவர்கள் இருவரும் ஓர் பொருளாதார வளர்ச்சி மாதிரியை உருவாக்கினார்கள். இவர்கள் கருத்துப்படி சேமிப்புக்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு முதலீட்டை அதிகரித்து, உற்பத்தியை அதிகரித்து பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கும் என குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்கு செலுத்தும் பிரதான இரண்டு காரணிகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

I. தேசிய சேமிப்பு விகிதம் ($\Delta S/\Delta Y = S$)

II. முதல் வெளியீட்டு விகிதம் ($\Delta K/\Delta Y = k$)

10. சோலோவும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் (Neoclassical Growth Model)

Neoclassical காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த Slow என்பவர் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கும் பிரதான காரணி முதல் உழைப்பு வீதம் (K/L) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இது ஓர் மாதிரியாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

11. பணவியலாளர்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

மில்றன் பிறீட்மனை தலைமையாகக் கொண்ட சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தை சேர்ந்த இளம் பொருளியலாளர்கள் பணம் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கின்ற ஓர் பிரதான காரணி என்பதை வலியுறுத்தினார். பணக்கொள்கைதான் இறைக் கொள்கையைத் தீர்மானித்து மொத்த வேலைவாய்ப்பு வருமானத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. என்பது இவர்களின் வாதம் USA இன் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பணநிரம்பலுக்கும் இடையில் நேர் கணியத் தொடர்பு காணப்பட்டதைப் புள்ளிவிபர ரீதியாக எடுத்துக் காட்டிப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பணம் (பணம் நிரம்பல்) செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது என்பது இவர்களின் வாதம் ஆகும்.

12. ரோமரும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

Romer என்பவர் பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளாக மனித மூலதனத்தையும் தொழில் நுட்பத்தையும் குறிப்பிடுகின்றார். கல்வி, சுகாதாரம், ஆரூட்சிகள் போன்றன பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தென்கிழக்கு ஆசிய வேங்கைகள் என அழைக்கப்பட்ட தைவான், ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர், தென்கொரியா போன்ற நாடுகள் மனித மூலதனத்தில் அதிக முதலீடு செய்தமையும் உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஓர் காரணமாக அமைந்தது.

மனித மூலதனம் அதிகரிக்கும் போது கல்வியறிவு, ஆயுள்கால எதிர்பார்ப்பு, மக்களின் ஆரோக்கியம் என்பன அதிகரிக்கின்றது. இதன் காரணமாக அந்நாட்டின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டு பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுகின்றது.

13. மல்ஸ்தூசின் கோட்பாடும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

Malthus என்பவரை அடிப்படையாகக் கொண்ட சனத்தொகைப் பெருக்கம் கோட்பாட்டாளர்கள் சனத் தொகையில் ஏற்படுகின்ற அதிகரிப்பு நுகர்வை அதிகரிப்பதனுடாக மொத்த உற்பத்தியை அதிகரித்து பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டும் என வாதிடுகின்றனர். ஆனால் நுகர்வில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது மொத்தச் சேமிப்பைக் குறைப்பதன் ஊடாக முதலீடு உற்பத்தியைக் குறைத்து மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியைப் பாதிப்பதையச் செய்யலாம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

சனத்தொகையானது வளமாகக் (ஊழியம்) கருதப்பட்டபோதும் மூலதனத்தைப் பற்றாக்குறையாக கொண்ட நாடுகளுக்கு சனத்தொகை அதிகரிப்பு பொருளாதாரவளர்ச்சிக்குப் பாதகமாகவே அமைகிற தென்பதைப் பல ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

14. நாணயமாற்று வீதக் கொள்கையும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

அண்மைக்காலத்தில் பல ஆய்வுகள் நாணய மாற்றுவீதக் கொள்கையையும் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் இணைக்க முனைகின்றன. நாணய மாற்றுவீதக் கொள்கை மூலம் நாணயத்தின் உள் நாட்டுப் பெறுமானத்தைத் தேய்வடையச் செய்து பெறுமான இழப்பின் ஊடாக அதிக மூலதனத்தை உள்நாட்டுக்கு கவர்வதன் ஊடாகவும் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் ஏற்றுமதிகளுக்கான போட்டித் தன்மையை அதிகரிப்பதன் ஊடாகவும் ஏற்றுமதியை அதிகரித்துப் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கலாம் என வலியுறுத்தப்படுகிறது.

NIC₅ நாடுகள் தங்கையுடைய அபிவிருத்தியில் உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சியை பெற்றமைக்கு நாணய மாற்றுவீதக் கொள்கையும் ஓர் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் அண்மைக் காலங்களில் இடம்பெற்ற நாணய நெருக்கடியும்,

குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சியும் குறிப்பிடுவது யாதெனில் நாணயமாற்றுவீதக் கொள்கையும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையில் ஓர் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது என்பதாகும்.

15. உள்கட்டுமானமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

பொருளாதார உள்கட்டுமான வசதிகளும், சமூக உள்கட்டுமான வசதிகளும் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கும் என அண்மைக்கால ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இக்காரணியானது பகுதி பகுதியாக வேறுகாரணிகளுக்குள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

16. திறந்தபொருளாதாரமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

Balassa, Riezman (1995) போன்றவர்களில் ஆய்வுளில் Openess, Trade, Exports போன்றன பொருளாதார வளர்ச்சியை தூண்டும் என நிறுவப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை போட்டித் தன்மை ஊடாக அதிக செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என நிறுவியுள்ளார்கள்.

17. நீதித்துறையின் வளர்ச்சியும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

ஓர் நாட்டில் நிதித்துறையில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியானது பொருளாதார வளர்ச்சியை தூண்டுகின்றது. நிதித்துறையில் இருக்கும் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு பொருளாதாரம் தாராளமயமாக்கப்படும்போது நிதித்துறையானது நிறுவனமயப்படுத்தப்படும்போது பொருளாதார வளர்ச்சி தூண்டப்படுகிறது. இக்கருத்தானது பணவியலாளர்களின் கோட்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்டிருந்த போதும் இது மிக விரிவான நோக்காக காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் நிதித் துறையின் தாராளமய மாக்கல் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு

பொருளாதாரம் உறுதியற்றதாகின்றது. சில நிதித் துறையின் அபிவிருத்தியின் வெற்றி என்பது நிதித்துறையை நிறுவனமயப்படுத்துவதிலும் அரசாங்கத்தின் சிறந்த நிதி முகாமைத்துவத்திலும் தங்கியுள்ளது என வற்புறுத்துகின்றனர். இவர்கள் நிதித்துறையின் அபிவிருத்திக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையில் "U" வடிவதொடர்பை வலியுறுத்துகிறார்கள்.

18. தனியார்துறையும் பொருளாதார வளர்ச்சியும்

தனியார்மயமாக்கல், மற்றும் பொருளாதாரத்தில் தனியார் துறையின் பங்களிப்பை அதிகரித்தல் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது. "தனியார் துறை வளர்ச்சியின் இயந்திரம்" என்ற எண்ணக்கரு இன்று வலியுறுத்தப்படுகின்றது. போட்டித் தன்மை, வினைத்திறமை, உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பு என்பன ஊடாக தனியார் துறையின் பங்கேற்புப் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுகிறது. போட்டிச் சந்தையை உருவாக்கம் பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கிறது என வலியுறுத்துபவர்கள் தகவல்களின் பரம்பலும், வேகமும் போட்டிச் சந்தையை உருவாக்குவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்து பொருளாதார வளர்ச்சியை தூண்டுகின்றது என்கின்றனர். இந்த வகையாக தகவல் பரிமாற்றம் என்பதும் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுகின்ற ஓர் காரணியாக அமைகிறது.

சுருக்கம்

பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள் ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் பல்வேறுபட்ட சிந்தனையாளர்கள் மத்தியில் பல்வேறு கோணங்களில் நோக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்குறித்த காரணிகளை விட மிக அண்மைக்கால ஆய்வுகளில் (2000) பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளும், அவர்கள்

கட்சி முறையின் ஊடாகத் தெரிவு செய்கின்ற ஜனநாயக அரசுகளும் முக்கிய பங்கினைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஜப்பானில் சில சிந்தனையாளர் களின் கருத்துப்படி அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைவது அம்மக்களின் பக்குவப்படாத தவறான ஜனநாயக உரிமைகளின் தெரிவின் ஊடாகத் தெரிவு செய்கின்ற தலைவர்கள் எனத் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவர்களுடைய கருத்துப்படி மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் இடையில் மூன்று கட்டங்களை குறிப்படுகின்றனர். முதலாவது கட்டத்திலும் மூன்றாவது கட்டத்திலும் உரிமைகள் அதிகரிக்கப் படும்போது பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்கின்றது. இரண்டாவது கட்டத்தில் ஜனநாயக உரிமைகள் அதிகரிக்கப் படும்போது பொருளாதார வளர்ச்சி வீழ்ச்சியடைகிறது. அநேகமான அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் இரண்டாவது கட்டத்திலும், அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் மூன்றாம் கட்டத்திலும் உள்ளன.

சட்டமும், ஒழுங்கு விதிகள் கூட பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. சட்டத்தையும், ஒழுங்குவிதிகளையும் கடுமையாக அமுல்படுத்தும் போது அவை மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளையும், ஜனநாயக உரிமைகளையும் மீறுவதாக அமைவதால் இவ் உரிமைகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைவதாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக் கரு அடிப்படையில் இவ் உரிமையின் முன்னேற்றம் அபிவிருத்தியாகக் கொள்ளப்பட்ட போதும் சில நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நாட்டுப் பற்றுள்ள சர்வாதிகாரிகளின் ஆட்சி உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு பல காரணிகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்திய போதும் நிறைவில் போட்டிச் சந்தை அமைப்புக்கள் Moral hazard வினைத்திறமை அற்ற கல்வி முறைமை பக்குவப்படாத மக்களுக்கு வழங்கும் ஜனநாயக உரிமைகள், சட்டம் ஒழுங்கு விதிகளை அமுல்படுத்துவதில் உள்ள பிரச்சினைகள் போன்றன பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தடையாக அமைந்துள்ளன.

வெளித்தள்ளுகை விளைவுக் (Crowding Out Effect) கருதுகோள் பற்றிய கோட்பாட்டு ரீதியான ஆய்வு

1. அந்நிகழ்வு

பொருளாதார முகாமை மற்றும் பொருளாதார மறுசீரமைப்பு பற்றிய சமகால கருத்தாடல்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற விடையமாக பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை அதன் நிதியீட்டம் தொடர்பான வெளித்தள்ளுகைக் கருதுகோள் அமைகின்றது. அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் குறித்து சமநிலைப் பாதிடு (Balance Budget), குறைநிலைப் பாதிடு (Deficit Budget) மற்றும் மிகை நிலைப்பாதிடு (Surplus Budget) ஆகிய பாதிடு எண்ணக்கருக்கள் உள்ளதெனினும் பொருளாதார முகாமை மீதான கெயின்ஸிது (J. M. Keynes) சிந்தனைப் புரட்சியினைத் தொடர்ந்து குறைநிலைப் பாதிடு தான் அநேக நாடுகளின் பொருளாதார முகாமை சார்ந்த பொதுவான அம்சமாக உள்ளது. இலங்கையில் கூட சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட கால அரசாங்க பாதிடுகள் 1954 மற்றும் 1955 ஆம் ஆண்டுகளைத் தவிர குறைநிலைப் பாதிடுகளாகவே சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. அரசாங்க செலவீனங்கள், பாதிட்டுக் குறைநிலைகள் வருமானச் சுற்றோட்ட மாதிரியில் உள்ளேற்றங்களாக (Injection) அமைவதனால் பாதிட்டுக் குறைநிலைகள் கெயின்ஸிய நியதிகளின் படி பெருக்கிச் செய்முறையூடாக மொத்தக் கேள்வியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இச் செய்முறையை மறுதலிக்கும் நானயவாதிகள் (Monetarists) விரிவுத்தாக்கமுடைய பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை அதன் மீதான கடன்படு நிதியீட்டம் என்பவற்றின் பணத்தாக்க விளைவுகளை விளக்குவதற்கு முன்வைத்த கருவியாக வெளித்தள்ளுகைக் கருதுகோள் (Crowding Out Hypothesis) அமைகின்றது. இலங்கை உட்பட அநேக நாடுகளின் இறைக்கொள்கையை விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கும் இக்கருதுகோள் பற்றி விளக்க முற்படும் இக்கட்டுரை கருதுகோள் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த மாறிகளை வரையறுத்து, பின் வெளித்தள்ளுகை கருதுகோளின் உள்ளடக்கம், வகைகள், விளைவுகள் என்பவற்றை விளக்குவதாக உள்ளது.

க. அ. விமலேந்திரராஜா

B. A. (Econ) Hons, PGD in IA, AACCS, SLAS

உதவிச் செயலாளர்,

கிழக்குப் பிராந்திய அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொழும்பு.

பகுதிநேர விரிவுரையாளர் (பொருளியல்),

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு.

2. பாதிட்டுக் குறைநிலை

இறைக் கொள்கையின் செழிப்பு நிலையின் ஒரு குறிகாட்டியாக அமையும் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை (Budget Deficit) என்பது “ஒரு வருட (மாத) காலப் பகுதியில் அரசாங்க செலவீனங்கள் அரசாங்க வருவாய்களை விடக் கூடியதாக இருக்கும் நிலையை நடப்பு விலைகளில் குறிக்கின்றது.” இங்கு பாதிட்டின் குறைநிலையானது தேவை கருதிப் பல கூறுகளாக கணிக்கலாம். அவற்றுக்கான சமன்பாடுகள் வருமாறு,

1. மொத்த இறைக் (பாதிட்டுக்) குறைநிலை

$$GFD = (RE + EE) - (RR + RLA + DP) \text{ அல்லது}$$

$$GFD = (CE - RLA - DP) + (RE - RR)$$

2. முதன்மை (ஆரம்ப) நிலைக் குறைநிலை

$$PD = GFD - IP = PDC + PDI$$

$$\text{இதில் } PDC \Rightarrow RD - IP + IR + D\&P$$

$$PDI = CE - IR - D\&P - RL - OR$$

- (3) கொடைகளுக்கு பின்னரான மொத்த பாதிட்டுக் குறைநிலை $DAG = GFD - G$

மேலுள்ள சமன்பாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட கூறுகளின் உள்ளடக்கம் வருமாறு,

$$GFD = \text{Gross Budget Deficit}$$

$$DAG = \text{Deficit After Grants}$$

$$G = \text{Total Grants}$$

$$RE = \text{Revenue Expenditure}$$

$$CE = \text{Capital Expenditure}$$

RR	=	Revenue Receipts
RLA	=	Recovery of Loans & Advances
DP	=	Proceeds from disinvestment
PD	=	Primary Deficits
IP	=	Interest Payments
PDC	=	Primary Deficit Consumption
PDI	=	Primary Deficit Investment
D&P	=	Dividends and Profits
RL	=	Recovery of Loans
OR	=	Other Receipts
RD	=	Revenue Deficits
IR	=	Interest Receipts என்பன ஆகும்.

பாதிட்டுச் செய்முறையில் நடைமுறைக் கணக்கு குறைநிலை இறைக் கொள்கையின் பலவீனமாக கருதப்படும் அதே வேளை மூலதனச் செலவீனங்கள் மீதான நிதியிட லுக்கான பற்றாக்குறை எதிர்கால வெளியீட்டு அதிகரிப்புக்கு காரணமாகும் என்ற நிலையில் விரும்பப் படுவதாகவுள்ளது. இந்நிலையில் நாடுகளின் இறைக் கொள்கைசார் பொறுப்புடமை எண்ணக்கரு (Fiscal Responsibility Concept) ஆரம்பநிலை குறைநிலைப் போக்குப் பற்றியும் பாதிட்டுக் குறைநிலையை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் (GDP) வீதமாக மட்டுப்படுத்துவ தனையும் வலியுறுத்துகின்றது. உதாரணமாக மாஸ்ட்ரிச்ட் உடன்படிக்கை (The Maastricht Treaty) பாதிட்டுக் குறைநிலையை GDP யின் 03% மாக பேண வலியுறுத்துகின்றது. நாடுகளின் சமகால இறைக் கொள்கையைப் பொறுத்தமட்டில் மிகை நிலைப் பாதிடு என்பதனை விட குறைநிலைப் பாதிடு என்பதே பொதுவான பண்பாகவுள்ளது. இன் னொரு வகையில் கூறுவதாயின் அரசாங்கத்தின் பாதிட்டுக் குறைநிலை நிதியீட்டத்திற்கான உயர் தொகை கடன் பெறுகை வட்டி வீத அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்தித் தனியார்துறை முதலீடுகளை வெளித் தள்ளும் (Crowds out) எனக் கருதப்படுகின்ற

போதும் ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஜப்பான், இந்தியா, இலங்கை உட்பட அநேக நாடுகள் குறைநிலை வரவு செலவுத் திட்டத்தினையே சமர்ப்பித்து வருகின் றமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். பின்வரும் அட்ட வணை 1 சில நாடுகளின் பாதிட்டு மீதிகளை (Budget Balances)மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் GDP வீதமாக தருகின்றது.

அட்டவணை 1

குறித்த சில நாடுகளின் பாதிட்டு மீதிகள் (GDP யின் வீதமாக)

நாடுகள்	1985	1990	1995	1998
இலங்கை	-11.7	-9.9	-9.6	-9.2
அவுஸ்ரேலியா	-2.8	0.4	-3.4	0.5
பிரான்ஸ்	-2.9	-1.6	-4.9	-2.9
ஜேர்மனி	-1.2	-2.1	-3.3	-2.0
இத்தாலி	-12.4	-11.2	-7.7	-2.7
ஜப்பான்	-0.8	2.9	-3.6	-6.0
சுவிடன்	-3.8	4.2	-7.0	1.9
ஐக்கிய இராட்சியம்	-2.0	-1.5	-5.8	0.4
ஐக்கிய அமெரிக்கா	-3.2	-2.7	-1.9	1.7

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி 1999
Patrick Lane -2001

3. நிதியீட்ட முறைகள்

ஒரு நாடு வரவு செலவுத் திட்டக் குறைநிலையை நிதியீட்டம் செய்வதற்கு தனியார் மயமாக்கம், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச நிதி மூலங்கள் என்பவற்றை மாற்று நிதியீட்ட மூலங்களாக பயன்படுத்த முடியும். சர்வதேச நிதியீட்ட மூலங்கள் (External Financing Sources) என்பது கடனளிப்பு மற்றும் கொடை வழங்கும் அந்நிய நாடுகள், வங்கி கள் உடன்படிக்கைகள் போன்றவற்றைக் குறிக்கின் றது. உள்நாட்டு மூலகங்கள் (Domestic Financing Sources) என்பது வங்கி மற்றும் வங்கிசாரா சந் தைக்கடன் மூலங்கள் மற்றும் இதரகடன் வழங்குநர்களையும் குறிக்கின்றது. தனியார் மயமாக்கல் என்பது ஒரு உள்நாட்டு மூலமாக முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை, எனினும் மட்டுப் படுத்தப்பட்ட அளவில் அரசுஉடமை மற்றும் பொறுப்

புக்களை முழுமையாக / பகுதியாக விற்றுத்தீர்த்தல் மூலம் பெறும் நிதி வரவாக இடம்பெறலாம். பின்வரும் அட்டவணை 2 இலங்கையின் பாதிட்டுக் குறைநிலையை நிதியிடும் மூலங்களின் முக்கியத்துவத்தை GDP யின் வீதமாகத் தருகின்றது.

அட்டவணை 2

இலங்கையின் பாதிட்டுக்குறை நிதியில் மூலங்களின் பங்களிப்பு (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வீதமாக) 1995-2002

மூலங்கள்	1995	1997	1999	2001
* உள்நாட்டுச்சந்தைக்கடன்கள்	5.0	4.5	6.8	3.5
அ. வங்கிக்கடன்கள்	3.9	-0.2	2.5	-
ஆ. வங்கிசாராக் கடன்கள்	1.1	4.7	4.4	5.3
* ஏனைய உள்நாட்டுக்கடன்கள்	0.1	-1.1	-0.1	0.1
* உள்நாட்டு மூலங்கள்	5.1	3.4	6.8	8.9
* வெளிநாட்டுக் கடன் மூலங்கள்	4.6	1.9	0.7	1.4
அ. தேறிய வெளிநாட்டுக் கடன்	3.2	1.1	0.1	1.0
ஆ. வங்கிசாராக் கடன்கள்	1.4	0.8	0.6	0.4
* தனியார் மயமாக்கல் வரவுகள்	0.4	2.5	-	0.6
* மொத்த நிதியீட்டம்	10.1	7.9	7.5	10.9

மூலம்: மத்திய வங்க ஆண்டறிக்கை 1998, 2000, 2001

எனவே அட்டவணை 2ல் காட்டப்பட்டவாறு பாதிட்டுக் குறைநிலையின் அளவு கருதி அரசாங்கம் கடன்பெறும் அளவு, மூலம் என்பன நிர்ணயிக்கப்படலாம். இந்நிதியிட்ட மூலங்கள் இன்னொரு வகையில்

1. நாணயத்துறைக் கடன் மூலங்கள்
2. நாணயத்துறை சாரா கடன் மூலங்கள்
3. தனியார் மயமாக்கல் வரவுகள்

எனவும் பாகுபடுத்தலாம். நாணயத்துறைசார் கடன்கள் என்பது வர்த்தக வங்கிகள், மத்திய வங்கி என்பவற்றில் இருந்து பாதிட்டுக் குறை நிலையை நிதியிட்டம் செய்வதற்கு கடன் பெறுவதனைக் குறிக்கின்றது. நாணயமல்லாத்துறை கடன்கள் மூலங்கள் என்பது பொதுமக்கள், சேமிப்பு நிறுவனங்கள் என்பவற்றிலிருந்து பிணைகள், முறிகள், சான்றிதழ்கள் போன்ற அரசாங்க உத்தரவாத முடைய நிதிப்பத்திரங்களை வழங்கி கடன் பெறும் மூலங்களைக் குறிக்கின்றது. நாணய வாதிகள் கருத்துப்படி நாணயமல்லாத்துறை கடன் மூலங்கள்

பண நிரம்பலில் விரிவாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதில்லை எனினும் சந்தை வட்டி வீதங்களை உயர்த்துவதுடன் கடன் மூலங்களை சுருக்குவதன் காரணமாக தனியார் துறை முதலீடுகள் நெருக்கத் தள்ளுகை (Crowding out) க்கு காரணமாகின்றது என்பதாகும்.

4. வெளித்தள்ளுகைக் கருதுகோள்

வெளித்தள்ளுகை / நெருக்கித்தள்ளுகை கருதுகோள் கருதுவது யாதெனில் “அரசாங்கம் தனது பாதிட்டுக் குறைநிலையை நிதியிட்டம் செய்வதற்கு நிறுவன ரீதியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு உத்தரவாத மளிக்கப்பட்ட வட்டி வீதத்தினைப் பயன்படுத்தி கடன் பெறும் செய்முறை காரணமாக வட்டிவீத உயர்வு, கடன் பெறும் செலவு உயர்வு, கடன் வழங்கும் இயலாவு சுருங்குதல் போன்ற செய்முறைகளுக்கிடாக தனியார்துறை முதலீடுகளை குறைக்கின்றமை, வெளித்தள்ளுகின்றமை” எனக் கூறலாம். அதாவது “அரசாங்கத்தின் உயர்தொகை கடன் பெறுகை வட்டி வீதத்தினை அதிகரிப்பதனால் தனியார்துறை கடன் சந்தையில் புதிய பிணைகள், பங்குகள் என்பவற்றை வழங்கி மூலதனம் திரட்ட முடியாமல் தமது முதலீட்டுச் செயற்பாடுகளைக் குறைத்துக் கொள்கின்றமையை” குறிக்கின்றது. இதனை Corlson மற்றும் Spencer ஆகியோரது கருத்துப்படி “வெளித்தள்ளுகை விளைவு என்பது அரசாங்கத்தின் அதிகரித்த கேள்வி, வரிகள் அல்லது பொதுமக்களுக்கு பிணைகளை வழங்குவதன் மூலம் நிதியிடப்படின் பேரினப் பொருளாதார செயற்பாடுகளைத் தூண்டுவதில் தோல்வியடைவதுடன் தனியார் துறையின் முதலீடுகளை வெளித்தள்ளுவதற்கும் காரணமாகின்றது” என விளக்கியுள்ளனர்.

பொருளாதார வளங்களின் தன்மை கருதி வெளித்தள்ளுகை இருநிலைகளில் இடம் பெறலாம்.

1. நிதிசார் மூலதன வெளித்தள்ளுகை.
2. பௌதீக மூலதன வெளித்தள்ளுகை.

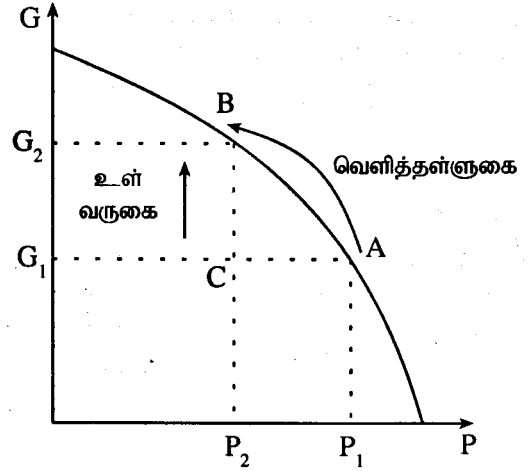
நிதிசார் மூலதன வெளித்தள்ளுகை என்பது அரசாங்கம் உயர்வட்டி வீத விளைவுகள் மூலம் வீட்டுத் துறையினரிடமிருந்து சேமிப்புக்களை திரட்டிக் கொள்கின்ற போது தனியார் மூலதனச் செலவு அதிகரித்து முதலீட்டு அளவு குறைவதனைக் குறிக்கின்றது. பௌதீக வளங்களின் வெளித்தள்ளுகை என்பது பொருளாதார வளங்களின் அருமை

மற்றும் சந்தர்ப்பச் செலவு காரணமாக அதிகளவு மெய்வளங்கள் அரசு துறையில் பயன்படுத்தப்படும் போது சமகாலத்தில் தனியார்துறையின் பயன்பாட்டில் இருந்து விலக்குகின்றமைக்குரிய சந்தர்ப்பச் செலவு சார் விளக்கமாகும். இது ஒரு நிறைதொழில் மட்ட நிலை சார்ந்த விளக்கம் எனினும் இதனை வேலையின்மை நிலையில் காரணிகளின் ஓய்வுசார் அமையச் செலவாக விளக்கலாம். (Powell: 1989)

5. உள்ளீழுத்தல் (Crowding In) வாதம்

கெயின்ஸினது இறைக் கொள்கையானது (Fiscal Policy) பொருளாதார பெருமந்தம் சார் பிரச்சனைகளுக்கு (1930களில்) தீர்வுகாணும் நோக்கில் பிறப்படுத்ததாகும். எனவே கெயின்ஸியவாதிகளது (Keynesian) கருத்துப்படி நாணயவாதிகள் கூறுவது போன்று குறைநிலை நிதியிட்டத்தின் வெளித்தள்ளுகை விளைவு பொருளாதாரத்தில் நிறை தொழில் மட்ட நிலை நிலவுகின்ற போது மட்டுமே இடம் பெறலாம். நடைமுறையில் பொருளாதாரங்களில் வேலையின்மை மற்றும் குறைப் பயன்படுநிலை என்பன நிலவுவதால் அரசின் குறைநிலை நிதியிட்டத்தினால் தனியார்துறை முதலீடுகள் மீது வெளித்தள்ளுகை விளைவு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை என வாதிட்டுள்ளனர். மேலும் இத்தகையதொரு நிலையில் அரசின் குறை நிலைப் பாதிடு மற்றும் நீதியிட்டம் (மெய் வெளியீட்டு அதிகரிப்பு) என்பன தனியார்துறை முதலீட்டாளர்களுக்கு வேலை ஓப்பந்தம், சந்தை விரிவாக்கம், உட்கட்டுமான வசதிகள் போன்றவற்றை வழங்குவதால் தனியார்துறை முதலீடுகள் தூண்டப்பட்டு குறைநிலை நிதியிட்டத்தின் தேறிய விளைவாக தனியார்துறை முதலீடுகளின் உள்வருகை (Crowds in) ஏற்படுகின்றது எனவும் வாதிட்டுள்ளனர். இந்த முரண்பாடுகளை பின்வரும் உற்பத்திச் சாத்தியவளையின் (PPC) உதவியுடன் நோக்குவோம்.

வரைபில் தனியார்துறை முதலீடுகள் (P) கிடையச்சிலும், அரசாங்க செலவீனங்கள் (G) குத்தச்சிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆரம்பநிலையில் பொருளாதாரம் முழுநிலைப் பயன்பாடு, நிறைதொழில் மட்டம் என்பவற்றுடன் புள்ளி A யில் இருப்பதாக கருதின் அரசாங்கம் தனது செலவீனங்களை G_1 இலிருந்து G_2 ஆக அதிகரிப்பின் அதன் விளைவாக தனியார்துறை முதலீடுகள் P_1 இலிருந்து P_2 ஆகக் குறைவடைகின்றது. இதனையே நாணயவாதிகள் வெளித்தள்ளுகை (பொருளாதாரம் A இயிலிருந்து B க்கு நகர) விளைவு என்பதுடன் அரசு செலவீனத்தில் நுகர்வின் பங்கு உயர்வாக இருப்பின் இரண்டாம் நிலை விளைவாக PPC உட்புறமாக நகரும் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கூற்று விமர்சனத்திற்குரியதாகும், ஏனெனில் அரசுசெலவீனங்கள் யாவும் நுகர்வுச் செலவீனங்கள் எனக்கூறிவிட முடியாது. உதாரணமாக உட்கட்டுமான வசதிகள் மீதான அரசு செலவீனம் நுகர்வுச் செலவீனமாகக் கருத முடியாது இதேபோல் அனைத்து தனியார் முதலீடுகளும் உற்பத்தித் திறன் வாய்ந்த மூலதனச் செலவீனங்களாக கருத முடியாது. உதாரணமாக தனியார்துறையின் விளையாட்டு மற்றும் பந்தயம் மீதான செலவீனங்கள் மூலதனச் செலவீனங்களாக கருதப்படவில்லை.

கெயின்ஸின் அணுகுமுறையில் பொருளாதாரம் PPC உட்பகுதியில் வேலையின்மை, குறைப் பயன்பாடு என்பவற்றை புலப்படுத்தக் கூடியவாறு அமைந்திருக்கும். அதனை புள்ளி C எனக்கருதின் அரசு செலவீனம் பொருளாதாரத்தை புள்ளி C யிலிருந்து B க்கு நகர்த்துவதனால் பெருக்கிச் செய்முறைக்கு ஊடாக முதலீடுகளின் உள்வருகை இடம்பெறுகின்றது என்பதாகும். எனவே வெளித்

தள்ளுகை மற்றும் உள்ளிழுத்தல்சார் முரண் வாதங்கள் பொருளாதாரத்தின் நடைமுறை வளப் பயன்பாட்டு நிலையில் தங்கியுள்ளது எனக் கூறலாம்.

6. வெளித்தள்ளுகை வகைகள்

வெளித்தள்ளுகை தொடர்பான அளவுசார் எண்ணக்கருக்கள் அதன் வகைகளாக நோக்கப் படுகின்றது. அரசு செலவினம் மற்றும் தனியார் முதலீட்டு மாற்றம் காரணமாக மெய் வெளியீட்டில் ஏற்படும் தேறிய விளைவுகள் கருதி வெளித்தள்ளுகை மூன்றாக நோக்கப்படுகின்றது.

1. பகுதியளவான வெளித்தள்ளுகை (Partial Crowding Out)

அரசு செலவின அதிகரிப்பு காரணமாக மொத்தக் கேள்வியில் ஏற்படும் விளைவு, தனியார் முதலீட்டு வீழ்ச்சியினால் ஏற்படும் விளைவை விட உயர்வாக இருப்பின் அதனையே பகுதி நிலை வெளித்தள்ளுகை விளைவு என்பர். இங்கு தேறிய விளைவு நேர்கணியம் என்பதனால் இறைப்பெருக்கி பூச்சியத் துக்கும் ஒன்றுக்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்கும் அத்துடன் இக்கொள்கை மெய் வருமான அதிகரிப்பு குறித்து செயற்றிறன் வாய்ந்ததாக கருதப்படுகின்றது.

2. பூரணமான வெளித்தள்ளுகை (Full Crowding Out)

அரசு செலவின அதிகரிப்பின் காரணமாக மொத்தக் கேள்வியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு, தனியார் முதலீட்டு வீழ்ச்சி காரணமாக ஏற்படும் விளைவுக்கு சமமாக இருப்பின் அதனையே முழுநிலை வெளித்தள்ளுகை விளைவு என்பர். இங்கு தேறிய விளைவு பூச்சியம் என்பதனால் மெய் வெளியீடு குறித்து செயற்றிறன் அற்ற கொள்கையாகும்.

3. மிகை வெளித்தள்ளுகை (Over Crowding Out)

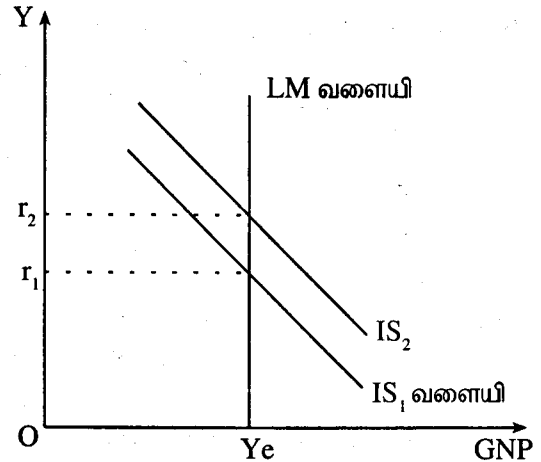
அரசு செலவின அதிகரிப்பு காரணமாக மொத்தக் கேள்வியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு தனியார் முதலீட்டு வீழ்ச்சி காரணமாக ஏற்படும் விளைவை விட குறைவாக இருப்பின் அதாவது மெய் வெளியீடு வீழ்ச்சியடைந்து செல்லும் எனின் அதனையே மிகைநிலை வெளித்தள்ளுகை என்பர். இங்கு தேறிய விளைவு எதிர்கணியம் என்பதனால் இதுவும் விருப்புக்குரிய கொள்கையாக முடியாது. எனினும் நடைமுறையில் எந்தவொரு ஆய்வும் இதற்கு சான்றாகாமை குறிப்பிடத்தக்கது.

7. வெளித் தள்ளுகை சாத்தியமாகும் நிலைகள்

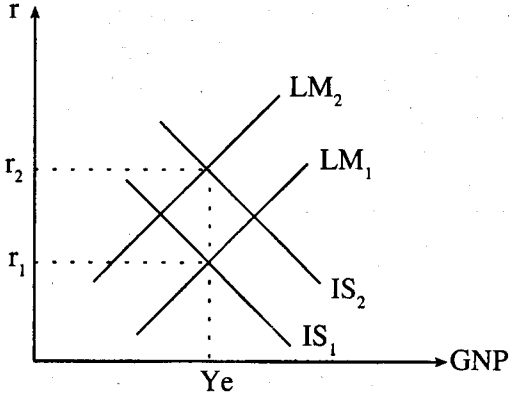
வெளித்தள்ளுகை கருதுகோள் குறித்து ஆதரவான வாதங்களை முன் வைத்துள்ள பலரும் அரசாங்க செலவினங்களின் அதிகரிப்பு ஏன் பொருளாதாரத்தின் மெய் வெளியீட்டை அதிகரிக்க முடிவதில்லை அல்லது வெளித்தள்ளுகை விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதற்கு பொருளாதாரங்களில் நிலவும் பல காரணிகளும் காரணமாக அமைகின்றன என்பதனை விளக்கியுள்ளனர். இக் காரணிகளின் தாக்க விளைவுகள் பற்றி IS-LM அணுகு முறையில் நோக்குவோம்.

பழம்பொருளியலாளர்கள் (Classical Economists) கூறுவது போன்று பணத்துக்கான கேள்வி வட்டி வீதம் குறித்து பூரண நெகிழ்ச்சியற்றதாக இருக்கும் போது அரசு செலவினத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு மெய் வெளியீட்டைத் தூண்ட முடியாது என்பதாகும்.

இந்நிலையில் IS-LM வரைபின்படி LM வளையி குத்தான (Vertical) கோடாக இருப்பதனால் விரிவுத்தாக்கமுடைய இறைக்கொள்கை அமுலாக்கம் IS வளையியை வலப்புறமாக நகர்த்தி வட்டி வீத உயர்வை ஏற்படுத்துமே தவிர மெய் வருமானம் மாற்றமடையாமல் இருப்பதனைக் காட்டுகின்றது.

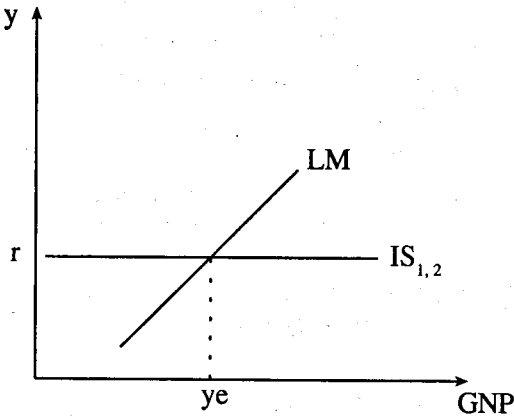

கெயின்ஸினது சிந்தனைகளில் கூட அரசு செலவினங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு தனியார் துறையின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் எதிரான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம் என்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

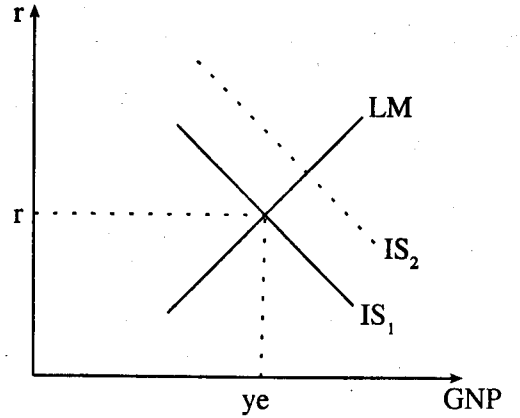
IS-LM வரைபின்படி அரசாங்க செலவீனம் அதிகரிக்க மெய்வெளியீடு அதிகரித்து IS வளையி வலமாக நகரும் அதேவேளை உயர்வருமானமும் ஆர்வமும் உள்ளவர்கள் பணத்துக்கான கேள்வியை அதிகரிக்க LM வளையி இடமாக நகரும். இதன்படி இம்மாற்றங்களின் தேறிய வளைவு நேர்க்கணியம் அல்லது எதிர்க்கணியம் அல்லது சமமாக இருக்கலாம். இது IS-LM வளையிகளின் சார்பளவு நகர்வுப் போக்கில் தங்கியுள் ளது எனலாம்.

Frank Knight என்பவர் கருத்துப்படி மூலதனத்தின் எல்லை உற்பத்தி வீழ்ச்சி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தினால் ஈடு செய்யப்படக் கூடியதாக இருப்பின் மூலதனம் குறைந்து செல்லும் விளைவு விதிக்குட்படாததாக இருக்கும். இந்நிலையில் வளையி IS கிடையானது எனக்கருதின் அரச செலவீன அதிகரிப்பு மெய்வெளியீட்டினை அதிகரிக்க முடியாது என்பதுடன் தனியார் முதலீட்டை நெருக்கித் தள்ளி விடுகின்றது என்றார்.

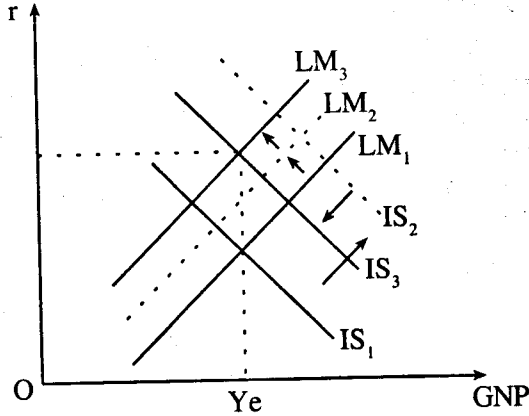
வரைபின் படி IS வளையி கிடையானதாக அமைவதால் அரசாங்க செலவீன அதிகரிப்பு அதில் மாற்றத்தை எற்படுத்த முடிவதில்லை என்பதனால் மெய்வெளியீடு மாறவில்லை. எனவே இறுதி விளைவு தனியார் துறை முதலீட்டின் இடப்பெயர்வேயாகும்.

Paul David மற்றும் John Scadding ஆகியோர் கருத்துப்படி கடன் நிதியளிப்பு மூலம் அரசாங்க செலவுகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு தனியார் முதலீட்டில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியினால் ஈடுசெய்யப்படுவதால் தேறிய விளைவு காரணமாக IS வளையி நகர்வடையாது. அதேபோல் அரச நுகர்வு தனியார் நுகர்வை மாற்றியமைக்கும். மேலும் வரி மூலம் நிதியளிப்பு செய்யப்படும் அரச செலவீன அதிகரிப்பு தனியார் நுகர்வை குறைப்பதனால் தனியார் சேமிப்பிலும் தாக்கம் ஏற்படுகின்றது. எனவே மொத்தத்தில் இறைக் கொள்கை மூலம் மொத்தக் கேள்வியில் தாக்கம் ஏற்படுத்த முடியாது என்பது இவர்களது வாதமாகும். இதனை பின்வரும் IS-LM வரைவு காட்டுகின்றது.

Robert Rasche என்பவர் கருத்துப்படி வரி அல்லது கடன் நிதியளிப்பு மூலம் அரச செலவீனத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு மொத்தக் கேள்வியையும் அதன் வழி பொருள்சார் விலை மட்டத்தையும் உயர்த்துகின்றது. இதன்படி ஆரம்பத்தில் அரச செலவீன அதிகரிப்பு காரணமாக வலப்புறம் நகரும் IS வளையி விலையுயர்வு காரணமாக ஏற்படும் தனியார் நுகர்வு வீழ்ச்சி காரணமாக பின் இடது புறமாக நகரும். பணச் சந்தையில் மெய்வெளியீடு அதிகரிப்பு காரணமாக பணத்துக்கான கேள்வி உயர் LM வளையி இடமாக நகரும். எனினும் விலைமட்ட உயர்வு மெய் பண நிரம்பலை பாதிப்ப

தனால் LM வளையி மீண்டும் இடமாக நகரும். இச்செய்முறைகளின் விளைவாக முதலீடு மட்டுமன்றி நுகர்வும் பாதிக்கப்படும் என மெய்நியதிகளில் விளக்கியுள்ளார். இதனைப் பின்வரும் IS-LM வளையி புலப்படுத்துகின்றது.

நாயணக் கொள்கையின் தீவிர ஆதரவாளரும் விரிவுத் தாக்க இறைக் கொள்கை எதிர்ப்பாளருமான Milton Friedman கருத்துப்படி பாதிட்டுக் குறைநிலை இருக்கும் வரை அரசாங்க கடன்கள் தனியார் கடன்களுக்கு பதிலீடு செய்யப்படும். இதனால் தனியார் செலவீனங்கள் நெருக்கித் தள்ளப்படுவதுடன் தேறிய விளைவாக மெய் வெளியீடு வீழ்ச்சியடைந்து செல்லும் என வலியுறுத்தியுள்ளார். இக் கருத்துக்களின்படி கோட்பாட்டு நிலையில் வெளித் தள்ளுகை விளைவுக்கான சாத்தியப்பாடுகள் உள்ள தெனக் கூறலாம்.

8. வெளித்தள்ளுகையைப் புலப்படுத்தும் மாநிலங்கள்

வெளித்தள்ளுகை விளைவு ஏற்பட முடியும் என கருதப்படும் நிலையில் இங்கு விளைவுகள் வட்டி வீதம், பொதுவிலை மட்டம், சொத்து, நாணய மாற்றுவீதம், எதிர்பார்க்கை போன்ற மாறிகள் ஊடாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வெளித்தள்ளுகை பற்றிய அடிப்படைச் சிந்தனை வரியிடல் மூலம் பாதிட்டுக் குறைநிலை நிதியிடப்படின் அது வரிக்கு பின்னரான முதலீட்டின் அளவைக் குறைக்கும் என்பதிலிருந்தே தோற்றம் பெற்றதென்பர் (Kulkarni: 1999). பொதுவாக பாதிட்டுக் குறைநிலை பிணை வழங்கல் மூலம் நிதியிடப்படுவதன் விளைவாக ஏற்படும் வட்டி வீத உயர்வே வெளித்தள்ளுகை கருதுகோளின் முதலாவது விளைவாகக் (Primary Effect) கருதுவர். அரசாங்கம் விரிவுத்தாக்க இறைக்கொள்கையை

அமுல்படுத்தும் போது ஏற்படும் மொத்தக் கேள்வி அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப மொத்த நிரம்பல் தூண்டப்படாது இருப்பின் அதன் விளைவாக பொது விலை மட்டம் உயர்வடைந்து செலவுத் தூண்டல் பணவீக்கம் ஏற்படுகின்றது. இதனை வெளித்தள்ளுகை கருது கோளின் இரண்டாவது விளைவு (Second Effect) என்பர். பாதிட்டுக் குறைநிலை விலை உயர்வை ஏற்படுத்தும் நிலையில் இறக்குமதி அதிகரிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இது வர்த்தக நிலுவையின் குறை நிலைக்கு காரணமாகின்றது. இங்கு வர்த்தக நிலுவை மற்றும் பாதிட்டுக் குறைநிலை என்பன இரட்டைக்குறை நிலைகள் (Twin Deficits) என்பர். இங்கு வர்த்தக நிலுவையைச் சீராக்கும் நோக்கில் அரசாங்கம் நாணய மதிப்பிற்கும் செய்தால் அது நாணய மாற்றுவீத நகர்வை ஏற்படுத்தும். இதுவே வெளித் தள்ளுகையின் மூன்றாவது விளைவு (Third Effect) என்பர்.

9. முடிவுரை

தொகுத்து நோக்குமிடத்து கோட்பாட்டு விளக்கங்களின்படி குறைநிலைப் பாதிடு அதன் நிதியிட்ட செய்முறைகள் காரணமாக வெளித்தள்ளுகை விளைவு ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் புலப்படுகின்றன. வெளித்தள்ளுகை விளைவுகளுள் பூரண மற்றும் மிகை நிலை விளைவுகள் நிராகரிக்கப்பட வேண்டியவையாகும். பல்வேறு நாடுகளில் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் சில வெளித்தள்ளுகை கருதுகோளை நிராகரிப்பனவாகவும் இன்னும் சில ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் உள்ளன. இலங்கையில் அரசின் இறைக்கொள்கை மீது பரவலான விவாதங்கள் எழுகின்ற போதும் வெளித்தள்ளுகை விளைவு பற்றிய பிரயோக ஆய்வு இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உசாத்துணைகள்:

- * Lane Patric, (2001) Guide to Economic Indicators (4th Edition) Protile Book Ltd, London.
- * Powell R. (1989) Economics, DP Publication Ltd, London.
- * Kulkarni G. Kishore and Luku Alfirman (1999), Indian Joarnal of Economics, July Vol: LXXX No. 316, PP49-65
- * Karlson Keith M & Roger M Spencer (1975) Federal Reserve Bank ot St. Louris Review, December Vol. 57, No. 12 PP 2-17
- * Karnik Ajit, (2002) Economic and Potitical Weekly January 19, Vol. XXXVII, No. 3 PP 251-256, Inida.
- * Central Bank of Sri Lanka, Annual Report Various Issues.

விலை மட்டம்

Z.A. Zanhir - ஆசிரிய ஆலோசகர்
(இஸட்.ஏ. ஸன்ஹிர்)

ஒரு நாட்டின் எல்லாப் பொருட்கள் சேவைகளின் அல்லது தெரிவு செய்யப்பட்ட பொருட்கள் சேவைகளின் பண்டக்கடைகளுக்குரிய பெறுமதியின் சராசரி விலை மட்டமே **பொது விலை மட்டம் அல்லது விலை மட்டம்** எனப்படும். பொருட்கள் சேவைகளின் விலை மட்டங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- (i) தனி விலை (ii) சார்பு விலை
(iii) பொது விலை

தனி விலை

குறித்த ஒரு பொருளுக்கு குறித்ததொரு காலப் பகுதியில் சந்தையில் நிலவுகின்ற விலை தனி விலையாகும். (உ-ம்) x இன் விலை 100/-

சார்பு விலை

ஒரு பொருளின் விலையினை மற்றுமொரு பொருளின் விலையுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுவது சார்பு விலையாகும். அதாவது இரு பொருட்களுக்கிடையிலான விலை விகிதாசாரத்தையே சார்பு விலை என்போம்.

(உ-ம்) x இன் விலை 100/-, y இன் விலை 200/-

$$x : y \quad 100 : 200$$

$$x = 2y \quad \text{அல்லது} \quad y = 1/2 x$$

x இன் விலையினைப் போல் y இன் விலை இரண்டு மடங்காகும். அல்லது y இன் விலையில் x இன் விலை 1/2 பங்கு ஆகும். பணவீக்கம் காரணமாக இரு பொருட்களின் விலைகள் அதிகரித்த போதும் அவற்றின் சார்பு விலை மாறாதிருக்கும். அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றான வள ஒதுக்கீட்டைத் தீர்மானிப்பதில் இச்சார்பு விலை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

சார்புக் காரணி விலை எனப்படுவது உற்பத்திக் காரணிகளின் விலை விகிதத்தைக் குறிக்கும்.

(உ-ம்)கூலி : வட்டி 1000 : 2000

எவ்வாறு உற்பத்தி செய்தல் என்ற பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் இது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

பொது விலை

ஒரு நாட்டில் பொருட்கள் சேவைகளுக்கான சராசரி விலை பொது விலையாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஒரு நாட்டின் பணவீக்கம் அளவிடப்படுகின்றது.

பணவீக்கம்

பொருளாதாரமொன்றில் நீண்டகாலப் போக்கில் பணத்தின் கொள்வனவு சக்தியைப் பாதிக்கும் பொருட்கள் சேவைகளின் பொது விலை மட்டம் அதிகரித்துச் செல்லுதல் பணவீக்கமாகும். இது சராசரி விலை மட்டத்தின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பைக் குறிக்கின்றது. இந்நிலையில் பணத்தின் பெறுமதி குறைவடையும். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே குறைந்தளவு பொருட்களை கூடுதலான பணம் துரத்திச் செல்லுதல் பணவீக்கம் எனவும் கூறப்படுகின்றது. குறித்த காலப்பகுதியில் விலை மட்டம் வெளிப்படையாக அதிகரிக்காத போதும் பணவீக்கம் அதிகரிக்கலாம். இதனை **அமூக்கிய வீக்கம்** என்பர். விலைக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும் போது இந்நிலை ஏற்படும். பொதுவாக 3% க்கு குறைவான பணவீக்கம் **ஊரும் பணவீக்கம்** எனவும், 3% - 6% நடக்கும் **வீக்கம்** எனவும், 10%மான வீக்கம் **ஒரும வீக்கம்** எனவும், 20% க்கும் அதிகமான பணவீக்கம் **உயர் பணவீக்கம்** எனவும் அழைக்கப்படும்.

பணவீக்கமானது, பொருளாதாரமொன்றின் நாணயத்துறைக்குள் அடங்கும் காரணிகளான அரசிறை, அரச செலவமைப்பு, நுகர்வு, சேமிப்பு, முதலீடு, சம்பளங்கள், வேலைவாய்ப்பு, வருமானப் பரம்பல், நாணயமாற்று விகிதம், வரி விகிதம் என்பனவற்றுடனும் தொடர்புடையதாகும்.

விலை மட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தினை **பணவீக்க வீதம்** என்போம். குறித்ததொரு காலப்பகுதியின் பணவீக்க வீதம் விலைச் சுட்டெண்ணின் அதிகரிப்பு மூலம் அளவிடப்படும். இந்நிலையில் பொருளாதார முடிவுகளை மேற்கொள்ளல் மற்றும் திட்டமிடல் என்பனவற்றிற்கு விலைச்சுட்டெண்கள் பல வகைகளில் உதவி புரிகின்றன.

$$\text{பணவீக்க வீதம்} = \frac{\text{நடைமுறை - முன்னைய யாண்டின் விலைச் சுட்டெண்}}{\text{முன்னைய ஆண்டின் விலைச்சுட்டெண்}} \times 100$$

பணவீக்கம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள்

- கேள்வித் தூண்டல் வீக்கம்
- செலவு(சூலி)த் தூண்டல் வீக்கம்
- அமைப்பு ரீதியான வீக்கம்

பொருளாதாரமொன்றில் பொருட்கள் சேவைகளின் நிரம்பல் மாறா நிலையில் மொத்தக் கேள்வி மட்டம் அதிகரிப்பதன் காரணமாக விலைகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பே **கேள்வித்தூண்டல் வீக்கமாகும்**.

செலவுத் தூண்டல் வீக்கம் எனப்படுவது உற்பத்திக் காரணிகளுக்கான விலை அதிகரிப்பதன் காரணமாக ஓர் அலகுக்கான உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கின்றது. இதனால் உற்பத்தியாளர்கள் பொருட்களின் விலையினை உயர்த்துவதனால் ஏற்படும் பணவீக்கமாகும். உற்பத்திச் செலவில் கூலி பிரதான இடம்பெறும்.

கேள்வித் தூண்டல் வீக்கமும், செலவுத் தூண்டல் வீக்கமும் இணைந்த வகையிலேயே பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஏனெனில் கேள்வித் தூண்டல் வீக்கம் காரணமாக விலைகள் அதிகரிக்கும் போது தொழிலாளர்களின் கூலியை உயர்த்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. எனவே கூலி உயர்வு கேள்வியைத் தூண்டி பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

அமைப்பு ரீதியான வீக்கம் எனப்படுவது ஒரு நாட்டில் நிலவுகின்ற பொருளாதார அமைப்பின்

இயல்புகள் காரணமாக பணவீக்கம் ஏற்படுவதனைக் குறிக்கும். பொதுவாக வளர்முக நாடுகளின் பணவீக்கத்திற்கு அந்நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் சனத்தொகை அமைப்பு, உற்பத்தி முறைகள், தொழில்நுட்ப நிலைமைகள் என்பன காரணமாக அமைகின்றன.

பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான காரணிகளை கேள்விப்பக்கக் காரணிகள் நிரம்பல் பக்கக் காரணிகள் என்ற அடிப்படையிலும் நோக்கலாம்.

கேள்விப்பக்கக் காரணிகள்

- ☐ அதிகரித்துச் செல்லும் அரசு செலவினம்
- ☐ தனிநபர் நுகர்வுச் செலவு அதிகரித்தல்
- ☐ பண நிரம்பல் அதிகரிப்பு

நிரம்பல்பக்கக் காரணிகள்

- ☐ உற்பத்திக் காரணிகளின் விலை ஏற்றம்
- ☐ மூலப் பொருட்களின் விலை ஏற்றம்
- ☐ இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலை ஏற்றம்
- ☐ உற்பத்தி மானியம் குறைக்கப்படல்
- ☐ வரிகள் அதிகரிக்கப்படுதல்

பணவீக்கத்தின் விளைவுகள்

- ☐ பணத்தின் மெய்ப்பெறுமதி வீழ்ச்சியடைதல் கடந்த மூன்று வருடங்களில் விலைச்சுட்டெண் 50 சதவீதம் அதிகரித்தால் 1.00 ரூபாவின் மெய்ப்பெறுமதி 66 சதம் வரை வீழ்ச்சியடையும்.

$$\text{1.00 ரூபாவின் கொள்வனவுச் சக்தி} = \frac{1.00}{\text{விலைச்சுட்டெண்}} \times 100$$

$$\frac{1.00}{150} \times 100$$

- ☐ நிலையான வருமானம் பெறுவோரின் மெய் வருமானம் வீழ்ச்சியடையும்

$$\text{மெய்வருமானம்} = \frac{\text{பணக்கூலி}}{\text{விலைச் சுட்டெண்}} \times 100$$

☐ வியாபாரிகள் நன்மையடைவர்

கொள்வனவு விலையை விடக் கூடிய விலையில் விற்பனை செய்வதன் மூலமும், திரட்டிய கையிருப்புக்களை விற்பதன் மூலமும் கூடிய நன்மையடைவர்.

☐ வருமான ஏற்றத்தாழ்வு

நிலையான வருமானம் பெறுவோருக்கும் மாறும் வருமானங்களை கொண்டோருக்கும் இடையில் வருமான ஏற்றத் தாழ்வு இடம்பெறும்.

☐ சென்மதி நிலுவை

பணவீக்கம் காரணமாக ஏற்றுமதிப்பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பதனால் ஏற்றுமதி வருமானம் குறைவடையும். இறக்குமதிப் பொருட்கள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் விலை குறைவாகக் காணப்படுவதனால் இறக்குமதிச் செலவினங்கள் அதிகரிக்கும். இது சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கைப் பாதித்து சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தும். எனினும் இது சர்வதேச பணவீக் கத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கப் படவேண்டியதாகும்.

☐ சேமிப்பு

பணவீக்கம் காரணமாக சேமிப்பு பாதிக்கப்படும். எனினும் இது பணவீக்க வீதத்திற்கும், பண வட்டி வீதத்திற்கும் இடையிலான மெய் வட்டி வீதத்தைப் பொறுத்ததாகும். பண வட்டி வீதத்தைவிட பணவீக்க வீதம் உயர்வாயின் எதிர்க்கணிய மெய்வட்டி வீதம் நிலவும். இது சேமிப்பைப் பாதிக்கும்.

☐ விவசாயிகள்

உற்பத்திப் பொருட்களின் விலை உயரும் போது விவசாயிகளின் பண வருமானம் அதிகரிக்கும். எனினும் இது மெய் வருமானத்தை உயர்த்துமா என்பது உற்பத்தி உள்ளீடுகளின் விலைகளிலும் விவசாயிகளின் நுகர்வுப் பொருட்களின் விலைகளிலும் தங்கியுள்ளது.

☐ கடன் பெற்றோர் நன்மையடைவர் கடன் கொடுத்தோர் பாதிப்படைவர்

☐ பொதுப்பொருட்களின் மெய் ரீதியான சுமை குறையும்

☐ பணத்தின் பெறுமதி நிச்சயமற்றதாக இருப்பதால் நீண்ட கால முதலீடுகள் பாதிக்கப்படும்.

☐ உத்தேச வாணிப நடவடிக்கைகள் குறுங்கால முதலீடுகள் என்பன இடம்பெறக் கூடும்

☐ தனியார் நடவடிக்கைகள் பாதிப்படைவதனால் சந்தை முறை செயற்றிறன் அற்றதாகின்றது

☐ பாதீட்டுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்

☐ மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கப்படும்

☐ பொருளாதார செயற்றிறன் இழப்பு ஏற்படுகின்றது

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்

• இறைக் கொள்கை

• நாணயக் கொள்கை

• நேரடிக் கட்டுப்பாடுகள்

அளவுக் கடன் கட்டுப்பாடு, தெரிவுக் கடன்கட்டுப் பாடு ஆகிய கருவிகள் ஊடாக இறைக் கொள்கை மூலமும் அரசு செலவு, வரி விதிப்பு என்பனவற்றின் ஊடாக நாணயக் கொள்கை மூலமும் பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம். மேலும் உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்துதல், கட்டுப்பாட்டு விலை விதித்தல், பங்கீட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல், கூலிக் கொள்கைகள் ஆகிய நேரடிக் கட்டுப்பாடுகளையும் மேற்கொள்ளலாம்.

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவற்கான கேள்விப்பக்கக் காரணிகளும் நிரம்பல்பக்கக் காரணிகளும்

கேள்விப்பக்கக் காரணிகள்:
☐ நேர்வரி விதிப்பு

☐ கட்டாய சேமிப்புகள் என்பனவற்றை மேற்கொள்ளலாம்.

நிரம்பல்பக்கக் காரணிகள்:
☐ மானியம் வழங்குதல்

☐ வரிச்சலுகைகளும் விடுதலைகளும்

☐ கீழ்க்கட்டமைப்பு வசதிகள்

என்பனவற்றை மேற்கொள்ளலாம்.

பணவீக்கத்தை அளவிடுதல்

பணவீக்கத்தை அளவிடுவதற்காக விலைச்-
சுட்டெண்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நோக்கம்
கருதி இலங்கையில்,

- கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்
- கொழும்பு மாவட்ட நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்
- பாரிய கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்
- மொத்த விற்பனவு விலைச் சுட்டெண்
- உள்ளார்ந்த விலைச் சுட்டெண் என்பன பயன்
படுத்தப்படுகின்றன.

வாழ்க்கைச் செலவு

குறித்ததொரு சாதாரண குடும்பம் தனது வாழ்க்
கையைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கு சந்தையில்
நிலவும் சில்லறை விலைகளில் பொருட்கள்
சேவைகளை கொள்வனவு செய்ய வேண்டியது
அவசியமாகும். இதற்காக குறித்ததொரு பணம்
செலவாகும். இச்செலவவே வாழ்க்கைச் செலவு
என அழைக்கப்படுகின்றது. விலைகள் அதிகரிக்க
பொருட்கள், சேவைகளுக்கான கொள்வனவு செலவும்
அதிகரிக்கும். இதனையே வாழ்க்கைச் செலவு
அதிகரிப்பு என்போம்.

விலைச்சுட்டெண்

ஒரு நாட்டில் குறித்ததொரு காலப்பகுதியில்
பொருட்கள் சேவைகளின் விலைகளில் ஏற்படும்
மாற்றங்களை அளவிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்
ஓர் அளவீட்டுக் கருவி விலைச்சுட்டெண் அல்லது
வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் என அழைக்கப்படும்.
ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதிப் பண்டங்களின் நடப்பு
ஆண்டின் செலவினை அதே தொகுதிப் பண்டங்களின்
ஒரு அடிப்படையாண்டின் செலவின் விகிதமாகக்
குறிப்பிடுவது விலைச்சுட்டெண்ணாகும்.

விலைச்சுட்டெண்ணின் முக்கியத்துவம்

- ✱ பொருட்கள் சேவைகளின் விலைகளில் ஏற்படும்
மாற்றங்களை அளவிடும் அளவுகோள்
- ✱ இம்மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகளை
இனங்காண உதவும் ஒரு காட்டி

- ✱ வாழ்க்கைச் செலவை அறிந்து கொள்ளலாம்
- ✱ பணவீக்கத்தைக் கணிப்பதற்கான ஒரு சுட்டி
- ✱ பணப்பெறுமதிகளை மெய்ப் பெறுமதிகளாக
மாற்றுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சுட்டி
- ✱ பணவீக்க நிலைமைக்கேற்ப சம்பள மட்டங்
களைத் தீர்மானித்தல்
- ✱ சொத்து, வாடகை போன்ற எதிர்கால உடன்படிக்கைக்
கொடுப்பனவுகளை கணிப்பீடு செய்தல்
- ✱ உண்மை பயன்தரு நாணயமாற்று வீதத்தைக்
கணிப்பதற்கு
- ✱ எதிர்கால நிதியியல் தேவைகளைத் திட்டமி
டுவதற்கு
- ✱ மெய் வருமானத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்
- ✱ நிலையான விலைத் தேசிய உற்பத்தியைக்
கணிக்கலாம்
- ✱ பணத்தின் உள்நாட்டு பெறுமதிகளில் ஏற்படக்
கூடிய மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஒரு விலைச்சுட்டெண்ணைத் தயாரிக்கும்
போது பின்வரும் அம்சங்கள் கவனத்திற்
கொள்ளப்பட வேண்டும்.

- அடிப்படை ஆண்டினைத் தெரிவு செய்தல்
- அடிப்படை ஆண்டைக் கருத்திற்கொண்டே
விலை மட்ட ஏற்ற இறக்கங்கள் கணிக்கப்
படுகின்றன. எனவே இவ்வாண்டு பொருளாதார
ரீதியாக செழிப்போ, மந்தமோ இல்லாத சராசரி
பொருளாதாரச் செயலாற்றமுள்ள ஆண்டாக
இருக்கவேண்டும். அத்துடன் பெருமளவு
காலங்கடந்த ஒன்றாகவும் இருக்கக்கூடாது.
அடியாண்டுப் பெறுமதி 100 எனக் கொள்ளப்படும்.
- நுகர்வோர் தொகுதியைத் தெரிவு செய்தல்
- பண்டத் தொகுதியைத் தெரிவு செய்தல்
- பிரதேச பரப்பினைத் தெரிவு செய்தல்
- மொத்த செலவில் குறித்த பொருட்கள்
சேவைகள் மீது மேற்கொள்ளும் வீதம் அல்லது
பங்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின்
சார்பு முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப நிறையிடல்.

- தெரிவு செய்யப்படும் பொருட்கள் சேவைகளின் தொகை, தரம் என்பன காலப்போக்கில் மாறவில்லை என்ற எடுகோளைக் கையாள்தல்

நடப்பு ஆண்டின் விலைகளைக் கையாண்டு நிறையளித்து பொருட்சேர்க்கைகளின் பெறுமதியைக் கணித்து அதனை அடியாண்டு பெறுமதியின் வீதமாகக் குறிப்பிடல். இதற்குப் பல்வேறு புள்ளி விபரவியலாளர்களின் கணிப்பீட்டு முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. லாஸ்பெயரின் முறை பின்வருமாறு,

$$\sum P_n q_0$$

$$\sum P_0 q_0$$

$\sum P_n q_0$ நடைமுறையாண்டின் பொருட்களின் விலைகளை அடியாண்டின் தொகைகளால் பெருக்கிப் பெறப்படும் கூட்டுத்தொகை

$\sum P_0 q_0$ அடியாண்டின் பொருட்களின் விலைகளை அடியாண்டின் தொகைகளால் பெருக்கிப் பெறப்படும் கூட்டுத்தொகை

(உ-ம்) குறித்த குடும்பமொன்று சில பொருட்கள் மீது மேற்கொண்ட செலவுகள் பின்வருமாறு, 1998ஆம் ஆண்டை அடியாண்டாகக் கொண்டு 1999ஆம் ஆண்டிற்கான லாஸ்பெயர் விலைச்சுட்டெண்ணைத் தயாரிக்க.

பொருள் 1998		1999		
	விலை	தொகை	விலை	தொகை
	P_0	q_0	P_n	q_n
சீனி	20	40	30	45
அரிசி	30	50	20	60
மா	15	20	20	25
மிளகாய்	10	30	15	35
		$P_n q_0$		$P_0 q_n$
		1200		800
		1000		1500
		400		300
		450		300
	$\sum P_n q_0$	3050	$\sum P_0 q_n$	2900

1999இன் விலைச்சுட்டெண்

இலங்கையில் கணிப்பீடப்படும் விலைச்சுட்டெண்கள்

இலங்கையில் 1939 - 1952க்கும் இடையிலான காலப்பகுதியில் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அளவிடுவதற்காக தொழிற் திணைக்களத்தினால் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டி என ஒன்று கணிப்பீடப்பட்டு வந்தது. எனினும் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணின் அறிமுகத்தின் பின் அது கைவிடப்பட்டது.

கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்

இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவு, சில்லறை விலை மட்ட மாற்றங்கள் பணவீக்கம் என்பனவற்றை அளவிடுவதற்காக நீண்ட காலமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுவரும் ஒரு விலைச்சுட்டெண் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணாகும். கொழும்பு மாநகரத்தில் சராசரியாக 5.6 பேர் வாழுகின்ற நடுத்தர வருமானம் பெறும் தொழிலாளர் குடும்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இது கணிப்பீடப்படுகின்றது. புறக்கோட்டை, கிராண்ட்பாஸ், பொரல்லை, கிருலப்பனை, மருதானை, தெமட்டகோடை, வெள்ளவத்தை ஆகிய ஏழு விற்பனை நிலையங்களிலிருந்து வாராந்தம் தகவல்கள் திரட்டப்படுகின்றன. 187 வகையான பொருட்கள் சேவைகள் இதில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

கணிப்பீடும் நிறுவனம் : குடிசன மதிப்பு புள்ளி-
விபரத் திணைக்களம்

அடியாண்டு : 1952 = 100

நிறையளிக்கப்படும் ஆண்டு : 1949 /50 நுகர்வோர்
நிதி அளவீடுகள்

குத்திரம் : லாஸ்பெயர்

கணிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்படும் பொருட்கள் நிறை	
உணவு	61.9
உடை	9.4
வாடகை	5.7
எரிபொருளும் வெளிச்சமும்	4.3
ஏனையவை	18.7

கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணின் குறைபாடுகள்

- பழையமையான அடியாண்டு அத்துடன் இவ்வாண்டில் கணிசமான பொருட்களுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டன.
- 1951/52 கொரிய யுத்தச் செழிப்பு காரணமாக உண்மையான விலையை பிரதிபலிக்கவில்லை.
- நிறையிடல் மேற்கொள்ளப்படும் ஆண்டும் காலங்கடந்தது.
- சிலவேளை திறந்த சந்தை விலைகளுக்குப் பதிலாக கட்டுப்பாட்டு விலைகள் கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன.
(உ-ம் : வாடகை துணைச்சுட்டெண் 1970 முதல் இன்றுவரை 109.8 என்ற மாறாதபோக்கினைக் காட்டுகின்றது)
- மக்களின் செலவீட்டில் புதிதாக முக்கியத்துவம் பெறும் பொருட்கள் தனிப்பிரிவாக உள்ளடக்கப் படுவதில்லை. (போக்குவரத்து, கல்வி, மருத் துவம், பொழுதுபோக்கு)
- பொருட்களின் தரம் கவனத்திற்கொள்ளப் படுவதில்லை.
- கொழும்பு நுகரின் வாழ்க்கைச் செலவு நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் வேறுபட்டது.

பாரிய கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்

1950கள் தொடக்கம் கேள்விப்பக்கத்தில் நுகர்வோர் பழக்க வழக்கங்கள், குடும்ப வருமானம், வாழ்க்கைத்தரம் என்பனவற்றிலும் நிரம்பல் பக்கத்தில் பண்டங்கள் சேவைகளின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணின் குறைபாடுகளையும் கருத்திற்கொண்டு பாரிய கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் 1989இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பாரிய கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணின் அளவும் உள்ளடக்கமும் கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணை விட விரிவானதாகும். பாரிய கொழும்புப் பிரதேசத்தில் வாழும் சராசரியாக 4.6 பேரைக் கொண்ட 1000இற்கும்

மேற்பட்ட குடும்பங்களை மாதிரியாகக் கொண்டு இது தயாரிக்கப்படுகின்றது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணைக் கணிப்பிடுவதற்கான சந்தைகளுடன் மேலும் 8 சந்தைகளை உள்ளடக்கியதாக மொத்தம் 15 நிலையங்களிலிருந்து தரவுகள் பெறப்படுகின்றன.

கணிப்பிடும் நிறுவனம் : குடிசன மதிப்பு

புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்

அடியாண்டு : 1989 (ஜனவரி - ஜூன்) = 100

நிறையளிக்கப்படும் ஆண்டு : 1985 / 86

சூத்திரம் : லாஸ்பெயர்

கணிப்பிட்டுக் கூடப்படுத்தப்படும் பொருட்கள் நிறை

உணவும் குடிபானமும்	69.3
குடிவகை, புகையிலை, வெற்றிலை பாக்கு	3.8
வீடமைப்பு	8.9
எரிபொருளும் வெளிச்சமும்	5.4
ஆடையும் காலணியும்	2.8
தனியார் கவனிப்பும் நலப்பணிகளும்	4.9
போக்குவரத்தும் தொடர்பாடலும்	2.8
ஏனையவை	2.1

கொழும்பு மாவட்ட நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்

கொழும்பு மாவட்ட நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் 1997 முதல் இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக் கையில் உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இது 1996/1997 நுகர்வோர் நிதி மற்றும் சமூகப் பொருளாதார அளவீட்டின் முதற் சுற்றின் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் மத்திய வங்கியினால் கணிக் கப்படுகின்றது. கொழும்பு மாவட்டத்தில் வாழும் குடும்ப அலகுகளில் கீழ் மட்ட வருமானம் கொண்ட 40 சதவீதத்தினரின் நுகர்வு மாதிரிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தரவுகள் பெறப்பட்டன. புறக்கோட்டை, ஹோமாகம, ஹங்வேல்ல, அவிசாவலை, மொரட்டுவ ஆகிய சந்தைகளிலிருந்து விலைத்தரவுகள் சேகரிக் கப்படுகின்றன.

கணிப்பிடும் நிறுவனம் : இலங்கை மத்திய வங்கி
அடியாண்டு : ஒக்டோபர் 1996 - செப்டம்பர் 1997 = 100
நிறையளிக்கப்படும் ஆண்டு : 1996 - 1997

கணிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்படும் பொருட்கள் நிறை	
உணவும் குடிபானமும்	58.7
வீடமைப்பு	13.2
எரிபொருளும் வெளிச்சமும்	4.9
உடைகளும் காலணியும்	6.2
வெறிக்குடிவகை, புகையிலை, வெற்றிலை பாக்கு	4.4
தனியார் நலக் கவனிப்பும், நலப் பணிகளும்	3.8
போக்குவரத்து	3.7
ஓய்வூதிய பொழுதுபோக்கும், கல்வியும்	2.8
ஏனையவை	2.3

மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்

இலங்கையில் சந்தைப்படுத்தலில் முதல் நிலை விலைமட்ட மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சுட்டெண் மொத்த விற்பனை விலைச்சுட்டெண்ணாகும். மூன்று தசாப்தங்களாக இலங்கையில் நிலவிய விலை அசைவு அளவுகோலான கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்ணுக்குப் புறம்பாக விரிவான உள்ளடக்கம் கொண்ட விலைச்சுட்டெண் ஒன்றை உருவாக்கும் நோக்கில் 1977இல் இது மத்திய வங்கியினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

கணிப்பிடும் நிறுவனம் : இலங்கை மத்திய வங்கி
அடியாண்டு : 1974 = 100
சூத்திரம் : லாஸ்பெயர்

கணிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்படும் பொருட்கள் நிறை	
உணவு	67.0
வெறிக் குடிவகை	2.9
புடைவையும் காலணியும்	4.0
தாள் உற்பத்திகள்	1.4
இரசாயன உற்பத்திகள்	5.1
பெற்றோலிய உற்பத்திகள்	6.4
உலோகமல்லா உற்பத்திகள்	1.7
உலோக உற்பத்திகள்	0.9
போக்குவரத்துக் கருவிகள்	0.8
மின் துணைக் கருவிகள்	0.9
பொறிகள்	1.3
எரிபொருளும் வெளிச்சமும்	1.7
ஏனையவை	4.8

இவை துறைவாரியாக நுகர்வுப் பொருட்கள், இடைநிலைப்பொருட்கள், முதலீட்டுப் பொருட்கள் எனவும் உள்நாட்டு உற்பத்தித்துறை, இறக்குமதித் துறை, ஏற்றுமதித்துறை எனவும் வகைப்படுத்தப் படுகின்றது.

உள்ளார்ந்த விலைச்சுட்டெண்

பொருளியலாளர்களினால் மரபு ரீதியாக விரும்பப்படும் மற்றுமொரு விலைச்சுட்டெண் உள்ளார்ந்த விலைச்சுட்டெண்ணாகும். இது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி உள்ளடக்க விலைச் சுருக்கி எனவும் அழைக்கப்படும். பொருட்கள் சேவைகளின் பல்வேறு உப பிரிவுகளையும் சீராக்கி, நடைமுறை விலைகளில் கணிக்கப்பட்ட தேசிய உற்பத்தியினை அடியாண்டின் நிலையான விலைகளில் கணிப்பிடும் ஒரு சுட்டெண்ணாக இது உள்ளது. மெய்த் தேசிய உற்பத்தித் தரவுகளை சுருக்குவதற்காக இந்த உப பிரிவுகள் ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன. பணத்தேசிய உற்பத்தியினை மெய்த் தேசிய உற்பத்தியின் விகிதாசாரமாகக் கணிப்பிடுவதே இச்சுருக்கியாகும். இது நுகர்வு, முதலீடு, அரசாங்கக் கொள்வனவு போன்ற அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்குகின்றது.

இலங்கை மத்திய வங்கியினால் 1982 = 100 என்ற அடிப்படையில் கணிப்பீடு மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. தேசிய வருமானக் கணிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படும் சகல பொருட்களும் சேவைகளும் இதில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

$$\text{உள்ளார்ந்த விலைச்சுட்டெண்} = \frac{\text{நடைமுறை விலைத் தேசிய உற்பத்தி}}{\text{நிலையான விலைத் தேசிய உற்பத்தி}} \times 100$$

சுலி வீதச் சுட்டெண்

இலங்கையில் தொழிலாளர்களின் சம்பள மட்ட மாற்றங்களை அளவிட்டுக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் சுட்டெண்ணை சுலி வீதச் சுட்டெண்ணாகும். தொழிற் திணைக்களமும் இலங்கை மத்திய வங்கியும் இணைந்து இதனைத் தயாரிக்கின்றது. அடியாண்டு 1978 டிசம்பர் = 100 ஆகும் கணிப்பீட்டுக்குத் தேவையான தகவல்கள் பின்வருவோரிடமிருந்து பெறப்படுகின்றன.

01. அரசு ஊழியர்கள்

- (i) மத்திய அரசு (ii) நிறைவேற்றத்தரமல்லா
(iii) சிற்றாழியர்கள்
(iv) அரசு பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள்

02. கூலி நிர்ணய சபைக்குட்பட்ட தொழிலாளர்கள்

- (i) வர்த்தகத்துறை (ii) விவசாயத்துறை
(iii) கைத்தொழிந்துறை (iv) சேவைத்துறை

மெய்க்கூலி வீதச்சுட்டெண்

தொழிலாளர்களின் மெய்க்கூலியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அளவிடுவது மெய்க்கூலி வீதச் சுட்டெண்ணாகும். தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை இதன் மூலம் அளவிடலாம். குறித்த காலப்பகுதியில் பண வேதனங்களில் ஏற்பட்ட அதே வீதாசார அதிகரிப்பினால் தொழிலாளர்களின் கொள்வனவு சக்தியும் அதிகரித்திருக்கும் எனக் கூறமுடியாது. இது பொருட்கள் சேவைகளின் பொதுவிலைமட்டத்தில் தங்கியுள்ளது. எனவே தொழிலாளர்களைப் பொருத்தவரை தமது பணக்கூலியைக் கொண்டு சந்தையில் எவ்வளவு பொருட்கள், சேவைகளைக் கொள்வனவு செய்யலாம் என்பதே முக்கியமானதாகும்.

தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வடைய வேண்டுமாயின் ஒன்றில் பொதுவிலை மட்டம் மாறாதிருக்க சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அல்லது விலைமட்ட உயர்வைவிட சம்பள உயர்வு கூடுதலாக இருக்க வேண்டும். பணவீக்க வீதத்தை விட பணக்கூலி அதிகரிப்பு வீதம் குறைவாக இருப்பின் மெய்க்கூலி வீதச் சுட்டெண் வீழ்ச்சியடையும்.

மெய்க்கூலி	பணக்கூலி வீதச் சுட்டெண்
வீதச்சுட்டெண் = _____ x 100	
	நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்

பிராந்திய ரீதியான பணவீக்க வீதங்கள்

அநுராதபுரம், மாத்தளை, மாத்தறை, ஆகிய மாவட்டங்களுக்கான பிராந்திய சுட்டெண்களைப் பயன்படுத்தி நுகர்வோர் விலைகளின் பிராந்திய மாற்றங்களை அளவிடுவதற்கு 1999 முதல் இலங்கை மத்திய வங்கி முயற்சி செய்து வந்தள்ளது. இச்சுட்டெண் 1996 ஓக்டோபர் 1997 செப்டம்பர் = 100 என்ற அடிப்படையில் கணிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்விலைச் சுட்டெண்கள் மத்திய வங்கியால் நடாத்தப்பட்ட 1996/1997 நுகர்வோர் நிதி மற்றும் சமூக பொருளாதார அளவிட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட இம்மாவட்டங்களில் வருமானம் பெறுபவர்களின் ஆகக் குறைந்த 40 சதவீதத்தைக் கொண்டிருக்கும் நுகர்வுக் கூடையின் விலை அசைவுகளை பிரதிபலிக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் இவை கொழும்பினை மையமாகக் கொண்ட சுட்டெண்களை விட குறைந்த ஆண்டு பணவீக்க வீதங்களைப் பதிவு செய்தபோதும் 2001இல் கொழும்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுட்டெண்களைப் போன்றே விலை அசைவுகளைப் பிரதிபலித்தது.

இலங்கை நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண்

பணவீக்கத்தை அளவிடுவதில் மட்டுமன்றி பொருளாதாரமொன்றின் நாணயத்துறையின் பல்வேறு அம்சங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் விலைச் சுட்டெண்ணானது நம்பகமானதாகவும், வாய்மைக் கதாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும். இலங்கையில் தயாரிக்கப்படும் விலைச்சுட்டெண்கள் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இவையனைத்தும் குறித்ததொரு பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் நாடளாவிய ரீதியில் விலை உறுதிப்பாட்டுக் கொள்கையொன்றை வகுப்பதில் அவை ஈடுகொடுக்கக்கூடியதாயில்லை. மேலும் நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்டு துரிதப்படுத்தப் பட்டு வரும் நிலையில் குடித்தனத் துறையினரின் செலவுக்கோலத்தில் மத்திய வகுப்பினரின் பங்கு பிரதானமாயுள்ளது. ஆனால்

தயாரிக்கப்படும் விலைச்சுட்டெண்கள் குறைந்த வருமானப் பிரிவினரையே பிரிதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றன. மேலும் பொருளாதாரக் கொள்கை வகுப்போருக்கும் கொழும்பையும் அதனைச் சூழவுள்ளபிரதேசத் தையும் மட்டுமல்லாது நாடளாவிய ரீதியிலான நுகர்வுப் போக்குகள் பற்றிய தகவல்கள் தேவையாயுள்ளன.

இலங்கையில் தயாரிக்கப்படும் விலைச்சுட்டெண்களின் குறைபாடுகள் பலமுறை சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த வகையில் 1999 பெப்ரவரியில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் தொழில்நுட்பத் துதுக்குழுவினரின் நுகர்வோர் விலை புள்ளிவிபர அறிக்கை, ஆர்.எம்.பி. கோரள கொள்கை ஆய்வு நிறுவனத்தின் (2001 ஜூன்) அறிக்கை என்பன பிரதானமானதாகும்.

கடந்த காலங்களில் நாடளாவிய ரீதியான சுட்டெண்ணைத் தயாரிப்பதில் எதிர்நோக்கப்பட்ட பிரதான பிரச்சினை, குறித்த காலப்பகுதிக்குள் குறிப்பாக ஒரு மாதத்துக்குள் தேவையான தகவல்களை திரட்டுவதாகும். ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் இலங்கையின் தகவல் தொழில்நுட்பத் துறை பெரும் வளர்ச்சி கண்டதன் விளைவாக நாடளாவிய ரீதியான விலைச்சுட்டெண் ஒன்றைத்

தயாரிக்கும் முயற்சி சாத்தியமாகியுள்ளது. இதற்காக 2001 ஏப்ரலில் நிதி திட்டமிடல் அமைச்சு தேசிய குழு ஒன்றை உருவாக்கி செயற்படவும் தொடங்கியுள்ளது.

1995/96 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட வருமான செலவு மதிப்பீடுகளின் பிரகாரம் தொகை மதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்களம் இதனை மேற்கொண்டு வருகின்றது. லாஸ்பியர் சூத்திரத்தை பயன்படுத்தி 1995-1997 ஆண்டை அடிப்படைக் காலப்பகுதியாகக் கொண்டு எடுத்து இச்சுட்டெண் தயாரிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் குறித்ததொரு வருடத்தில் நிலவும் செழிப்பு அல்லது மந்த நிலையிலிருந்து தவிர்த்து கொள்ளலாம் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். வடக்குக் கிழக்குத் தவிரந்த முழு நாட்டையும் உள்ளடக்கியதாக தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன. எதிர் காலத்தில் சமாதான சூழல் ஒன்றில் முழு தீவையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளலாம் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 5 வருடங்களுக்கொருமுறை தொகை மதிப்பு புள்ளி விபரத்திணைக்களத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் வருமான செலவு அளவீடுகளுக்கேற்ப நிறையளித்தல் புதுப்பிக்கப்படும். 2002ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில், மாதிரி அடிப்படையில் இலங்கை நுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் தொடக்கி வைக்கப் படுவதற்கும் இணக்கம் காணப்பட்டுள்ளது.

பணம்விலை பற்றிய கணிய கோட்பாடுகள் (QUANTITY THEORIES OF MONEY AND PRICE)

Mr. N. Ravinthirakumaran (Lecturer)
Department of Economics, University of Colombo.

அநுமுகம்

பணம் விலை பற்றிய கோட்பாட்டில் ஒரு நாட்டினுடைய பணத்தினது பெறுமதி எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்ற விடயம் ஆராயப்படுகின்றது. பணத்தினுடைய பெறுமதி மதிப்பீடு தொடர்பாக வேறுபட்ட காலங்களில் வேறுபட்ட அளவு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. குறிப்பாக ஆரம்ப காலங்களில் ஒரு குறிக்கப்பட்ட நாணய அலகைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்யக்கூடிய தங்கம் அல்லது வெள்ளியின் அளவைக் கொண்டு பணத்தின் பெறுமதி மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் இன்று பணத்தின் பெறுமதி குறிப்பிட்ட நாட்டில் கொள்வனவு செய்யக்கூடிய பொருட்கள் சேவைகளின் அளவினாலும் (நாணயத்தின் உள்நாட்டுப் பெறுமதி) அதே போன்று குறிப்பிட்ட நாட்டு நாணயத்தைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்யக்கூடிய ஏனைய நாடுகளின் பொருட்கள் சேவைகள் அல்லது ஏனைய நாடுகளின் நாணயங்கள் என்பவற்றின் அளவினாலும் (நாணயத்தின் வெளிநாட்டுப் பெறுமதி) மதிப்பிடப்படுகின்றது. ஒரு நாட்டினுடைய பொருட்கள் சேவைகள் மீதான பணத்தினுடைய கொள்வனவு சக்தியினை கருத்தில் கொண்டு மதிப்பிடப்படும் பணத்தினுடைய உள்நாட்டுப் பெறுமதி தொடர்பாகவே இவ் ஆய்வு கூடிய கவனம் செலுத்துகிறது.

அந்த வகையிலே இக்கட்டுரை பணத்தினுடைய பெறுமதி நிர்ணயிப்புத் தொடர்பாக இதுவரை முன்வைக்கப்பட்ட சில முக்கியமான கோட்பாடுகளை விளக்குவதை நோக்காகக் கொண்டிருக்கிறது.

பணத்தின் பெறுமதி என்பது ஒரு சார்பு ரீதியான கருதுகோளாகும். இது ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று பணத்தினுடைய ஓர்

அலகிற்கும் அப்பணத்தினைக் கொண்டு கொள்வனவு செய்யக்கூடிய பொருட்கள் சேவைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பினைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. தரப்பட்ட விலைகளில் பண அலகொன்றினால் பொருட்கள் சேவைகள் கொள்வனவு செய்யப்படுவதால் பணத்தினுடைய பெறுமதி விலைமட்டத்துடன் தொடர்புடையது என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆனால் பணத்தினுடைய பெறுமதிக்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையில் எதிர்க்கணியத் தொடர்பு காணப்படுகின்றது. V என்பது பணத்தினுடைய பெறுமதியினையும் P என்பது விலைமட்டத்தையும் குறிப்பிடுவதாயின் $V = 1/P$ ஆகும். விலை மட்டம் அதிகரிக்குமாயின் பணத்தின் பெறுமதி வீழ்ச்சியடைவதையும் மாறாக விலை மட்டம் வீழ்ச்சியடையுமாயின் பணத்தினுடைய பெறுமதி அதிகரிப்பதையும் இதிலிருந்து அவதானிக்கலாம். ஆகவே பணத்தினுடைய பெறுமதியினை நாம் அளவிட வேண்டுமாயின் பொது விலை மட்டத்தினை நாம் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

நாடுகளின் பொது விலைமட்டத் தீர்மானம் மற்றும் பணத்தினுடைய பெறுமதி நிர்ணயிப்பு என்பன தொடர்பாக ஆய்வுசெய்ய வேண்டுமாயின் இவை தொடர்பாக இதுவரை முன்வைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை விளங்கிக்கொள்ளல் சிறப்பானதாகும். அந்த வகையில் பணக்கணிய கோட்பாடு என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

பணக்கணியக்கோட்பாடு : விளக்கம்

பணக்கணியக் கோட்பாடு பணத்தினுடைய அளவிற்கும் பொது விலை மட்டத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பினை விளக்குகிறது. பணக்கணிய கோட்பாடு பற்றிய கருத்துக்கள் வாணிபவாத காலத்திலேயே முக்கியம் பெற்றிருந்தது. அது எப்போது தோன்றியது என்பது தொடர்பாக

தெளிவான பதிவுகள் எதுவும் இல்லாவிடினும் பணத்தின் அளவிற்கும் பொது விலை மட்டத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பினை முதன் முதலில் விளக்கிய பெருமை டேவிட் ஹியூம் (David Hume 1711-1776) என்ற ஸ்கொட்லாந்து தத்துவாசிரியரையே சாரும். இவர் தனது Political Discourses (1752) என்ற நூலில் பணக்கணிய கோட்பாடு தொடர்பான விளக்கத்தை முன்வைத்தார். 19ம் நூற்றாண்டின் பழம் பொருளியலாளர் சிந்தனையில் இவரது கருத்து மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. டேவிட் ஹியூம் தனது கோட்பாட்டை முன்வைக்கும் போது பணத்தின் அளவிற்கும் விலை மட்டத்திற்கும் இடையில் நேர்க்கணியத் தொடர்பு இருப்பதாக மட்டுமே கூறியிருந்தார். ஆனால் 20ம் நூற்றாண்டில் இந்த தொடர்பு நேர்க்கணிய விகிதாசாரத் தொடர்பாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

பணக்கணிய கோட்பாட்டாளர்கள் தொடர்பாக மில்டன் பிறீட்மன் (Milton Friedman -1912) என்பவர் கருத்து தெரிவிக்கையில் பணத்தினுடைய கேள்வித் தொழிற்பாடு மிக உறுதியாக உள்ளது எனக் கருதுபவர்கள் மற்றும் பணத்தினுடைய கேள்வியைப் பாதிக்கும் காரணிகளும் பணத்தினுடைய நிரம்பலை பாதிக்கும் காரணிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு பட்டவையல்ல எனக் கருதுபவர்கள் அத்துடன் வட்டி வீதம் என்பது முழுமையாக நாணய அம்சங்களைக் கொண்டதாகும் எனக் கருதுபவர்கள் ஆகியோரே பணக்கணியக் கோட்பாட்டாளர்களாவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

20ம் நூற்றாண்டின் பின்னரே பணக்கணிய கோட்பாடு தொடர்பான ஆய்வு சமன்பாட்டு வடிவில் முன்வைக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்த வகையிலே இதுவரை முன்வைக்கப்பட்ட பணக்கணிய கோட்பாடுகளான பழம் பொருளியலாளர் பணக்கணியக் கோட்பாடு (பிஷரின் பணக்கணியக் கோட்பாடு, கேம்பிரிச் பணக்கணியக் கோட்பாடு), கெயின்ஸினுடைய பணக்கணியக் கோட்பாடு மற்றும் மில்டன் பிறீட்மனுடைய பணக்கணியக் கோட்பாட்டின் மறுசுற்று என்பவை இங்கு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

பிஷரின் பணக்கணிய கோட்பாடு அல்லது பணக் கொடுக்கல் வாங்கல் அணுகுமுறை.

(FISHER'S QUANTITY THEORY OF MONEY OR THE CASH TRANSACTION APPROACH.)

டேவிட் ஹியூம் என்பவரினால் முன்வைக்கப்பட்ட பணத்தின் அளவிற்கும் விலை மட்டத்திற்கும் இடையிலான நேர்க்கணியத் தொடர்பு ஏர்வின் பிஷர் (Irving Fisher 1867-1947) என்ற அமெரிக்கப் பொருளியலாளரினால் 1911ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட பணத்தினுடைய கொள்வனவு சக்தி (The purchasing Power of Money 1911) என்ற கட்டுரையின் மூலம் சமன்பாட்டு வடிவில் முதன்முதலாக விளக்கப்பட்டது. அந்த வகையிலே பணக்கணியக் கோட்பாடு தொடர்பான பிஷரின்னுடைய சமன்பாடு பின்வருமாறு தரப்பட்டது.

$$M_s V = P T \text{ ————— (1)}$$

இங்கு M_s என்பது பணத்தினுடைய அளவு அல்லது பணநிரம்பலை குறிக்கின்றது. V என்பது பணத்தின் ஒவ்வொரு அலகினதும் சுற்றோட்ட வேகமாகும். P என்பது பொது விலை மட்டம். T என்பது கொடுக்கல் வாங்கல்களின் அளவு.

பிஷரின்னுடைய கருத்தின்படி M_s என்பது ஏனைய மூன்று மாறிகளினாலும் சுதந்திரமாக நிர்ணயிக்கப் படுவதாக குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விளக்கம் குறுங்காலத்தை அடிப்படையாக கொண்டு விளக்கப் பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். மக்களின் பழக்க வழக்கங்களும் நிறுவன அமைப்பும் குறுங்காலத்தில் நிலையாக இருப்பதால் V எனப்படும் பணத்தின் சுற்றோட்ட வேகம் என்பதும் பொருளாதாரத்தில் நிறைதொழில் மட்டம் நிலவுவதாக கருதப் படுவதால் T எனப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் அளவு என்பதும் குறுங்காலத்தில் நிலையானதாக மாறாமல் இருப்பதாக கருதி பணத்தினுடைய அளவு M_s மற்றும் பொது விலை மட்டம் P என்பவற்றிற்கு இடையே நேர்க்கணிய விகிதாசாரத் தொடர்பு பிஷரினால் விளக்கப்படுகிறது.

ஆகவே பிஷரின்னுடைய பொது விலை மட்டச் சமன்பாடு

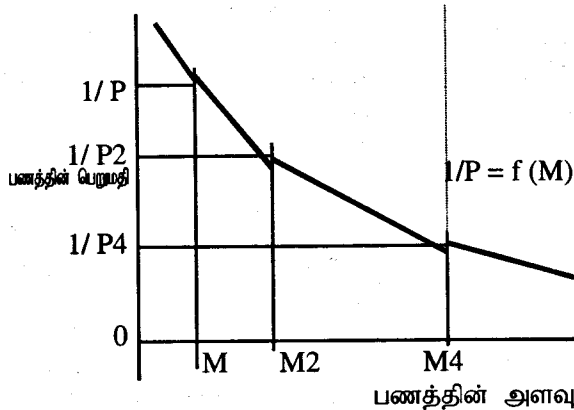
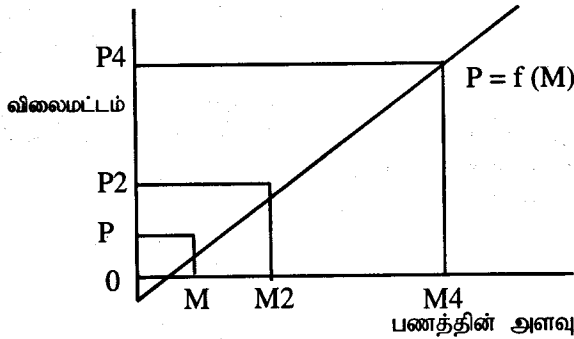
$$P = M_s V / T \text{ ஆகும்.}$$

தொடர்ந்து பணநிரம்பலில் வங்கித்துறையின் பங்களிப்பும் சேர்க்கப்படுமாயின் மேலே தரப்பட்ட சமன்பாடு மேலும் விரிவாக்கமடைந்து பின்வருமாறு அமையும்.

$$MsV + Ms^* V^* = PT \text{ ————— (2)}$$

இங்கு Ms^* என்பது வங்கிப்பணத்தையும் V^* என்பது வங்கிப்பணத்தின் சுற்றோட்ட வேகத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது.

விரிவாக்கப்பட்ட இச்சமன்பாடு இரு எடுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. முதலாவது, சுற்றோட்டத்திலுள்ள நாணயத்தின் அளவிற்கும் வங்கிப்பணத்திற்கும் இடையில் ஒரு நிலையான விகிதாசாரம் காணப்படுகின்றது. இரண்டாவது, வங்கிப்பணத்தினுடைய சுற்றோட்ட வேகம் நிலையானது என்பவையாகும். பிஷரினுடைய பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையிலான நேர்க்கணியத் தொடர்பு மற்றும் பணத்தின் அளவிற்கும் பணத்தின் பெறுமதிக்கும் இடையிலான எதிர்க்கணியத் தொடர்பு என்பன பின்வரும் வரைபடத்தின் மூலம் விளக்க முடியும்.

மேலேயுள்ள வரைபடம் பணத்தின் அளவு M இலிருந்து $M2$, $M4$ என உயர்வடைய விலைமட்டம் P என்பதிலிருந்து $P2$, $P4$ என்பதாக உயர்வடைவதனையும் கீழேயுள்ள வரைபடம் பணத்தின் அளவு M இலிருந்து $M2$, $M4$ என உயர்வடைய பணத்தின் பெறுமதி $1/P$ என்பதிலிருந்து $1/P2$, $1/P4$ என்பதாகப் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைவதையும் காட்டுகின்றன. பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையிலான நேர்க்கணியத் தொடர்பை $P = f(M)$ என்ற வளையியும் பணத்தின் அளவிற்கும் பணத்தின் பெறுமதிக்கும் இடையிலான எதிர்க்கணியத் தொடர்பை $1/P = f(M)$ என்ற வளையியும் காட்டுகின்றன.

பணத்தின் அளவிற்கும் பொதுவிலைமட்டத்திற்கும் இடையிலான நேர்க்கணியத் தொடர்பினை முதன்முதலில் சமன்பாட்டு வடிவில் பிஷர் விளக்கிய போதும் பின்வந்த பொருளியலாளர்கள் விளக்கம் பல குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. இந்த வகையிலே பிஷரினது விளக்கத்திலுள்ள குறைபாடுகளாகப் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

1. இச்சமன்பாட்டில் தர்க்கரீதியான முரண்பாடுகள் இருப்பதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. Ms எனப்படும் பணநிரம்பல் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நேரத்திற்குரிய அம்சமாகும். V எனப்படும் சுற்றோட்ட வேகம் குறிக்கப்பட்ட ஒரு காலப்பகுதிக்குரிய அம்சமாகும். எனவே இவ்விரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்துக் கொள்வது தர்க்கரீதியான முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றது.
2. பொது விலைமட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய தளம்பல்களை இது தெளிவாக விளக்கவில்லை. உதாரணமாக குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளாதார மந்த காலத்தில் விலையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு பணத்தின் அளவு அல்லது பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிதான் காரணமெனக் குறிப்பிட முடியாது.

3. பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பே விலை மட்டத்தை உயர்வடைய செய்யும் என இக் கோட்பாடு குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் பண நிரம்பலில் அதிகரிப்பு ஏற்படாத சந்தர்ப்பத்திலும் விலை மட்டம் உயரக்கூடும். அதேவேளை பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பைவிடக் கூடிய வேகத்தில் விலை மட்டம் உயர் வடையலாம். உதாரணமாக 1923ம் ஆண்டு ஜேர்மனியில் ஏற்பட்ட பாயும் பணவீக்க காலப்பகுதியில் இந்த அனுபவத்தை பெறக் கூடியதாக இருந்தது.
4. P என்பது பொது விலைமட்டத்தை குறிப்பிடு கின்றது. ஒரு பொருளாதாரத்தில் சில்லறை விலை மட்டம், மொத்த விலை மட்டம், மூலப்பொருள் விலைமட்டம் போன்ற பல்வேறு வகையான விலைமட்டங்கள் காணப்படும் போது தனியான ஒரு விலை மட்டத்தை மாத்திரம் கருத்தில் கொண்டு கோட்பாடு முன்வைக்கப் பட்டமை குறைபாடுடையதாகும்.
5. T என்ற கொடுக்கல் வாங்கல்களின் அளவு என்பதற்குள் பொருளாதாரத்தின் நுகர்வுப் பண்டங்கள் மாத்திரமே கவனத்தில் கொள்ளப் பட்டன. மூலதன மற்றும் இடைநிலை பண்டங்கள் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடாமை தவறானதாகும்.
6. பொருளாதாரத்தில் விலை மட்டமானது Ms , V, T ஆகிய மூன்றினாலுமே நிர்ணயிக்கப் படுவதாக இக்கோட்பாடு குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் விலைமட்டத்தை தீர்மானிப்பதில் பொருட்கள் மீதான உற்பத்தி செலவு, வரி, மானியம் போன்றனவும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இவை பற்றிக் குறிப் பிடாமை குறைபாடானதாகும்.
7. பண நிரம்பானது P , V , T என்பவற்றால் நிர்ணயிக்கப்படுவதாகக் கோட்பாடு குறிப்பிடு கின்றது. இன்று பணநிரம்பலை நிர்ணயிப்பதில் கூடியளவு செல்வாக்கு செலுத்தும் மத்திய வங்கியின் செயற்பாடு பற்றி எதுவும் குறிப் பிடாமை தவறானதாகும்.
8. கொடுக்கல் வாங்கலின் அளவினை நிர்ணயிப் பவையாக Ms, P, V என்பன குறிப்பிடப்பட்டது. இன்று மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் நிதி நிறுவன அமைப்புக்கள் என்பனவும் T யை நிர்ணயிக்கின்றது. இதுபற்றியும் இக்கோட்பாடு எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.
9. பொது விலை மட்ட நிர்ணயத்தில் பணநிரம்பல் மற்றும் பணக்கேள்வி என்பன செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இக்கோட்பாடு பணம் பண்டமாற்ற ஊடகமாக மாத்திரம் செயற்படு வதாக கருதியமையால் பணத்தின் கேள்வி பற்றி ஆராயாமல் பணநிரம்பலுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை குறைபாடுடையதாகும்.
10. இங்கு பணநிரம்பலிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையிலான நேர்க்கணியத் தொடர்பு V, T என்ற ஏனைய காரணிகள் நிலையானவை எனக்கருதியே விளக்கப்பட்டது. ஏனையவை மாறாமல் நிலையாக இருக்கின்றன என்ற எடுகோள் நடைமுறைக்குப் பொருத்தமற்றதாகும். ஏனெனில் V, T என்பன மாறக்கூடியவையாகும்.
11. பிஷ்ரினுடைய சமன்பாடு காசுக்கொடுக்கல் வாங்கல்களை மாத்திரம் அளவிடுகின்றதேயன்றி பணத்தினுடைய கொள்வனவுச் சக்தியை அளவிடவில்லை. அதாவது எல்லாவகையான வர்த்தகக் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் அள வையே கருத்தில் கொள்கிறது. ஆனால் பணத்தினுடைய கொள்வனவுச்சக்தி என்பது நுகர்விற்கான பொருட்கள் சேவைகளின் கொள்வனவுக் கொடுக்கல் வாங்கல்களுடன் தொடர்புபட்டதாகும். ஆகவே பிஷரின் கோட்பாடு பணத்தின் கொள்வனவுச் சக்தியை மதிப்பிடத் தவறிவிட்டது.
12. பணத்தின் அளவிற்கும் விலை மட்டத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணியான வட்டிவீதத்தின் பங்களிப்புப் பற்றிப் பிஷர் எதுவும் குறிப்பிடாமை தவறானது என சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

13. நடைமுறைக்குப் பொருத்தமற்ற பல எடுகோள் களைக் கருத்தில் கொண்டு பிஷரின் விளக்கம் அமைந்துள்ளமை குறைபாடானதாகும். முதலாவது இது பணத்தின் அளவிற்கும் விலை மட்டத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை நீண்டகால நோக்கிலேயே ஆய்வு செய்கிறது. இவை இரண்டிற்கும் இடையில் செல்வாக்கு செலுத்தும் குறுங்காலக் காரணிகள் பற்றி விளக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக பிஷரின் சமன்பாடு பொருளாதாரத்தில் நிறைதொழில் மட்டம் நிலவும் ஒரு நிலைமையின் அடிப்படையில் விளக்கப்பட்டதாகும். நிறை தொழில் மட்டம் என்பது ஒரு விசேட நிலை என்றும் பொருளாதாரத்தில் எப்போதும் குறை தொழில் மட்டமே நிலவும் என ஜே. எம். கெயின்ஸ் என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பணக்கணியம் தொடர்பான விளக்கத்திலே இத்தகைய பல குறைபாடுகளை பிஷரின் ஆய்வு கொண்டிருந்த போதும் பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையிலான நேர்க்கணியத் தொடர்பினை முதன்முதலில் சமன்பாட்டு வடிவில் கொடுத்தவர் என்ற பெருமைக்குரியவர் இவரேயாவார். பிஷரின் கோட்பாட்டில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளை சுட்டிக் காட்டி பணக்கணியம் தொடர்பாக நடைமுறைக்குப் பொருந்தத்தக்க வகையில் சில கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழக பொருளியலாளர்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட விளக்கமே கேம்பிரிஜ் காசு நிலுவைக் கோட்பாடாகும்.

கேம்பிரிஜ் காசு நிலுவைக் கோட்பாடு (THE CAMBRIDGE CASH BALANCE APPROACH)

கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தை சார்ந்த பொருளியலாளர்களான அல்பிரட் மார்ஷல் (Alfred Marshal) ஏ.சீ.பிகு (A.C.Pique) டி.எச்.ரொபேட்சன் (D.H.Robertson) மற்றும் ஜே. எம்.கெயின்ஸ் (J.M.Keynes) போன்றவர்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட பணக்கணியக் கோட்பாடே காசு நிலுவை அணுகுமுறையாகும். இவர்கள் பொது விலை மட்ட நிர்ணயம் தொடர்பாகத் தனித்தனியான சமன்பாடு களை முன்வைத்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. பிஷரின்னுடைய அணுகுமுறையின்படி பொது விலைமட்ட நிர்ணயத்திற்கு பணநிரம்பலே பிரதான காரணியாகும் என்று முடிவு பெறப்பட்டது. ஆனால் பொது விலை மட்டமானது பண நிரம்பலினால் மட்டும் நிர்ணயிக்கப் படுவதில்லை என்ற கருத்தினை முன்வைத்து பணக்கேள்வியும் இதனை நிர்ணயிப்பதில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது என்ற

விளக்கத்தினை கேம்பிரிஜ் அணுகுமுறைத்துள்ளது. இவ் அணுகுமுறை இரு பிரதான அம்சங்களில் முக்கியம் பெறுகிறது.

முதலாவது, இவ் அணுகுமுறைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சமன்பாடுகள் கணக்கியல் சமன்பாடுகள் அல்ல. மாறாக சமநிலைக்கான நிபந்தனைகளை இவை விளக்குகின்றன. இரண்டாவது, இக் கோட்பாடு பணக்கோட்பாட்டி னையும் பெறுமதிக் கோட்பாட்டி னையும் ஒன்றிணைக்கின்ற தன்மையினைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏனெனில் அல்பிரட் மார்ஷல் கேள்வி நிரம்பல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி பொது விலை மட்ட நிர்ணயத்தை விளக்குகின்றார்.

பணம் பண்டமாற்று ஊடகமாக மாத்திரமன்றி மேலும் சில தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பெறுமானத்திரட்டாகவும் செயற்படுகின்றது. எனவே மக்கள் தமது கொடுக்கல் வாங்கல்களை

மேற்கொள்வதற்காக தாம் பெறும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியினை பணவடிவில் வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இது பற்றி அல்பிரட் மார்ஷல் குறிப்பிடும் போது மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியினை பணவடிவில் கையில் வைத்திருப்பது பயனுடையது எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இந்த விகிதாசாரம் வருமானத்தில் 20 வீதமாகவோ அல்லது 10 வீதமாகவோ அல்லது 5 வீதமாகவோ இருக்கலாம் எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு மக்கள் பணத்தினை பணமாக கையில் வைத்திருக்கும் அளவே பணக்கேள்வி (Demand for Money) என்பர். மக்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியினை கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்காக வைத்திருப்பது போல ஒரு நாடு தனது தேசிய வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கீடு செய்கின்றது. இதனைச் சமன்பாட்டு வடிவில் கேம்பிரிஜ் அணுகு முறை விளக்குகின்றது.

அல்பிரட் மார்ஷலின் விளக்கம்

பணத்திற்கான கேள்வி பற்றி அல்பிரட் மார்ஷல் சமன்பாட்டு வடிவில் விளக்கும்போது பண நிரம்பல், பொதுவிலைமட்டம் மற்றும் வெளியீடு என்பவற்றை கருத்தில் கொள்கின்றார். இவரினால் முன்வைக்கப்பட்ட பணக்கேள்வி சமன்பாடு

$$M = kY \text{ என்பதாகும்.}$$

இங்கு Y என்ற வருமானத்தினை $Y = PO$ எனப்பிரித்து ஆராய்கின்றார். ஆகவே $M = kPO$ ஆகும். இங்கு k என்பது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை பணமாக வைத்திருக்கும் அளவான பணக்கேள்வியாகும். ($M =$ பணநிரம்பல், $Y =$ வருமானம், $P =$ விலைமட்டம், $O =$ வெளியீட்டு மட்டம்.) ஆகவே விலைமட்டம் $P = M/kO$ ஆகும்.

ஏ.சீ பிகுவின் விளக்கம்

தொடர்ந்து காசு நிலுவை அணுகுமுறையுடான பணக்கணிய கோட்பாட்டை முதலில் சமன்பாட்டு வடிவில் முன்வைத்த கேம்பிரிஜ் பொருளியலாளரான

ஏ.சீ பிகு (A.C Pigou) என்பவரின் சமன்பாட்டு வடிவத்தை நோக்கின் $P = kR / M$ ஆகும். இங்கு P என்பது பணத்தினுடைய கொள்வனவு சக்தி அல்லது பணத்தின் பெறுமதி ஆகும். k என்பது பணவடிவில் வைத்திருக்கப்படும் வருமானத்தின் விகிதாசாரம். R என்பது மொத்த வளங்கள் அல்லது மெய் வருமானம் ஆகும். M என்பது பணத்தினுடைய உண்மையான அளவு. அதாவது பணநிரம்பல் ஆகும்.

பிகுவினுடைய கருத்தின்படி பணத்துக்கான கேள்வி என்பது மக்கள் பணத்தை பணமாக கையில் வைத்திருக்கும் அளவு என்பதுடன் வங்கி வைப்புக்களும் வங்கி மீதிகளும் உள்ளடக்கப் படுவதாகக் குறிப்பிட்டார். அந்த வகையிலே விரிவுபடுத்தப்பட்ட இவருடைய சமன்பாட்டு வடிவம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

$$kR$$

$$P = \frac{\text{---}}{M} \{c + R(1-c)\}$$

c என்பது மக்கள் கையில் பணமாக வைத்திருக்கும் அளவு. $(1-c)$ என்பது வாடிக்கையாளரின் பெயரில் வங்கியிலுள்ள வைப்புக்கள். R என்பது வாடிக்கையாளர்களுக்காக வங்கியிலுள்ள ஒதுக்கு வீதம்.

ஹோபேட்சனுடைய பணக்கேள்வீச் சமன்பாடு

இதே போன்று ஹோபேட்சனுடைய பணக்கேள்வீச் சமன்பாட்டினை நோக்கின் கொடுக்கல் வாங்கல் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பின்வருமாறு தருகின்றார்.

$$M = kPT$$

கேம்பிரிஜ் பொருளியலாளர்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட வேறுபட்ட சமன்பாடுகளில் இவரது சமன்பாட்டு வடிவமே முக்கியமானதும் எல்லோராலும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுமாகும். இவர் தனது சமன்பாட்டு வடிவத்தினூடாக பணத்திற்கான கேள்வியும் பணநிரம்பலும் சமமானது எனக்குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் முன்னைய கோட்பாட்டாளர் களினால் குறிப்பிடப்பட்ட பண நிரம்பல் அதிகரிக்கும் போது விலைமட்டம் அதிகரிக்கும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் பணத்திற்கான கேள்வி என்ற விடயத்தினையும் கவனத்தில் கொள்வதனால் பணநிரம்பலிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையே நேர்க்கணியத் தொடர்பு இருக்கும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பணநிரம்பல் பணத்திற்கான கேள்விக்கு சமமாக இருப்பதனால் பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு பணத்திற்கான கேள்வியையும் அதிகரிக்கும் என்பதால் பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு விலைமட்டத்தை கட்டாயம் அதிகரிக்கும் எனக்குறிப்பிட முடியாது என்பது இவர்களது வாதமாகும். இதனை பின்வரும் உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

$$M = 200, k = 0.5, T = 100$$

$$P = M / k T$$

$$= 200 / (0.5 \times 100)$$

$$= 4$$

தற்போது பணநிரம்பல் 50 வீதத்தினால் அதிகரிப்பதாக கருதுவோம். இது விலைமட்டத்திலும் 50 வீத அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும். இங்கு k, T என்பன மாறவில்லை. தற்போதைய பணநிரம்பலின் அளவு 300 ஆகும். எனவே விலைமட்டத்தின் அளவு 6 ஆகும்.

$$P = M / k T$$

$$= 300 / 0.5 \times 100$$

$$= 6$$

பணநிரம்பல் 50 வீதத்தினால் அதிகரிக்க (200 - 300 ஆக) விலைமட்டமும் 50 வீதத்தினால் (4 - 6 ஆக) அதிகரிப்பதைக் காணமுடிகிறது.

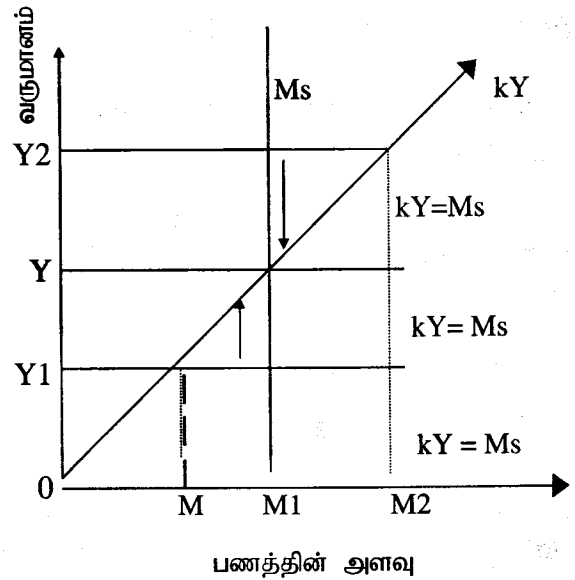
ஹோபேட்சனின் கருத்துப்படி பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு பணக்கேள்வியிலும் அதே அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துவதால் k யினுடைய பெறுமதி 0.5 இலிருந்து 0.75 ஆக அதிகரிக்க விலைமட்டத்தில் எதுவித மாற்றமும் இடப்பெறாமல் மாறாமல் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

$$P = M / k T$$

$$= 300 / (0.75 \times 100)$$

$$= 4$$

தொகுத்து நோக்கும்போது கேம்பிரிஜ் கோட்பாட்டாளர்களின் விளக்கத்தின்படி பொது விலைமட்டம் எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதைப் பின்வரும் வரைபடம் மூலம் விளக்கலாம்.

பணநிரம்பல் மற்றும் பணத்திற்கான கேள்வி என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றம் எவ்வாறு பொது விலைமட்டத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை மேலேயுள்ள வரைபடம் விளக்குகின்றது.

kY என்பது பணக்கேள்வியினைக் காட்டும் கோடாகும். இது வருமானத்தின் ஒரு தொழிற்பாடாகும் ($M_d = f(Y)$). வருமானத்திற்கும் பணத்திற்கான

கேள்விக்கும் இடையில் நேர்க்கணியத் தொடர்பு காணப்படுவதனாலேயே அவ்வளையி கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலமாக உயர்ந்து செல்கின்றது. Ms என்பது பணநிரம்பலைக்காட்டுகின்றது. பண நிரம்பல் மத்திய வங்கியினால் தீர்மானிக்கப் படுவதால் இம்மாதிரியில் அது ஒரு புறக்காரணியாக கருதப்படுகிறது. எனவேதான் அதனைக்காட்டும் வளையின் நிலைக்குத்தச்சிற்கு சமந்தரமானதாகச் செல்கிறது. பணத்திற்கான கேள்வியும் பணநிரம்பலும் சமநிலை அடையும் பொழுது நாட்டின் மொத்தத்தேசிய வருமானமும் அதனுடாக பொது விலை மட்டமும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

உதாரணமாக, வருமான மட்டம் Y1 என்ற நிலையில் பணத்திற்கான கேள்வியை விட பணநிரம்பல் அதிகமாக இருப்பதால் மக்கள் தமது தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கும் பணத்தை செலவு செய்ய முயற்சிப்பர். இது நாட்டின் மொத்தக் கேள்வியினை அதிகரிக்கச் செய்யும். இவ்அணுகு முறையின் அடிப்படை எடுகோளாகபொருளாதாரத்தில் நிறைதொழில் மட்டம் நிலவுகிறது என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படுவதால் மொத்தக் கேள்வி அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப உற்பத்தி அதிகரிக்கமாட்டாது என்பதால் பொருளாதாரத்தில் விலைமட்டம் மேல் நோக்கிய போக்குடையதாக காணப்படும். இவ்விலை மட்ட உயர்வு பணத்திற்கான கேள்வியும் பணநிரம்பலும் சந்திக்கும் Y என்ற வருமான மட்டம் வரை இடம்பெறும்.

மாறாக Y2 என்ற வருமான மட்டத்தை நோக்கின் இங்கு பணநிரம்பலை விட பணத்திற்கான கேள்வி உயர்வாக இருப்பதால் மக்களின் தேவையைவிட குறைவான பணமே கையில் இருப்பதால் நாட்டின் மொத்தக் கேள்வி வீழ்ச்சியடைய பொருளாதாரத்தில் விலைமட்டம் கீழ்நோக்கிய போக்குடையதாக இருக்கும்.

ஆகவே விலை மட்ட நிர்ணயம் என்பது பணத்திற்கான கேள்வி பணநிரம்பல் என்பவற்றிலேயே தங்கியுள்ளதென்பது கேம்பிறிஜ் பொருளியலாளர்களின் வாதமாகும்.

கேம்பிறிஜ் கோட்பாட்டின் வீசேட அம்சங்கள்

1. பொது விலைமட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றம் பணநிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றத்தினால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை எனக் குறிப்பிட்டு பணநிரம்பலும் பணக்கேள்வியும் இணைந்தே பொதுவிலைமட்டம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என இக்கோட்பாடு விளக்குகிறது.
2. பணத்திற்கான கேள்வி என்ற அம்சத்தை இக்கோட்பாட்டில் அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் பணத்தை வைத்திருப்பதற்கான மக்களின் விருப்பத்தினை முதன்முதலாக இக்கோட்பாடு விளக்குகிறது. இவ் ஆரம்ப விளக்கமே பிற்காலத்தில் திரவத்தேர்வுக் கோட்பாட்டு விளக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது எனலாம்.
3. பிஷரின் அணுகுமுறை மக்களால் பணம் எவ்வளவு வேகமாக செலவு செய்யப்படுகின்றது என்பது விளக்கப்பட கேம்பிறிஜ் அணுகுமுறை பணம் ஏன் இன்னும் செலவிடப்படவில்லை என்பதை விளக்குகின்றது.
4. பிஷரின் அணுகுமுறை பணத்தின் சுற்றோட்ட வேகம் V என்பதைக் கருத்தில் கொள்வதால் வர்த்தக சகடோட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. கேம்பிறிஜ் அணுகுமுறை பணக்கேள்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளக்கப்பட்டமை வர்த்தக சகடோட்டத்தின் பாதிப்புக்களை இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பினை உருவாக்கியுள்ளது.

கொடுக்கல் வாங்கல் மற்றும் காசு அணுகுமுறைகளுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு

ஒற்றுமைகள்

1. இரு அணுகுமுறையும் இறுதியில் ஒரே முடிவினையே தந்துள்ளன. பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையே நேரான விகிதாசார தொடர்புள்ளது என்பதும் பணத்தின் அளவிற்கும் பணத்தின் பெறுமதிக்கும் இடையே தலைகீழ் விகிதாசார தொடர்புள்ளது என்பதும் இரு அணுகுமுறையினதும் இறுதி முடிவாகும்.
2. இரு அணுகுமுறையிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட சமன்பாடுகள் ஒரே விடயத்தையே புலப்படுத்துகின்றன. பிஷரின் சமன்பாடு $PT = MV$ ஆகும். றோபேட்சனின் சமன்பாடு $M = kPT$ ஆகும். இரு அணுகுமுறையிலும் V, T என்பனவே வேறுபட்ட குறியீடுகளாகும். பிஷரின் சமன்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட சுற்றோட்ட வேகம் V கேம்பிறிஜ் சமன்பாட்டில் தலைகீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை $(1/V)$ காண முடிகிறது. இவை இரண்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பு பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது. பிஷரின் சமன்பாட்டில் M என்பதற்காக றோபேட்சனின் சமன்பாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட kPT என்பதை பிரதியிடின் $kPTV = PT$ ஆகும். இதிலிருந்து $kV = 1$ என்பது தெளிவாகிறது. ஆகவே $k = 1/V$ அல்லது $V = 1/k$ ஆகும். இதிலிருந்து இரு அணுகுமுறையிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட குறியீடுகள் ஒரே விடயத்தையே வெளிப்படுத்தி நிற்பதைக் காணலாம்.

வேற்றுமைகள்

1. பிஷரின் சமன்பாட்டில் பணம் ஒரு பண்ட மாற்றுக்கருவியாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கேம்பிறிஜ் சமன்பாடு அதற்கு மேலாகப் பணத்தினுடைய பெறுமானத்திரட்டுத் தொழிற்பாடும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

2. பிஷரின் அணுகுமுறை பணம் ஒரு பாய்ச்சல் எண்ணக்கருவாக (Flow Concept) விளக்கப்பட கேம்பிறிஜ் அணுகுமுறையில் பணம் ஒரு இருப்பிற்குரிய எண்ணக்கருவாக (Stock Concept) ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. முன்னையது குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியுடன் தொடர்புடையது பின்னையது குறிப்பிட்ட நேரத்துடன் தொடர்புடையது.
3. V, k என்பவற்றிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கருத்து இரு அணுகுமுறையிலும் வித்தியாசமானதாகும். பிஷரின் சமன்பாட்டில் V என்பது பணத்தின் சுழற்சி வேகத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. கேம்பிறிஜ் சமன்பாட்டில் k என்பது மக்கள் பணமாக கையில் வைத்திருக்கும் காசு நிலுவையின் அளவைக் குறிப்பிடுகிறது.
4. பிஷரின் சமன்பாட்டில் P என்பது எல்லாப் பொருட்கள் சேவைகளினதும் சராசரி விலை மட்டத்தினை குறிப்பிட கேம்பிறிஜ் சமன்பாட்டில் P என்பது இறுதி பொருட்களின் அல்லது நுகர்வோர் பொருட்களின் விலையை குறிப்பிடுகிறது.
5. பிஷரின் சமன்பாட்டில் T என்பது பணத்திற்காக மாற்றீடு செய்யப்படும் பொருட்கள் சேவைகளின் மொத்த அளவைக் குறிப்பிட கேம்பிறிஜ் சமன்பாட்டில் T என்பது பணத்திற்காக மாற்றீடு செய்யப்படும் இறுதிப்பொருட்கள் அல்லது நுகர்வோர் பொருட்களையே குறிப்பிடுகிறது.
6. விலைமட்ட நிர்ணயத்தில் பிஷரின் அணுகுமுறை பணநிரம்பலை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டிருந்தது. ஆனால் கேம்பிறிஜ் அணுகுமுறை பணநிரம்பலுடன் பணத்திற்கான கேள்வியையும் கருத்தில் கொண்டிருந்தது.

காசு நிலுவை அணுகுமுறையின் குறைபாடுகள்

1. பணத்திற்கான கேள்வி பற்றிக்குறிப்பிடும்போது கொடுக்கல் வாங்கல் மற்றும் முன்னெச்சரிக்கை நோக்கங்கள் பற்றியே இது கவனத்தில் கொண்டிருந்தது. உத்தேச நோக்கக் கேள்வி பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே பொருளாதாரின் மொத்தப்பணக்கேள்வி பற்றி இவ்அணுகுமுறை விளக்காமை குறைபாடுடையதாகும்.
2. பணத்திற்கான கேள்வியை நிர்ணயிப்பதில் வருமானத்தின் பங்குபற்றி விளக்கிய இவ் அணுகுமுறை வட்டி வீதம் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. பிற்காலத்தில் பணத்திற்கான கேள்வியை நிர்ணயிப்பதில் வருமானத்துடன் வட்டிவீதமும் முக்கியம் பெற்றுள்ளது. ($Md = f(Y, r)$)
3. பொருளாதாரத்தில் நிறைதொழில் மட்டம் நிலவுகிறது என்ற நடைமுறைக்குப் பொருத்த மற்ற எடுகோளினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ் அணுகுமுறையும் விளக்கப் பட்டமை குறைபாடானதாகும்.
4. பொது விலைமட்ட மாற்றத்தை இயற்கை ரீதியாக விளக்குவதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. விலை மட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் கருவியாக நாணயக்கொள்கை மட்டுமே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இங்கு இறைக் கொள்கை பற்றி எதுவித விளக்கமும் கொடுக்கப் படாமை பூரணத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அணுகு முறையாக அமையவில்லை.
5. k மற்றும் Y என்பன நிலையானவை எனக்கருதி இவ்வணுகுமுறை விளக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நடைமுறையில் இவையிரண்டும் எப்போதும் நிலையானவை எனக் கூறமுடியாது. மாற்ற மடையக்கூடியனவாகும்.
6. காசு நிலுவை அணுகுமுறையும் பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையில் விகிதாசார ரீதியான தொடர்பு இருப்பதாக விளக்கப்பட்டது. இது நடைமுறையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு விளக்கமாகும்.

இத்தகைய பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்த போதும் மரபுரீதியான பணக்கணியக் கோட்பாடுகள் விலை மட்டத்திற்கும் பணத்தின் அளவிற்கும் இடையில் நேர்க்கணியத் தொடர்பை முதன்முதலில் சமன்பாட்டு வடிவில் கொடுத்திருந்ததுடன் பின்வந்த பணக்கணிய கோட்பாடு தொடர்பான அனைத்து விளக்கங்களுக்கும் மூலகாரணமாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மரபு ரீதியான பணக்கணிய கோட்பாடுகளின் கருத்தின்படி பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு மொத்தக் கேள்வியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தி விலைமட்டத்தில் உயர்வை ஏற்படுத்தும் என்பதாகும். ஆனால் உலக பெருமந்த கால அனுபவங்களின் படி பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு மொத்தக் கேள்வியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்த தவறிவிட்டது. இக்கால கட்டத்தில் மொத்தக் கேள்வியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துவதில் பணநிரம்பலை விட வருமானம் மற்றும் செலவு என்பனவே கூடியளவு செல்வாக்கு செலுத்தியிருந்தது. இது தொடர்பான விளக்கங்கள் கே. விக்செல் (K. Wicksell 1851-1926) ஜே.எம்.கெயின்ஸ் ஆகியோரினால் வருமான மற்றும் செலவு கோட்பாட்டினூடாக விளக்கப்பட்டது. இக்கோட்பாட்டின்படி பணநிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றத்தினை விட வருமானத்தில் ஏற்படும் மாற்றமே மொத்தக் கேள்வியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பிரதான காரணி எனக்குறிப்பிட்டனர். வருமானம் அதிகரிக்குமாயின் மக்கள் கூடியளவு பணத்தைப் பொருட்கள் சேவைகளைக் கொள்வனவு செய்யச் செலவு செய்வதால் மொத்தக்கேள்வி அதிகரித்து விலை மட்டம் அதிகரிக்கும் எனக்குறிப்பிட்டனர். மாறாக வருமானம் குறைவடைய மக்கள் பொருட்கள் சேவைகளை கொள்வனவு செய்யக் குறைந்தளவு பணத்தையே செலவு செய்ய முன்வருவதால் மொத்தக்கேள்வி வீழ்ச்சியடைந்து விலைமட்டமும் வீழ்ச்சியடையும். ஆகவே விலைமட்ட மாற்றமானது வருமான மட்ட மாற்றத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படும் பொருளாதாரத்தின் செலவீட்டின் அளவிலேயே தங்கியுள்ளது என்பது இவர்கள் கருத்தாகும். மேலும் ஒரு நாட்டினுடைய வருமான மட்டம் அந்நாட்டின் சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டின் அளவி லேயே தங்கியுள்ளது. ஆகவே தொகுத்து நோக்கும்

போது விலைமட்ட மாற்றம் அல்லது பணத்தின் பெறுமதி நாட்டின் வருமான மற்றும் செலவீட்டின் அளவு அல்லது சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டின் அளவினாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இவை தொடர்பான விளக்கங்களை தனித்தனியாக நோக்குவோம்.

வருமான செலவீட்டு அணுகுமுறை

விலைமட்ட நிர்ணயிப்புத் தொடர்பான வருமானக் கோட்பாடானது முதலாவது வருமான மற்றும் மொத்தக்கேள்வி ஆய்வு இரண்டாவது செலவுகள் மற்றும் மொத்த நிரம்பல் ஆய்வு ஆகிய இருவழிகளில் தொடர்புடையது.

ஒரு நாட்டின் விலைமட்டம் பணவருமானம் மற்றும் மெய்வருமானம் ஆகியவற்றில் தங்கியுள்ளது. பணவருமானம் என்பது குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் சேவைகளின் பெறுமதியை பணவடிவில் குறிப்பிடுவதாகும். அதாவது பொருட்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட உற்பத்திக்காரணிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட காரணி வருமானங்களின் மொத்தம் பணவருமானமாகும். மேலும் இது ஒருவகையில் பொருட்கள் சேவைகளை கொள்வனவு செய்வதற்கான மொத்தச் செலவின் அளவாகவும் குறிப்பிடலாம்.

மெய்வருமானம் என்பது ஏதாவது குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் சேவைகளின் மெய்ரீதியிலான பெறுமதியாகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுவிலைமட்ட அடிப்படையில் பொருட்கள் சேவைகளின் பெறுமதியை மதிப்பிடுவதாகும்.

பண வருமானம் விலைமட்டம் மற்றும் வெளியீடு என்பவற்றினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

$$Y = P \cdot O$$

Y = பணவருமானம் அல்லது பணவடிவிலான செலவு, P = பொதுவிலைமட்டம், O = வெளியீடு, ஆகவே $P = Y / O$ ஆகும் இதன் அர்த்தம் யாதெனில் விலை மட்டம் என்பது பணவருமானம்

மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றின் மாற்றத்தில் தங்கியுள்ளது என்பதாகும். பணவருமானத்தின் அளவு வெளியீட்டின் அளவை விட மிகவிரைவாக அதிகரிக்குமாயின் விலைமட்டம் அதிகரிக்கும். மாறாக வெளியீட்டின் அளவு பணவருமானத்தின் அளவை விட மிகவிரைவாக அதிகரிக்குமாயின் விலைமட்டம் வீழ்ச்சியடையும். ஆகவே Y, O என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களே விலைமட்ட நிர்ணயிப்பில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன என்பது இவ் அணுகுமுறையின் விளக்கமாகும்.

சேமிப்பு முதலீட்டு அணுகுமுறை

சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு என்ற இரண்டும் சமமானவை என்பது பின்வருமாறு நிரூபிக்கப்படுகிறது. $Y = C + I, Y = C + S, C + I = C + S$, ஆகவே $I = S$ ஆகும்.

சேமிப்பிற்கும் முதலீட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பில் வருமானம் தங்கியுள்ளது. சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக காணப்படின் வருமானமட்டமும் விலைமட்டமும் சமநிலையில் காணப்படும். சேமிப்பு முதலீட்டை விட அதிகமாயின் (இதன் அர்த்தம் யாதெனில் மக்கள் பொருட்கள் சேவைகள் மீதான தமது செலவீட்டினை குறைக்கின்றனர் என்பதாகும்) மக்களின் கையில் இருக்கும் பணம் அதிகமாகவும் அவர்கள் செலவீடு செய்யும் அளவு குறைவாகவும் இருக்கும். இது பணத்தின் சுழற்சி வேகத்தைக் குறைவடைய செய்யும். இது பொருட்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்தியாளர்களின் வருமானத்தை குறைவடையச் செய்து விலைமட்டத்தை வீழ்ச்சியடையச் செய்யும். விலை மட்ட வீழ்ச்சியானது முதலின் எல்லை உற்பத்தித் திறன் வீழ்ச்சியினூடாக முதலீட்டை குறைவடையச் செய்து வருமானம், வெளியீடு, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் விலைகள் என்பன வீழ்ச்சியடைய வழி வகுக்கின்றது.

மாறாகச் சேமிப்பினைவிட முதலீடு அதிகமாயின் மக்கள் பொருட்கள் சேவைகள் மீதான தமது செலவீட்டினை அதிகரிப்பர். இது பணத்தினுடைய சுழற்சி வேகத்தினை அதிகரிக்கச் செய்வதால் பொருட்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்யும்

உற்பத்தியாளர்களின் வருமானம் அதிகரித்து வெளியீடு, வேலையாய்ப்பு, விலைமட்டம் என்பன அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது.

ஆகவே சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு என்பவற்றில் காணப்படும் சமயின்மை விலைமட்டத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். அத்துடன் விலைமட்ட மாற்றங்கள் பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றத்தை விட வருமானத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களினாலேயே ஏற்படுவதாக இவ் அனுகூலங்கள் விளக்குகின்றன.

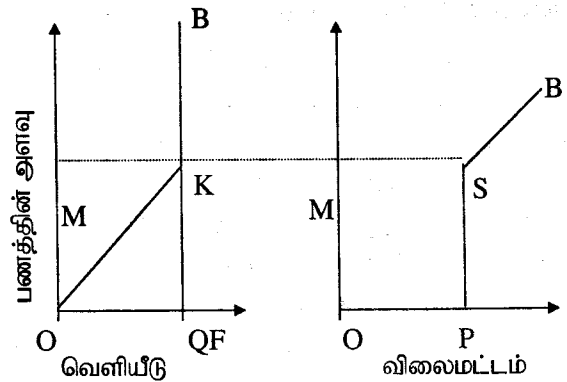
பணம் விலைகள் பற்றிய கெயின்ஸினுடைய கோட்பாடு

பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையில் நேர்க்கணிய விகிதாசார தொடர்பு காணப்படுகின்றது என்ற மரபுரீதியான பணக்கணிய கோட்பாட்டாளர்களின் கருத்தை கெயின்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இவரது கருத்துப்படி விலைகள் மீதான பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் ஒரு மாற்றத்தின் தாக்கம் மறைமுகமானதுடன் விகிதாசார ரீதியற்ற வகையில் தொடர்புடையது. பணக்கணிய கோட்பாடு தொடர்பான கெயின்ஸினுடைய விளக்கம் பின்வரும் எடுகோள்களை அடிப்படையாக கொண்டு முன்வைக்கப்பட்டது.

1. எல்லா உற்பத்திக் காரணிகளும் பூரண நிரம்பல் நெகிழ்ச்சியுடையன. ஆகவே பொருளாதாரத்தில் வேலையின்மை சாத்தியமானது.
2. வேலையற்ற எல்லாக்காரணிகளும் ஓரினத் தன்மை யானவை பூரணமாக பிரிபடத் தக்கவை ஒன்றிற்காக இன்னொன்று மாற்றீடு செய்யத் தக்கவை.
3. மாறாத அளவுத்திட்டம் செயற்படுகின்றது. வெளியீடு அதிகரிக்கும்போது விலைகள் அதிகரிக்கவோ அல்லது வீழ்ச்சியடையவோ மாட்டாது.
4. செயற்படு கேள்வி மற்றும் பணத்தின் அளவு என்பவற்றின் மாற்றம் சமமான அளவுடையது. ஆகவே வேலையற்ற வளங்கள் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும்.

இத்தகைய எடுகோள்களை அடிப்படையாக கொண்டு வட்டி வீதத்தின் ஊடாக பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் விலைமட்ட மாற்றத்திற்கும் இடையில் மறைமுக தொடர்பினை விளக்கினார். பணத்தின் அளவு அதிகரித்தால் முதலில் அது வட்டிவீதத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அதனை வீழ்ச்சியடையச் செய்யும். முதலின் எல்லை வினைதிறன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பின் வட்டிவீத வீழ்ச்சி முதலீட்டின் அளவை அதிகரிக்கச்செய்யும். முதலீட்டு அதிகரிப்புப் பெருக்கி விளைவினூடாகச் செயற்படு கேள்வியை அதிகரித்து வருமானம், வெளியீடு மற்றும் வேலையாய்ப்பு என்பவற்றை உயர்வடைய செய்யும். பொருளாதாரத்தில் மாறாத அளவுத்திட்டம் நிலவுவதால் வெளியீட்டு அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப விலைமட்டம் அதிகரிக்கமாட்டாது. ஏனெனில் பொருளாதாரத்தில் குறைதொழில்மட்டம் காணப்படுவதனாலாகும். பொருளாதாரத்தில் குறைதொழில் மட்டம் நிலவும் போது வெளியீடானது பணத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப சமமான விகிதத்தில் மாற்ற மடைவதால் விலைமட்ட அதிகரிப்பு சாத்தியமற்றது. பொருளாதாரத்தில் நிறைதொழில் மட்டம் காணப்படுமாயின் பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப விலைமட்டமும் மாற்றமடையும். ஆகவே பணக் கணியக் கோட்பாடு தொடர்பான கெயின்ஸினுடைய விளக்கத்தின்படி நிறைதொழில் மட்ட நிலையில் மாத்திரமே பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றம் விலைமட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் என்பதாகும்.

இவருடைய விளக்கம் பின்வரும் வரைபடத்தினூடாக விளக்கப்படுகிறது.

பணத்தின் அளவுடன் தொடர்பான வெளியீட்டு வளையி OKB ஆகும். பணத்தின் அளவுடன் தொடர்பான விலைக்கோட்டினை PSB என்பது காட்டுகிறது. முதலாவது வரைபடம் பணத்தினுடைய அளவு O இலிருந்து M வரை அதிகரிக்கையில் வெளியீட்டு மட்டமும் OKB என்ற வளையியின் OK வரை அதிகரிப்பதைக் காட்டுகிறது. பணத்தின் அளவு OM என்ற மட்டத்தை அடைந்தவுடன் அவ்விடத்தில் நிறைதொழில் மட்ட வெளியீடான OQF என்ற அளவு உற்பத்தி இடம்பெறுகிறது. புள்ளி K என்பதற்கு அப்பால் வெளியீட்டு வளையி கிடையாச்சிற்கு சமந்தரமாகச் செல்கின்றது. ஏனெனில் பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் எந்த ஒரு மேலதிக அதிகரிப்பும் நிறைதொழில் மட்ட நிலைமை QF இல் காணப்படுவதால் வெளியீட்டை மேலதிகமாக அதிகரிக்க மாட்டாது.

இரண்டாவது வரைபடம் பணத்தின் அளவிற்கும் விலைமட்டத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை விளக்குகிறது. பொருளாதாரத்தில் குறைதொழில் மட்ட நிலைமை காணப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் பணத்தின் அளவில் எத்தகைய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டாலும் விலைமட்டம் மாறாது நிலையானதாகவே காணப்படுகிறது. நிறைதொழில் மட்ட நிலையை அடைந்தவுடன் விலைமட்டம் அதிகரிப்பதை காணமுடிகிறது. வரைபடத்தின்படி பணத்தின் அளவு OM ஆக உள்ள நிலையில் நிறைதொழில்மட்ட வெளியீடான OQF என்பது காணப்படுவதால் விலைமட்டம் மாறாது OP ஆக இருப்பதனையும் OM இற்கு அப்பால் பணத்தின் அளவு அதிகரிக்க விலை மட்டமும் அதிகரிப்பதை SB என்ற கோட்டின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

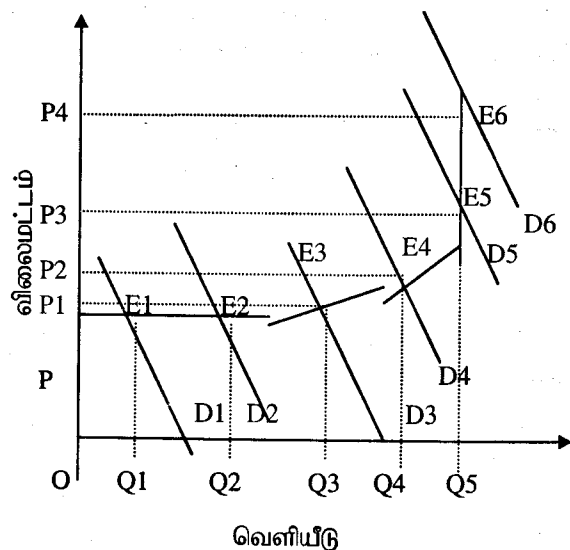
இவ்வாறாக கெயின்ஸ் விலைமட்ட நிர்ணயிப்புப் பற்றி புதிய விளக்கத்தை தந்தாலும் நடைமுறை உலகில் இது எந்தளவிற்கு சாத்தியமானது என்பது பற்றி சந்தேகம் தெரிவிக்கின்றார். பின்வரும் விடயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு தனது சந்தேகத்தினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

1. செயற்படு கேள்வி பணத்தின் அளவுடன் சமமான விகிதத்தில் மாற்றமடையமாட்டாது.

2. வளங்கள் ஓரினத்தன்மையானவையாயின் வேலைவாய்ப்பு படிப்படியாக அதிகரிக்க குறைந்து செல்லும் அளவுத்திட்ட விளைவு செயற்படுமே தவிர மாறாத அளவுத்திட்ட விளைவு செயற்படாது.

3. நிறைதொழில் மட்டத்தை அடைந்த பின்னரும் கூலி வீதம் அதிகரிக்கும் போக்குக் காணப்படுகிறது.

இத்தகைய விடயங்களைக் கருத்தில் கொண்ட கெயின்ஸினது பணம் விலை பற்றிய கோட்பாடு மொத்த நிரம்பல் மற்றும் மொத்தக் கேள்வி என்பவற்றை கருத்தில் கொண்டு பின்வரும் வரைபடத்தினூடாக விளக்கப்படுகிறது.

கெயின்ஸினுடைய கருத்தின்படி பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு வட்டிவீத வீழ்ச்சியின் விளைவாக முதலீட்டின் மீதான மொத்தப் பணக்கேள்வியை அதிகரிக்கிறது. இவ்அதிகரிப்பு ஆரம்பத்தில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வெளியீடு என்பவற்றை அதிகரிக்க விலைமட்டம் மாறாது. வரைபடத்தின்படி மொத்தப்பணக்கேள்வி D1 இலிருந்து D2 ஆக அதிகரிக்க வெளியீடு OQ1 இலிருந்து OQ2 ஆக அதிகரிக்கிறது. ஆனால் விலைமட்டம் மாறாமல் OP என்ற மட்டத்தில் இருப்பதை காணலாம். மொத்தப்பணக்கேள்வி D3,

D4 என மேலும் அதிகரிக்குமாயின் வெளியீடு OQ3, OQ4 என்பதாக உயர்வடைகின்றன. இந்நிலையில் விலைமட்டம் முறையே P1, P2 என்பதாக உயர்வடைகின்றது. வளங்களின் இடம்பெயரமுடியாத தன்மையின் விளைவாக தடைகள் ஏற்பட்டு செலவுகள் அதிகரிப்பதனாலேயே இவ்விலை அதிகரிப்பு ஏற்படுகிறது. இந்நிலையில் குறைந்து செல்லும் அளவுத்திட்டம் செயற்படல், குறைந்த வினைத்திறனுடைய ஊழியம் மற்றும் மூலதனம் என்பன வேலைவாய்ப்பில் ஈடுபடுத்தப்படல் என்பவற்றின் விளைவாக மொத்தப்பணக்கேள்வியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பை விட குறைந்த வேகத்தில் வெளியீடு அதிகரிப்பதனால் விலைமட்டம் விரைவான அதிகரிப்பை கொண்டிருக்கிறது. நிறைதொழில் மட்ட நிலையை அடைந்தவுடன் தடைகள் அதிகரிப்பதனால் மொத்தப்பணக்கேள்வியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு வெளியீட்டில் எத்தகைய மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாமையினால் விலைமட்டம் மொத்தப்பணக் கேள்வி அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப உயர்வடையும். இதனை P3 மற்றும் P4 விலைமட்ட அதிகரிப்புகள் விளக்கி நிற்கின்றன. பொருளாதாரம் நிறைதொழில் மட்ட வெளியீட்டு நிலையை அடைந்தவுடன் எந்த ஒரு மேலதிகமாக மொத்தப் பணக்கேள்வி அதிகரிப்பும் விலைமட்டத்தில் விகிதாசார ரீதியான அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும். ஆனால் விலை மட்டம் மாறாமல் நிலையானதாகவே இருக்கும்.

மொத்தப்பணக்கேள்வி மற்றும் மொத்த நிரம்பல் என்பவற்றினூடாக எவ்வாறு விலை மட்டம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதையே இதுவரை விளக்கியுள்ளோம். இதனையே நாம் கேள்வித் தூண்டல் பணவீக்க நிலைமையாக நடைமுறையில் அவதானிக்கின்றோம்.

கெயின்ஸினுடைய விளக்கம் பின்வந்த பணவியலாளர்களினால் பின்வரும் வகையில் விமர்சிக்கப்படுகிறது.

1. கெயின்ஸ், பணவியல் மாற்றங்கள் பணத்திற்கான கேள்வி மாற்றங்களினால் அதிகளவில் உறிஞ்சப்படுவதாக குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால்

மில்ரன் பிறீட்மன் (Milton Fridman) நடைமுறை அனுபவங்களை கருத்தில் கொண்டு பணத்திற்கான கேள்வி நிலையானது எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

2. பணத்தினுடைய உண்மையான தன்மையை விளங்கிக்கொள்ள கெயின்ஸ் தவறிவிட்டார். இவர் பிணைகளுக்காக மாத்திரம் பணம் மாற்றீடு செய்யப்பட முடியும் என நம்பினார். உண்மையில் பணம் பிணைகள், முறிகள். பௌதிக சொத்துக்கள் மற்றும் மனித செல்வம் போன்ற பல்வேறு சொத்துக்களுக்காக மாற்றீடு செய்யமுடியும்.
3. உலகப்பெருமந்த காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கெயின்ஸ் விளக்கம் வருமானத்தின் மீது பணம் மிகக்குறைந்தளவு தாக்கத்தையே கொண்டிருந்தது என விளக்கினார். ஆனால் பின்வந்த காலப்பகுதியில் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சி பெற்றதைத் தொடர்ந்து நாடுகளின் தேசிய வருமானத்தை நிர்ணயிப்பதில் பணத்தின் பங்கு முக்கியமானதென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.
4. பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மீதான பணவியல் மாற்றங்களின் தாக்கம் மறைமுகமானதென கெயின்ஸ் குறிப்பிட்டார். ஆனால் பணவியல் மாற்றங்களின் உண்மையான தாக்கங்கள் நேரடியானவையாகும்.

இறுதியாக சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தை சார்ந்த மில்ரன் பிறீட்மன், கென்றி சைமன்ஸ் (Hentry Simons), லொய்ட் மைன்ஸ் (Loyed Mints), பிறாங் நைற் (Frank Knight) மற்றும் ஜேக்கப் வைனர் (Jacub Viner) ஆகியோர் பணக்கணிய கோட்பாடு பொதுவிலைமட்டக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புபட்டிருப்பதுடன் ஒருங்கிணைக்கப்படும் உள்ளதென குறிப்பிடுகின்றனர். 1956ம் ஆண்டு பேராசிரியர் பிறீட்மன் வெளியிட்ட தனது “The Quantity theory of Money - A/Restatement” என்ற கட்டுரையின் மூலம் பணக்கணிய கோட்பாடு தொடர்பான புதிய மாதிரி முன்வைக்கப்பட்டது.

பிறீட்மனின் விளக்கத்தின்படி கணிய கோட்பா டென்பது பணத்திற்கான கேள்வி பற்றிய ஒரு கோட்பாடாகும். இது வெளியீட்டுக் கோட்பாடோ அல்லது பணவருமானக்கோட்பாடோ அல்லது விலைமட்டக்கோட்பாடோ இல்லை எனக்குறிப்பிடு கின்றார். பணம் ஒரு சொத்து அல்லது மூலதனப் பொருள் என்பதை இவர் வலியுறுத்துகின்றார். இவரது பணக்கணியக் கோட்பாடு தொடர்பான மீள்கூற்று பணம் ஒரு சொத்தாகப் பங்களிப்புச் செலுத்துகிறது என்பதும் பணத்திற்கான கேள்வி விலைமட்டத்துடன் நேர்க்கணிய விகிதாசார தொடர்புடையது என்பதுமாகும்.

பிறீட்மன் மரபுரீதியான பணக்கணியக் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் பணத்திற்கான கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் பிரதான காரணியாக மெய்வருமானம் உள்ளதென்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டார். மரபுரீதியான பணக்கணியக் கோட்பாடு விளக்கிய பணத்திற்கான கேள்விக்கும் வருமானத்தி ற்கும் இடையில் நேர்க்கணிய விகிதாசாரத் தொடர் பினை (அதாவது வருமானம் சார் பணத்திற்கான கேள்வி ஒன்றிற்குச் சமமானது என்ற விளக்கம்) மறுத்து பணத்திற்கான கேள்விக்கும் விலை மட்டத்திற்கும் இடையிலே நேர்க்கணிய விகிதாசார தொடர்புள்ளதென்பதை நிரூபிக்கின்றார். இவரது கருத்துப்படி வருமானம் சார் பணத்திற்கான கேள்வி ஒன்றைவிடக் கூடுதலாக இருக்குமென்றார்.

பணத்திற்கான கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாக விலைகளின் மட்டம், பொருளாதாரத் தின் மெய்வருமான மட்டமும் வெளியீடும், வட்டிவீதம் மற்றும் பொதுவிலைமட்ட மாற்று வீதம் என்ற நான்கு விடயங்களை கருத்தில் கொண்டார். முதல்

இரு விடயங்களும் பணத்திற்கான கேள்வியுடன் நேர்க்கணியத் தொடர்பினைக் கொண்டிருக்க பின்னைய இரண்டும் எதிர்க்கணியத் தொடர்பினைக் கொண்டிருப் பதாக குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பணத்திற்கான கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பொது விலை மட்டத்தில் விகிதாசார ரீதியான மாற்றத்திற்கு காரணமாக இருப்பதாகவும் பணத்திற்கான கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மெய்வருமானத்தில் ஏற்படும் விகிதாசார ரீதியான மாற்றத்தை விட உயர்வாக இருக்குமெனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

இவ்வாறாகப் பணம் விலை நிர்ணயிப்பு பற்றி வேறுபட்ட விளக்கங்கள் காலத்திற்குக் காலம் பொருளியலாளர்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் பணத்தின் அளவிற்கும் பொதுவிலை மட்டத்திற்கும் இடையே நேர்க்கணியத் தொடர்பு இருக்கிறது என்ற பழம்பொருளியலாளர் கருத்தினையே பெரும்பாலான முடிவுகள் இறுதியில் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. பணம் விலை தொடர்பாக இன்று வரை முன்வைக்கப்பட்ட அனைத்து விளக்கங்களும் வேறுபட்ட கோணங்களில் ஆய்வு செய்யப்பட்டாலும் இறுதியில் ஒரே முடிவினையே எமக்கு புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. ஆகவே ஒரு நாட்டினுடைய பொதுவிலை மட்டத்தை உறுதியாக பேணவேண்டுமாயின் அந்த நாட்டின் பணத்தின் அளவு அல்லது பணநிரம்பல் என்பதை சிறப்பாக முகாமை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். இன்று பெரும்பாலான நாடுகளில் பொதுவிலை மட்டம் உறுதியற்று இருப்பதற்கு பணநிரம்பல் தொடர்பான சிறந்த முகாமைத்துவ மின்மையே காரணம் என வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Jhingan M. L. (1999) Monetary Economics (4th ed)
2. Pierce D.G. and D.M. Shaw (1989) Monetary Economics : Theories, Evidence and Policy
3. Hanson, J.L. (1970) Monetary Theory and Practice (4th ed)

சர்வதேச வர்த்தகமும் வறுமை ஒழிப்பும் (International Trade and Poverty Alleviation)

Mrs. Kalaichelvi Ravinthirakumaran

Lecturer, Department of Commerce
University of Colombo

பொருளாதார வினைத்திறனை மேம்படுத்துதல், புதிய சந்தைகளை அபிவிருத்தி செய்தல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்துதல் என்பவற்றிற்கு சிறந்த ஒரு கொள்கைக் கருவியாக வர்த்தக சீர்திருத்தம் என்பது நீண்டகாலமாக பெரும்பாலான நாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பான பொருளியலாளர்களின் விளக்கங்கள் குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தி தொடர்பாக சந்தேகங்களை முன்வைத்தாலும் அனுபவ ரீதியான பல சான்றுகள் குறைவிருத்தி நாடுகளின் வறுமை ஒழிப்பிற்கு சர்வதேச வர்த்தகம் பல வழிகளில் பங்காற்றி வருவதை சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பாக விளக்கமளித்த ரவுல் பிரேபிஸ் (Raul Prebisch) மற்றும் ஹன்ஸ் சிங்கர் (Hans Singer) ஆகிய பொருளியலாளர்கள் சர்வதேச வர்த்தகமானது கைத்தொழில் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்து விவசாயப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளிற்கு சாதகமானதெனவும், விவசாயப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்து கைத்தொழிற் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் குறைவிருத்தி நாடுகளிற்கு பாதுகாமானதெனவும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். ஆனால் இன்றைய சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பான பெரும்பாலான அனுபவங்கள் குறைவிருத்தி நாடுகளின் அபிவிருத்தி மற்றும் வறுமைத்தணிப்பு என்பவற்றிற்கு சர்வதேச வர்த்தகம் மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதை தெளிவுபடுத்தியுள்ளன.

குறைவிருத்தி நாடொன்றின் வறுமைத் தணிப்பு தொடர்பாக சர்வதேச வர்த்தகம் எத்தகைய வழிகளில் பங்காற்ற முடியும் என்பதனை கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் அனுபவரீதியாகவும் விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சர்வதேச வர்த்தகத்தினூடாக நன்மைகளை அடையும் வகையில் உலக நாடுகள் காலத்திற்கு காலம் பல்வகைப்பட்ட கொள்கைகள் அமுல்படுத்தி வந்துள்ளன. குறிப்பாக தாராளமயமாக்கல் கொள்கை (liberalization), சுதந்திர வர்த்தகக் கொள்கை (Free Trade Policy) மற்றும் பாதுகாப்புக் கொள்கை (Protection) என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். தாராளமயமாக்கல் கொள்கை என்பது ஏற்றுமதி இறக்குமதி தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி சுதந்திரமாக வர்த்தக நடவடிக்கைகள் இடம்பெற வழிவகுக்கின்றது. அந்தவகையில் விலைக்கட்டுப்பாடுகள், தீர்வைக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் நாணயம் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றை நீக்கி நாடுகள் சுதந்திரமாக ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்கு மதிகளை மேற்கொள்ள துணைபுரிகின்றது. சுதந்திர வர்த்தகக் கொள்கையானது எந்தவித தடைகளும்ற்ற வகையில் நாடுகளிற்கு இடையே வர்த்தகம் இடம் பெறுவதை குறிப்பிடுகின்றது. மாறாக பாதுகாப்புக் கொள்கையானது உள்நாட்டு உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதி என்பவற்றை இறக்குமதியிலிருந்து பாதுகாத்து அவற்றை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் முன்வைக்கப்படும் கொள்கையாகும். பெரும்பாலான குறைவிருத்தி நாடுகளில் இளந்தொழில் கைத்தொழில் களை பாதுகாப்பதற்காக பாதுகாப்புக் கொள்கையானது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இத்தகைய சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பான முன்வைக்கப்பட்டு வரும் கொள்கைகள் ஒரு நாட்டின் வறிய மக்களின் வறுமையை ஒழிப்பதில் எத்தகைய வழிகளில் செல்வாக்கு செலுத்த முடியும் என்பதே இன்றைய அனைவரதும் எதிர்பார்ப்பாகும். அந்த வகையிலே இக்கட்டுரை தாராளமயமாக்கல் கொள்கையானது வறியமக்களின் வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பாக எத்தகைய செல்வாக்கினை செலுத்தி வருகின்றது என்பதையே ஆராய முற்படுகின்றது. அத்தகைய முக்கியமான சில விடயங்களாக பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

☞ வர்த்தக பொருட்களின் விலைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் புதிய உற்பத்திகளிற்கான வழிவகைகளில் முன்னேற்றத்தை உருவாக்கமுடியும்.

வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் ஏனைய வகுப்பினர்க்கு உதவி புரிவது போன்று வறிய வகுப்பினர்க்கும் குறைந்த விலைகளில் பொருட்களை பெற்றுக் கொள்ள வழிவகை செய்கின்றது. அதாவது தாராளமயமாக்கல் கொள்கை எவ்வித கட்டுப்பாடு களுமற்ற வகையில் இறக்குமதிகளை அனுமதிப் பதனால் வறிய வகுப்பினர் குறைந்த விலைகளில் இறக்குமதிப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்ய அனுமதிக்கின்றது. குறிப்பாக அடிப்படை உணவுப் பொருட்கள், மருந்து வகைகள், அடிப்படை சுகாதாரப் பொருட்கள் மற்றும் உடைகள் என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். மேலும் தாராளமயமாக்கல் கொள்கையின் விளைவாக ஏற்றுமதி வரிகள் தளர்த்தப்படுதல் அல்லது முற்றாக நீக்கப்படுதல் வறிய மக்களின் ஏற்றுமதி சார் உற்பத்திகளை (குறிப்பாக விவசாயப் பொருள் உற்பத்திகள்) அதிகரித்து அவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்க முற்படுகின்றது. இது வறிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி வறுமையை ஒழிக்கத் துணை புரிகின்றது.

தாராள வர்த்தக கொள்கையானது நவீன தொழில் நுட்பங்களையும் இறக்குமதி செய்ய அனுமதிப்பதால் வறிய மக்கள் விவசாயத் துறைகளில் இவற்றை பயன்படுத்தி பயன்பெற முடிகின்றது. குறிப்பாக ஆபிரிக்க மற்றும் ஆசிய குறைவிருத்தி நாடுகளில் பெரும்பாலான கிராமிய விவசாயிகள் விவசாயத் துறைகளில் நவீன தொழில் நுட்பங்களை (நவீன இயந்திரங்கள், கிருமி நாசினிகள், உரவகைகள் மற்றும் புதிய இனவகை விதைகள்) பயன்படுத்தி தமது உற்பத்திகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

ஆகவே தாராளமயமாக்கல் கொள்கையானது குறைந்த விலைகளில் இறக்குமதி பொருட்களையும், நவீன தொழில் நுட்பங்களையும் குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குள் அனுமதிப்பதால் வறிய நிலையிலுள்ள மக்கள் இவற்றை பயன்படுத்தி தமது வறுமையை குறைக்க பயன்படுகின்றது.

☞ பயிற்சி பெற்ற மற்றும் பயிற்சி பெறாத ஊழியத்தின் ஒப்பீட்டு ரீதியான கூலிகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் மூலதனத்தின் செலவு மற்றும் வறியவர்களின் வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

வர்த்தக தாராளமயமாக்கலானது கூலி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை விசேட நிலைமைகளின் கீழ் வர்த்தக கோட்பாடு விளக்க முற்படுகின்றது. ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிப் பொருட்களின் ஒப்பீட்டு ரீதியான விலை மாற்றங்கள் அவற்றின் கேள்வியில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வேலைவாய்ப்பு மற்றும் கூலிகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக வர்த்தக தாராளமயமாக்கலானது ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்தும் போது குறிப்பிட்ட நாட்டின் ஏற்றுமதி அதிகரிக்கின்றது. ஏற்றுமதி அதிகரிப்பானது குறிப்பிட்ட நாட்டில் ஊழியத்துக்கான கேள்வியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தி வறியவர்கள் மத்தியில் வேலைவாய்ப்புக்களுக்கான சந்தர்ப்பங்களை தூண்டுவதுடன் கூலிமட்டங்களிலும் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது இது வறிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்வடைய செய்து அவர்களின் வறுமையை குறைக்க முற்படுகின்றது.

மறுபுறம் பாதுகாப்புக் கொள்கையானது குறிப்பிட்ட நாட்டில் இறக்குமதிப்பதிலீட்டு கைத் தொழில்கள் உருவாக வழிவகுப்பதனால் உள் நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் வறியவர்கள் மத்தியில் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கி அவர்களது வறுமை குறைப்பிற்கு துணைபுரிகின்றது. அந்த வகையிலே பாதுகாப்புக் கொள்கையானது வறிய நிலையிலுள்ள கிராமிய விவசாய மக்கள் கைத் தொழில் துறை சார் வேலை வாய்ப்புக்களை பெற்று வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தி அவர்களது வறுமையை குறைக்க துணைபுரிகின்றதெனலாம்.

☞ வர்த்தக வரிகளின் மூலம் அரசு வருமானத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி வறியவர்கள் தொடர்பான அரசாங்கத்தின் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்கு துணைபுரிகின்றது.

வர்த்தகச் சீர்திருத்தம் வர்த்தக வரிகளை குறைப்பதனுடாக அரசாங்க வருமானத்தை குறைவடையச் செய்வதனால் பேரினப்பொருளாதார உறுதிப்பாட்டினை பேணும்பொருட்டு அரசாங்கம் சமூக செலவுகளை குறைப்பதுடன் புதிய வரிமுறைகளையும் அமுல்படுத்த முனைகின்றது. இத்தகைய நடவடிக்கை வறிய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை பாதிப்பதைய செய்வதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. இருந்த போதும் வர்த்தக தாராள மயமாக்கத்தின் ஆரம்ப நிலையில் தீர்வைகளுடன் இணைந்த வகையில் வரியற்ற தடைகள் நீக்கப்படுவதுடன் வரிச்சலுகைகளும் நீக்கப்படுவதால் பொதுவாக அரச வருமானம் அதிகரிக்கின்றது. அதேபோன்று ஆரம்ப தீர்வைகள் குறைவாக இருக்கும்போது அதிகளவில் வர்த்தக பாச்சல்கள் இடம்பெறுவதால் இதுவும் அரச வருமானத்தை உயர்வடைய செய்கின்றது. உயர் தீர்வைகள் குறைக்கப்படும் போது கள்ளக்கடத்தல் மற்றும் இலஞ்சம் என்பவற்றிற்கான தூண்டுதல்கள் குறைவடைந்து உயரளவான பொருட்களின் பாச்சல் பதிவுகள் சுங்கத் திணைக்களத்தினுடாக இடம் பெற்று அரசவருமானத்தை உயர்வடையச் செய்கின்றது.

வர்த்தக சீர்திருத்தமானது ஆரம்ப நிலையில் அரச வருமானத்தை உயர்வடைய செய்தாலும் சீர்திருத்தத்தின் இறுதி நிலையில் குறைந்தளவான தீர்வைக் கட்டமைப்புக்கள் அரச வருமானத்தை குறைவடைய செய்கின்றன. இவை வறிய மக்கள் தொடர்பான அரச செலவில் குறைப்பினை ஏற்படுத்தி அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை பாதிப்பதைய செய்கின்றன.

☞ முதலீட்டிற்கான தூண்டுதல்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு புதிய வழிமுறைகளை உருவாக்குவதுடன் முதலீட்டினை விரிவுபடுத்தவும் துணைபுரிகின்றது.

வர்த்தக தாராள மயமாக்கலானது குறிப்பிட்ட நாட்டில் முதலீடு தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துவதனால் உள்நாட்டு முதலீடு மாத்திரமன்றி வெளிநாட்டு முதலீடுகளும் அதிகரிக்க துணை புரிகின்றது. அத்துடன் முதலீடு தொடர்பான சலுகைகளை இது அனுமதிப்பதால் நீண்ட காலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த

முடியும். குறிப்பாக வர்த்தக சீர்திருத்தம் வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பதனால் அவற்றினுடாக நவீன தொழில் நுட்பங்கள் மற்றும் புதிய வர்த்தக தந்திரங்கள் என்பன உள்நாட்டு நிறுவனங்களிடையே பாய்ச்சப்படுவதனால் மொத்த உற்பத்தித்திறன் மற்றும் வளர்ச்சி என்பன அதிகரிக்கின்றது.

மொத்த ரீதியாக நோக்கும் போது வர்த்தக தாராள மயமாக்கலானது குறிப்பிட்ட நாட்டின் பொருளாதாரத்தை திறந்து விடுவதுடன் ஏனைய உலக நாடுகளுடன் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்புக்களை ஏற்படுத்தி பொருளாதார வளர்ச்சியடைய துணைபுரிகின்றதெனலாம். அத்துடன் சர்வதேச ரீதியாக நாடுகளிடையே உறவுகள் விரிவடைந்து சர்வதேச நிதிப்பாச்சல்கள் (கடன்கள் மற்றும் உதவிகள்) குறிப்பிட்ட நாட்டிற்குள் பாச்சப்படுவதால் வறியவர்கள் தொடர்பாக திட்டங்களை அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்டு வறுமையை குறைக்க முடியும். மேலும் வர்த்தக தாராளமயமாக்கலானது பெரும் பாலான குறைவிருத்தி நாடுகளில் பல்தேசியக் கம்பனிகளின் வருகைக்கு துணைபுரிந்து அந்நாடுகளில் மூலதன மற்றும் தொழில்நுட்ப பாச்சல்களுக்கு துணைபுரிகின்றதெனலாம். இத்தகைய பாச்சல்கள் பெரும்பாலான குறைவிருத்தி நாடுகளில் வறிய மக்கள் மத்தியில் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரித்துள்ளமையை அனுபவங்கள் புலப்படுத்தி வருகின்றன.

வர்த்தக தாராள மயமாக்கத்தின் விளைவாக குறிப்பிட்ட நாடுகளில் இடம்பெற்ற ஏனைய சில சீர்திருத்தங்களும் வறியவர்களின் வறுமை ஒழிப்பிற்கு துணைபுரிந்துள்ளன.

☛ உள்கட்டமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத்தி

சிறந்த வீதிகள் மற்றும் மலிவான போக்குவரத்து வசதிகள் என்பன வறிய மக்களின் உற்பத்திகளிற்கு குறைந்த செலவில் சிறந்த சந்தை வாய்ப்புகளை பெற்றுக் கொடுத்தன. இத்தகைய வசதிகள் வாத்தக தாராள மயப்படுத்தலின் ஒரு வெளிப்பாடேயாகும்.

☛ சந்தைகளின் அபிவிருத்தி

சந்தைகளின் அபிவிருத்தி இதுவரை காணப்பட்ட கொள்வோன் தனியுரிமைத் தன்மைகளை நீக்கி போட்டித் தன்மைகளை உருவாக்குவதனால்

கிராமப்புற வறிய மக்கள் தமது விவசாய உற்பத்தி பொருட்களிற்கு நியாயமான விலையை பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன் சந்தைகளின் அபிவிருத்தியானது விவசாயத் துறை தொடர்பான தொழில் நுட்ப உதவிகள், நாளாந்த வர்த்தக நடைமுறைகள் தொடர்பான பயிற்சிகள் மற்றும் விரிவாக்கப் சேவைகளை என்பவற்றை வறிய மக்களிற்கு வழங்குவதிலும் துணைபுரிகின்றன.

❖ வங்கித்துறை வீர்வாக்கம்

பெரும்பாலான நாடுகளில் வர்த்தக தாராயமய வாக்கத்தின் அறிமுகம் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வங்கித்துறைகள் விரிவடைய காலாயிற்று. பெரும் பாலான குறைவிருத்தி நாடுகளில் கிராமிய விவசாயிகளிற்காக உருவாக்கப்பட்ட கடன் சந்தை அபிவிருத்திகள் வறிய மக்களின் உள்ளீட்டுப் பற்றாக்குறை மற்றும் வெளியீட்டு விற்பனைக்கான சிறந்த வாய்ப்பு என்பவற்றை பெற்றுக்கொடுத்தது.

அனுபவரீதியான விளக்கங்கள்

வறிய மக்களின் வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பாக வர்த்தக தாராளமயமாக்கல் எந்தளவிற்கு பங்காற்றியுள்ளது என்பது தொடர்பான அனுபவ ரீதியான சில சான்றுகளை நோக்குவோம்.

வர்த்தக தாராள மயமாக்கலின் மூலம் 1980 கள் மற்றும் 1990 களில் சிம்பாப்பே நாட்டில் பருத்தி சந்தைவாய்ப்புகள் விரிவடைந்து வறிய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வடைந்தமை மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். தாராள மயமாக்கலின் முன்னர் அரசாங்கம் மாத்திரமே பருத்தியை கொள்வனவு செய்யும் தனி ஒரு நிறுவனமாக (கொள்வோன் தனியுரிமை Monopsony) காணப்பட்டது. இத்தகைய கொள்வோன் தனியுரிமை பருத்திக்கான விலையை குறைவாக நிர்ணயித்தமை அத்துறைசார் வறியவர்களை பெருமளவில் பாதித்தது. வர்த்தக தாராளமயமாக்கலானது விலைக்கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியதுடன் சந்தை தொடர்பான தனியுரிமைத் தன்மையையும் நீக்கியது. இதன் விளைவாக மூன்று முக்கிய பருத்தி கொள்வனவாளர்களிடையே போட்டி ஏற்பட்டு பருத்தியின் விலைகள் துரிதமாக அதிகரித்தன.

இதனால் கிராமப்புற வறிய பருத்தி உற்பத்தி யாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வடைந்தமை முக்கிய எடுத்துக்காட்டாகும். விலை அதிகரிப்பு மாத்திரமன்றி சிறிய நில உரிமையாளர்களான வறியமக்களுக்கு தேவையான உள்ளீடு தொடர்பான சேவைகள் மற்றும் விரிவாக்க சேவைகள் என்பவற்றையும் பெற்றுக் கொடுத்தன.

இந்தியா மற்றும் இலங்கை தொடர்பான அனுபவங்களை நோக்கும் போது வர்த்தக தாராள மயமாக்கலானது வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பாக அதிகளவில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. இந்நாடுகளில் பொருளாதார தாராள மயப்படுத்தல் கிராமப்புற வறிய விவசாயிகள் தொடர்பாக பல புதிய திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது குறிப்பாக சர்வதேச நிதிநிறுவனங்கள் மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்த சில உலக நாடுகளின் துணையுடன் அமுல்படுத்தப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தி திட்டம் மற்றும் வறுமை ஒழிப்புத்திட்டம் (ஜனசக்தி) என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். 1977 ம் ஆண்டு திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அறிமுகத்தை தொடர்ந்தே அதிகளவான சர்வதேச நிறுவனங்கள் மற்றும் உலக நாடுகள் இலங்கைக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தன. குறிப்பாக இன்று இலங்கையில் வறியவர்கள் தொடர்பாக நடைமுறையிலிருக்கும் பெரும்பாலான அபிவிருத்தித் திட்டங்களிற்கு சர்வதேச சமூகத்தின் உதவியே அடிப்படை காரணமெனலாம். அந்த வகையில் இலங்கை போன்ற குறைவிருத்தி நாடுகள் தொடர்பான சர்வதேச சமூகத்தின் உதவி என்பதும் ஒரு வகையில் வர்த்தகத் தாராளமயமாக்கத்தின் வெளிப்பாடே எனலாம்.

வர்த்தக தாராளமயமாக்கம் பல வழிகளில் வறிய மக்களின் வறுமை தொடர்பாக நன்மை அளித்த போதும் சில தீமைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. அந்த வகையில் பின்வரும் அனுபவச் சான்றுகள் இதனை புலப்படுத்தியுள்ளன.

சாம்பியாவின் சோளம் வர்த்தகம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தாராள மயமாக்கம் எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது. தாராள மயப்படுத்தலிற்கு முன்பு சோள உற்பத்தியாளர்கள் குறைந்த உற்பத்தி செலவு மற்றும் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட மானியங்கள் என்பவற்றினால் அதிகளவில் நன்மையை பெற்றிருந்தனர். தாராள மயமாக்கத்தின் விளைவாக மானியங்கள் நீக்கப்பட்டதுடன் அரசு நடவடிக்கைகள் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்டமை (உள்நாட்டு மற்றும் வெளி நாட்டு நிறுவனங்களிடம் கையளித்தமை) பெருமளவான உள்நாட்டு கிராமப்புற விவசாயிகள் சந்தை வாய்ப்புக்களை இழக்கவேண்டி ஏற்பட்டது. மேலும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட ஏனைய சேவைகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்பட்டமை வறியமக்களை மிகவும் பாதிப்படைய செய்தது.

தாராள மயமாக்கத்தின் விளைவாக வரிக்கட்டுப் பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டமை மற்றும் தீர்வை முறைகள் நீக்கப்பட்டமை அரசு வருமானத்தில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தி வறியவர்கள் தொடர்பாக தென் ஆபிரிக்க அரசின் வறுமை ஒழிப்புத்திட்டங்களை பாதிப்படைய செய்தமை மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

மேலும் தாராளமயமாக்கம் குறைவிருத்தி நாடுகளில் விரும்பத்தகாத பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளமையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. குறிப்பாக இறக்குமதியின் தாக்கம் உள்நாட்டு கிராமிய உற்பத்திகளுக்கான சந்தை வாய்ப்புகளை குறைவடைய செய்து கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை பாதித்தமை, நவீன தொழில் நுட்ப அறிமுகத்தினால் கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை அதிகரித்தமை, ஆடம்பரப் பொருட்களின் பாவனை, மற்றும் கலாச்சார சீரழிவு போன்ற பல்வேறு விடயங்களை குறிப்பிட முடியும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை தாராள மயமாக்கம் கூடியளவிற்கு கைத்தொழில் துறைசார் நடவடிக்கைகளுக்கு சாதகமாக அமைந்த போதும் கிராமிய விவசாயத்தை விரிவுபடுத்துவதில் அதிகம் செல்வாக்கு செலுத்தவில்லை என்றே கூறலாம். ஆனால் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற வறியவர்களுக்கு

கைத்தொழில் மற்றும் சேவைகள் துறை சார் வேலைவாய்ப்புகளை வழங்கி அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவிற்கேனும் உயர்வடைய துணைபுரிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

வர்த்தக தாராள மயமாக்கம் என்பது பெரும் பாலான கைத்தொழில் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றை நிர்ணயிப்பதில் செல்வாக்கு செலுத்திய போதும் வறிய விவசாய நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றினை நிர்ணயிப்பதில் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு பங்காற்றவில்லை என்றே குறிப்பிடலாம். வளர்ச்சியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகள் தமது உற்பத்தி பொருட்களுக்கான சந்தை வாய்ப்புகளை இலகுவில் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் குறைவிருத்தி நாடுகளில் திணிக்கப்பட்ட ஒரு நவகாலனித்துவ செயற்பாடே தாராள மயமாக்கம் என பல மூன்றாம் உலக பொருளியலாளர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட சில நாடுகளின் அனுபவங்களில் இருந்து நோக்குமபோது தாராளமயமாக்கம் வறுமையை ஒழிப்பதில் ஓரளவிற்கு செல்வாக்கு செலுத்திய போதும் நீண்ட கால ரீதியில் இந்நிலைமை தொடர்ந்திருக்குமா என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது. பல குறைவிருத்தி நாடுகளில் தொடர்ந்தும் தாராளமயமாக்கல் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த போதும் வறுமை என்பது குறைவடைந்தமைக்கான சான்றுகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Geoffrey J. Bannister and Kamau Thugge, 2001, "International trade and Poverty Alleviation" IMF Working Paper No.01/54.
2. David Dollar and Aart Kraay, 2001, "trade, Growth and Poverty" Development Research Group, World Bank.
3. Alan L Winters, 2000, "Trade Liberalization and Poverty" Paper prepared for the UK department for International Development.

பொருளாதார வளர்ச்சி (Economic Growth)

V. Parameswaran - B.BA (Hons)

Tutorial Staff-St. Joseph's College, Colombo-10.

Visiting Lecturer-Sri Lanka Technical College & Open University of Sri Lanka

பொருளாதார வளர்ச்சி

ஒரு நாட்டின் நிலையான விலைகளில் கணிக்கப்பட்ட மொத்தத்தேசிய உற்பத்தியில் நீண்ட காலத்தில் ஏற்படுகின்ற தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பே பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகும்.

இப்பொருளாதார வளர்ச்சியானது ஒரு நீண்டகால செயற்பாட்டைக் குறிக்கும். இங்கு நீண்ட காலம் என்பது 10 வருடங்கள், 15 வருடங்கள் போன்ற காலப்பகுதிகளைக் குறிக்கும்.

உதாரணம்: ஒரு நாட்டின் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களின் கூட்டுத் தொகை 50% ஆகக் காணப்படின் ஆண்டு சராசரி பொருளாதார வளர்ச்சி 5% ஆகக் காணப்படும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியானது நிலையான விலைகளில் கணிக்கப்பட்ட மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றம் மூலமோ அல்லது நிலையான விலைகளிலான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றம் மூலமோ அல்லது மெய்த்தலா உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றம் மூலமோ அளவிடப்பட முடியும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவம்

1. பொருட்கள் சேவைகளின் அளவு / திரட்சி அதிகரித்தல். இதன் மூலம் மனித தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான ஆற்றல் அதிகரித்தல்.
2. மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை / பௌதீக வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் அதன் மூலம் வறுமை நிலையைக் குறைப்பதற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சி அவசியம்.
3. மிகச் சிறிய பொருளாதார வளர்ச்சிவேக மாற்றங்களின் மூலம் காலப் போக்கில் உலக நாடுகளிடையே வருமான மட்டங்களில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படலாம்.
4. நாட்டின் தேசிய உற்பத்தி, தலா உற்பத்தி என்பன இருமடங்காக மாறுவது பொருளாதார வளர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது.

5. வேலைவாய்ப்புக்களை அதிகரித்து வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி அவசியம்.
6. நீண்ட காலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் செல்லும்போது பொருளாதார கட்டமைப்பானது மாற்றமடைவதால் எதிர்காலத் திட்டமிடல்களை அரசு மேற்கொள்ளப் பயன்படும்.
7. கல்வி, சுகாதாரம், போசாக்கு, வீடமைப்பு போன்ற சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திகளை மேற்கொள்வதற்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி அவசியம்.

பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் காரணிகள்

1. உற்பத்திக்காரணிகளின் உபயோகம் அல்லது பயன்பாடு அதிகரித்தல் அல்லது அளவு அதிகரித்தல்.
 - (i) பௌதீக மூலதனவாக்கம் அதிகரித்தல் - அதாவது உற்பத்திக்கு நேரடியாகத் தேவைப்படும் இயந்திர உபகரணங்கள் போன்றவற்றுடன் உற்பத்தியில் மறைமுகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படை வசதிகளான போக்குவரத்து, மின்சாரம், தொடர்பாடல் போன்ற கீழ்கட்டமைப்பு வசதிகளும் அதிகரித்தல்.
 - (ii) உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்படும் ஏனைய சாதனங்களான நிலம், உழைப்பு போன்றன அதிகரித்தல். (புதிய நிலம் கண்டு பிடிக்கப்படல், ஊழியம் இறக்குமதி செய்யப்படல்.)
 - (iii) முயற்சியாண்மையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு.
2. உற்பத்திக் காரணிகளின் வினைத்திறன் அதிகரித்தல்.
 - (i) தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம்.
 - (ii) முகாமைத்துவத்திறனில் ஏற்படும் முன்னேற்றம்.
 - (iii) மனிதமூலதனம் / மனித திறன்கள் அதிகரித்தல்.

பொருளாதார வளர்ச்சியும் பொருளாதார கட்டமைப்பு மாற்றமும்

குறிப்பிட்ட வருட காலப்பகுதியில் ஒரு நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயத்துறை, கைத்தொழில்துறை, சேவைத்துறை ஆகிய ஒவ்வொரு துறைகளும் பெறுகின்ற சார்பளவான பங்களிப்பினைக் கூறுவதே பொருளாதார கட்டமைப்பு ஆகும்.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரமானது வளர்ச்சியடைந்து செல்லும்போது அதன் பொருளாதார கட்டமைப்பில் பின்வரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுச் செல்லும்.

1. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயத்துறையின் சார்பளவான பங்களிப்பு குறைவடைந்து செல்லும்.
2. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கைத்தொழில்துறையின் சார்பளவான பங்களிப்பு அதிகரித்துச் செல்லும்.
3. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சேவைத்துறையின் பங்கும் அதிகரித்து சேவைத்துறையே பிரதான துறையாக விளங்கும்.

இவ்வாறு பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் செல்லும் பொருளாதார கட்டமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு,

1. உயர்ந்த வருமானமட்டங்களில் அடிப்படை உணவுப் பொருட்களின் வருமானம் சர்க்கேள்வி நெகிழ்ச்சி குறைவாக காணப்படும். இதனால் வருமானம் அதிகரிக்கும் போது இவற்றுக்கான கேள்வி அதிகரிப்பு வேகம் குறைவாக இருந்து உற்பத்தி அதிகரிப்பும் குறைவாக இருத்தல்.
2. வருமானம் அதிகரிக்கும் போது கைத்தொழில் பொருட்கள், சேவைகள் என்பவற்றுக்கான கேள்வி பெருமளவில் அதிகரித்தல். அதாவது இவற்றுக்கான வருமானம் சார் கேள்வி நெகிழ்ச்சி ஒன்றுக்கு கூடுதலாக இருத்தல்.
3. பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் இணைந்து வகையில் மக்களின் நுகர்வுக்கோலம் மாற்றமடைதல்.

அண்மைக்காலங்களில் இலங்கையின் பொருளாதார கட்டமைப்பு பற்றிய தரவுகள் நிலையான விலைகளிலான GDP யில் சதவீதம்

ஆண்டு	விவசாயத்துறை	கைத்தொழில்துறை	சேவைத்துறை
1980	27%	26%	47%
1990	23%	27%	50%
1999	21%	26%	53%
2000	20%	26%	54%
2001	20%	26%	54%

பொருளாதார வளர்ச்சியும் தொழில்வாய்ப்புக் கட்டமைப்பு மாற்றமும்

ஒரு நாட்டின் மொத்த வேலைவாய்ப்புக்களில் விவசாயத்துறையில் தொழில்வாய்ப்பு பெற்றுள்ளோர், கைத்தொழில்துறையில் தொழில்வாய்ப்பு பெற்றுள்ளோர், சேவைத்துறையில் தொழில்வாய்ப்பு பெற்றுள்ளோர் ஆகியோர் வகிக்கின்ற சார்பளவான பங்களிப்பு வீதத்தினைக் கூறுதல் தொழில்வாய்ப்பு கட்டமைப்பு எனப்படும்.

ஒரு நாட்டில் நீண்டகாலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் செல்லும் போது அதன் தொழில் வாய்ப்புக் கட்டமைப்பிலும் பின்வரும் மாற்றங்கள் நிகழும்.

1. விவசாயத்துறையில் தொழில்வாய்ப்பு பெறுவோரின் சதவீதம் குறைவடைந்து செல்லும்.
2. கைத்தொழில்துறை, சேவைத்துறை என்பவற்றில் தொழில்வாய்ப்பு பெறுவோரின் சதவீதம் அதிகரித்துச் செல்லும்.

இவ்வாறு பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் செல்லும்போது தொழில்வாய்ப்புக் கட்டமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு,

1. பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச்செல்லும் போது விவசாயத்துறையில் நவீன தொழில் நுட்பப்பயன்பாடு அதிகரித்து அங்கு ஊழியத்தின் வினைத்திறன் அதிகரிப்பதால் விவசாயத்துறையில் ஊழியத்திற்கான தேவை குறைவடைதல். இதனால் அவ்ஊழியம் கைத்தொழில்துறை, சேவைத்துறை என்பன நோக்கி நகர்வடையும்.
2. பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் செல்லும்போது மக்கள் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி நகர்வடைதல்.

அண்மை ஆண்டுகளில் இலங்கையின் தொழில்வாய்ப்பு கட்டமைப்பு பற்றிய தரவுகள்

	1990	2000
விவசாயத்துறை	47%	36%
கைத்தொழில்துறை	19%	23%
சேவைத்துறை	34%	41%

அண்மை ஆண்டுகளில் இலங்கையின்

பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்கள் பற்றிய தரவுகள்

ஆண்டு	1990	1995	1999	2000	2001
பொருளாதார வளர்ச்சிவீதம் (GDP)	6.2%	5.5%	4.3%	6%	-1.3%

2001ல் இலங்கையின் பொருளாதாரமானது என்றுமில்லாதவாறு வீழ்ச்சியை கண்டுள்ளது. இவ்வாறு வீழ்ச்சியடைந்தமைக்கான பிரதான காரணங்களாக அமெரிக்கா மீதான தாக்குதல்கள், உள்நாட்டு யுத்தம், உள்நாட்டு வரட்சி நிலைமைகள், உள்நாட்டு அரசியல் உறுதியின்மை என்பன கூறப்படுகின்றன.

இலங்கை தனது பொருளாதார வளர்ச்சியை மேலும் உயர்த்துவதற்கு மேற்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கைகள்

1. நாட்டின் முதலீட்டு மட்டத்தினை உயர்த்துதல். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீடுகளை அதிகரித்தல். வெளிநாட்டு முதலீட்டாளருக்கு அதிக ஊக்குவிப்புக்களையும், பாதுகாப்பினையும் வழங்குதல் வேண்டும்.
2. பொருளாதார கீழ்க்கட்டமைப்பு வசதிகளை அதிகளவில் வழங்குதல். (போக்குவரத்து பாதைகள், மின்சாரம், தொடர்பாடல்)
3. புதிய தொழில்நுட்ப முறைகளை உற்பத்தியில் புகுத்துதல்.
4. மனித மூலதன அபிவிருத்தியை மேற்கொள்வதற்காக அதிக முதலீடுகளை மேற்கொள்ளுதல்.
5. சிறந்த முகாமைத்துவ முறைகளை பயன்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்.
6. உயர்வான வளர்ச்சிக்குரிய சாத்தியக்கூறுகளும் உயர்வான ஏற்றுமதிக் கேள்வியும் கொண்ட தகவல் தொழில்நுட்பத்துறையின் அபிவிருத்தியில் விசேட கவனம் செலுத்துதல்.

7. உள்நாட்டில் நிலவி வரும் யுத்த நிலைமைகளை நீக்கி உற்பத்திக்குச் சாதகமான சூழலை உருவாக்குதல்.

8. உற்பத்தியாளருக்கு ஊக்குவிப்புகள், வரிச்சலுகைகள், வரிவிடுதலைகள், கடன்வசதிகள் போன்றவற்றை அதிகளவில் வழங்குதல்.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் செலவுகள்

1. உற்பத்தி நடவடிக்கைகளினால் சூழல் மாசடைதல்.
2. வளங்கள் தேய்வடைதல் / எதிர்கால சந்ததியினருக்கான இயற்கை வளங்கள் குறைவடைதல்.
3. வளங்களின் அமையச் செலவு.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் அமையச் செலவுகள்

ஒரு நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் பௌதீகமுதல், மனிதமுதல், தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி என்பவற்றில் சாதனங்கள் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும். இச்சாதனங்கள் நுகர்விற்கும் கையாளப்படலாம். எனவே நிகழ்கால நுகர்வை பிற்போட்டு அல்லது விட்டுக் கொடுத்து சேமிப்பதன் மூலமே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான முதலீடுகளை மேற்கொள்ள முடியும். எனவே மெய்த் தேசிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக நிகழ்கால நுகர்வு இழக்கப்படுவதே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான அமையச் செலவு ஆகும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரமும்

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியூடாக மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமாயின் மெய்தேசிய உற்பத்தி வளர்ச்சி வேகமானது சனத்தொகை வளர்ச்சி வேகத்தை விட உயர்வாகக் காணப்படுதல் வேண்டும். அப்போது தான் மக்களின் தலாவருமானம் அதிகரித்து அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வடையும்.

அத்துடன் பொருளாதார வளர்ச்சியின் நன்மைகள் நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களிடையேயும் சமமாகப் பங்கிடப்படுதலும் வேண்டும். அதாவது பொருளாதார வளர்ச்சியின் நன்மைகள் ஒரு சில உற்பத்தியாளர்களுக்குமுதலானவர்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் எனின் பொருளாதார வளர்ச்சியினால் எல்லா மக்களினதும் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர்வடையும் என கூறமுடியாது.

G. C. E. (A/L) 2003 மாணவர்களுக்கான மாதிரி வினாத்தாள் -01 பொருளியல் II

V. Parameswaran - B.BA (Hons)

பகுதி I

எல்லா வினாக்களுக்கும் விடை தருக.

பின்வரும் கூற்றுக்களில் சரியானவற்றைத் தெரிவு செய்க?

- (i) பணவழங்கலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது எப்பொழுதும் பணவீக்கச் சார்புடையது.
 - (ii) கூலியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பானது எப்பொழுதும் பணவீக்கச் சார்புடையது.
 - (iii) உள்நாட்டில் நிலவும் உயர் பணவீக்கத்தினால் நாணய மாற்றுவீதம் மிகை மதிப்பீடு செய்யப்படும்.
 - (iv) ஒரு ரூபாவினை ஒரு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டியினால் சுருக்குவதன் மூலம் பணத்தின் பெறுமானச் சுட்டியைப் பெறலாம்.
 - (v) பணவீக்கம் மெய்ரீதியான வட்டிவீதம் உயர் வடைவதற்கு வழிகோலுகின்றது.
2. பின்வரும் கூற்றுக்களில் தவறான கூற்றுக்களாக உம்மால் கருதப்படுபவற்றைத் தெரிவு செய்க.
- (i) இலங்கை வங்கி கொடுகடனாக்கம் செய்து கடன்களை வழங்குகின்றது.
 - (ii) தேசிய சேமிப்பு வங்கி கொடுகடனாக்கம் செய்து கடன்களை வழங்குகின்றது.
 - (iii) பணத்திற்கான கேள்வி என்பதற்கான ஒரு மாற்றுச் சொற்றொடர் திரவத்தன்மை முன் ஹரிமை ஆகும்.
 - (iv) பணத்தின் உள்நாட்டுப் பெறுமதி வீழ்ச்சியடைந்தால் அதன் வெளிநாட்டுப் பெறுமதி அதிகரிக்கும்.
 - (v) உள்நாட்டு உயர்பணவீக்கத்தினால் நாட்டின் சென்மதி நிலுவையில் குறைநிலை ஒன்று ஏற்படலாம்.
3. பின்வருவனவற்றில் எவை இலங்கையின் சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கில் உள்ளடக்கப்படும்?
- (i) தைத்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதிகள் மூலம் பெற்ற வருமானம்.
 - (ii) அரிசி இறக்குமதிக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட செலவு.
 - (iii) வெளிநாடுகளில் இலங்கையர் ஒருவர் மேற்கொண்ட முதலீடுகளுக்காக பெற்ற முதலீட்டு வருமானம்.
 - (iv) வெளிநாட்டவர் ஒருவர் இலங்கையில் மேற்கொண்ட முதலீடு.
 - (v) மத்திய கிழக்கு நாடொன்றில் தொழில்புரியும் இலங்கையர் ஒருவர் இலங்கையிலுள்ள தனது உறவினர் ஒருவருக்கு அனுப்பிய பணம்.
 - (vi) ஜப்பானிய அரசினால் இலங்கை அரசுக்கு வழங்கப்பட்ட வீதி அபிவிருத்திக்கான கொடைகள்.
4. செயற்படு பாதுகாப்பு வீதம் (Effective Rate of Protection) கணிப்பிடப்படுவதற்கான சமன் பாட்டைத் தருக.
-
5. பணவழங்கல் பற்றிய பாகுபாட்டின் அடிப்படை எது?
- (i) வணிக வங்கிகளின் இலாபத்தன்மை
 - (ii) பணத்தின் திரவத்தன்மை
 - (iii) பணத்திற்கான கேள்வி
 - (iv) பணத்தின் பெறுமதி

6. இலங்கையின் சென்மதி நிலுவை தொடர்பாக பின்வரும் கூற்றுக்களில் சரியானவற்றைத் தெரிவு செய்க.

- சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கு, மூலதனக்கணக்கு ஆகிய இரண்டும் தாராளமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- நடைமுறைக்கணக்கு மட்டும் தாராளமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மூலதனக்கணக்கு இன்னமும் முழுமையாக தாராளமயப்படுத்தப்படவில்லை.
- மூலதனக்கணக்கு மட்டும் முழுமையாக தாராளமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- சென்மதி நிலுவையில் ஏற்றுமதிகள் F.O.B. (படகு மட்டும் இலவசம்) விலையிலும், இறக்குமதிகள் C.I.F (செலவு, காப்புறுதி, கப்பற்கேள்வி) விலையிலும் பதியப்படும்.
- கட்புலனாகா வர்த்தகம் என்பது சேவைகளின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி என்பவற்றைக் குறித்து நிற்கும்.

7. பின்வரும் சமன்பாடுகளிலுள்ள வெற்றிடங்களைப் பூர்த்தி செய்க.

- சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கு நிலுவை = + +
- மொத்த உள்நாட்டுச்செலவு + சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவை - = மொத்தத் தேசிய செலவு.

8. இலங்கையில் கணிப்பிடப்படும் பின்வரும் விலைச் சுட்டெண்களுக்கான அடிப்படை ஆண்டினையும், கணிப்பிடும் நிறுவனங்களையும் குறிப்பிடுக.

சுட்டெண் அடியாண்டு கணிப்பிடும் நிறுவனம்

- பாரிய கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்சுட்டி
- கொழும்பு மாவட்ட நுகர்வோர் விலைச்சுட்டி
- மொத்தத்தேசிய உற்பத்திச்சுருக்கி

9. பின்வருவனவற்றுள் எவை பணச்சந்தையின் கருவிகளாக காணப்படும்?

- அழைப்புக்கடன்கள்
- திறைசேரி உண்டியல்கள்
- ரூபாய்ப்பிணைகள்
- கடன் அட்டைகள்
- வெளிநாட்டு செலவாணி உண்டியல்கள்

10. சர்வதேச வர்த்தகம் தொடர்பான பின்வரும் கூற்றுக்களில் சரியானவற்றைத் தெரிவு செய்க.

- ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஒருநாடு மற்றைய நாட்டை விட உற்பத்தி செலவு கூடிய பொருளை உற்பத்தி செய்து சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டால் அது முழு நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.
- ஒரு நாடு ஒப்பீட்டு ரீதியில் மற்றைய நாட்டைவிட அமையச் செலவு கூடுதலான பொருளை உற்பத்தி செய்து சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டால் அது ஒப்பீட்டு நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.
- சிறப்புத் தேர்ச்சியினாலும், பொருட்களின் பரிமாற்றத்தினாலும் நாடுகள் பெறும் நன்மைகளே சர்வதேச வர்த்தகத்தின் பிரதான அனுசூலங்களாகும்.
- ஒப்பீட்டு நன்மையின் அடிப்படையில் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதற்கு மிக உயர்ந்த செயற்றிறன், மிகக் குறைந்த செயற்றிறனின்மை என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

11. பின்வரும் கூற்றுக்களிலுள்ள வெற்றிடங்களை நிரப்புக.

- சென்மதி நிலுவையின் குறுங்கால சமமின்மையை நீக்க எடுக்கும் நடவடிக்கை எனப்படும்.
- சென்மதி நிலுவையின் நீண்டகால சமமின்மையை நீக்க எடுக்கும் நடவடிக்கை எனப்படும்.
- குறித்த ஆண்டுக்கான வணிகப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி வருமானத்திற்கும், வணிகப் பொருட்களின் இறக்குமதிச் செலவுக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் ஆகும்.

12. இலங்கை ரூபாவானது ஐக்கிய அமெரிக்க டொலருக்கு எதிராக தேய்வடைந்துள்ளது எனக்கருதுக. இதன் விளைவாக ஏற்படக் கூடியவை.

- (i) இலங்கைப் பொருட்கள் டொலரின் அடிப்படையில் மலிவாக இருக்கும்.
- (ii) அமெரிக்கப் பொருட்கள் ரூபா அடிப்படையில் விலை உயரும்.
- (iii) இலங்கைப் பொருட்கள் டொலரின் அடிப்படையில் விலை உயரும்.
- (iv) இரு நாட்டுப் பொருட்களின் விலைகளிலும் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படமாட்டாது.

13. பின்வரும் தரவுகள் 2001ம் ஆண்டுக்கான இலங்கையின் சென்மதி நிலுவை பற்றியவையாகும்.

மில்லியன் ரூபா

நடைமுறைக்கணக்கு	- 20,000
மூலதன மாற்றல்கள்	2,000
நிதியியல் கணக்கு	15,000

பின்வருவனவற்றுள் சரியான கூற்று எது? அலுவல்சார் ஒதுக்குகளின் பெறுமதி

- (i) ரூபா 3000 மில்லியனால் அதிகரிக்கும்.
- (ii) ரூபா 3000 மில்லியனால் குறைவடையும்.
- (iii) ரூபா 20000 மில்லியனால் குறைவடையும்.
- (iv) ரூபா 17000 மில்லியனால் குறைவடையும்.

14. ஒரு நாட்டின் இறக்குமதி இயலாவு வீதம் எவ்வாறு கணிப்பிடப்படுகின்றது என்பதற்கான சமன்பாட்டினை தருக.

15. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது.

- (i) நாட்டின் மெய்த்தேசிய உற்பத்தியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு.
- (ii) நிலையான விலைத்தேசிய உற்பத்தியில் நீண்ட காலத்தில் ஏற்படும் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பு.
- (iii) நடைமுறை விலைகளிலான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் நீண்ட காலத்தில் ஏற்படும் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பு.

(iv) சனத்தொகை வளர்ச்சி வேகத்தைவிட நாட்டின் மெய்த்தேசிய உற்பத்தி அதிகரிப்பு வேகம் கூடுதலாக இருத்தல்.

16. நீண்டகாலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் செல்லும் போது பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படும்?

- (i) விவசாய உற்பத்திகளின் அளவு குறைவடைந்து செல்லும்.
- (ii) கைத்தொழில் உற்பத்திகளில் அளவு குறைவடைந்து செல்லும்.
- (iii) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயத் துறையின் பங்கு குறைவடைந்து செல்லும்.
- (iv) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கைத் தொழில்துறை, சேவைத்துறை என்பவற்றின் பங்களிப்பு அதிகரித்துச் செல்லும்.

17. (a) இலங்கையின் இன்றைய மதிப்பீடு செய்யப் பட்ட குடிசனத்தொகை என்ன?

- (i) 15-16.5 மில்லியன்
- (ii) 16.5-18 மில்லியன்
- (iii) 18-19.5 மில்லியன்
- (iv) 19.5-21 மில்லியன்

(b) அண்மைய ஆண்டுகளில் வருட குடிசன வளர்ச்சி வீதம் என்ன?

- (i) 0.9-1.1%
- (ii) 1.2-1.4%
- (iii) 1.5-1.7%

18. நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி குறித்து இன்று மிக முக்கிய காரணியாகக் கருதப்படுவது.

- (i) இயந்திரம், தளபாடம் போன்ற பெளதீக மூலதனம்.
- (ii) ஊழியப்படையின் வளர்ச்சி
- (iii) அறிவு, தொழிநுட்பம் ஆகியவற்றினூடாக காரணிகளின் உற்பத்தித்திறன்.
- (iv) பெற்றோலியம் போன்ற புதிய இயற்கை வளங்களின் கண்டுபிடிப்பு.

19. கீழ்வருவனவற்றுள் எந்தக் கூற்றுகள் சரியானவை?

- (i) வேலை செய்யக்கூடியோர் சனத்தொகையில் குடும்பத்தலைவிகள் அடக்கப்படுவதில்லை.
 (ii) வேலையற்றவர்கள் ஊழியப்படையின் ஒரு பகுதியல்ல.
 (iii) 1990ல் இருந்து இலங்கையின் வேலையற்றோர் வீதம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்களவு வீழ்ச்சியினைக் கண்டுள்ளது.

(iv) இலங்கையின் சனத்தொகையில் முதியோர் விகிதாசாரமானது எதிர்வரும் தசாப்தங்களில் ஒரு துரித அதிகரிப்பைக் காட்டும் என எதிர்பாக்கப்படுகின்றது.

20. இலங்கையின் வேலையின்மை பற்றிய தரவுகள் பெறப்படும் மூலங்கள் யாவை?

- (i)
 (ii)

விடைகள்

1. (iii), (iv) 2. (ii), (iv) 3. (i), (ii), (iii), (v)

4.
$$\text{ERP} = \frac{\text{தீர்வைக்கு பின்னுள்ள உள்நாட்டு கூட்டிய பெறுமதி}}{\text{தீர்வைக்கு முன்னுள்ள உள்நாட்டு கூட்டிய பெறுமதி}} \times 100$$

5. (ii) 6. (ii), (iv), (v)

7. (i) வர்த்தகநிலுவை + சேவை க/கு நிலுவை + வருமானக் க/கு நிலுவை + நடைமுறை மாற்றல் க/கு நிலுவை
 (ii) நடைமுறை மாற்றல் க/கு நிலுவை

8.	கட்டெண்	அடியாண்டு	நிறுவனம்
(ii)	GCCPI	1989 (Jan-June)	இலங்கை குடிசன மதிப்பீட்டு புள்ளிவிபரத்திணைக்களம்
(ii)	CDCPI	1996/97	இலங்கை மத்திய வங்கி
(iii)	GNPD	1996	இலங்கை மத்திய வங்கி

9. (i), (ii), (v) 10. (iii), (iv)

11. (i) நிதியீட்டம் (ii) சீராக்கம்
 (iii) வர்த்தக நிலுவை

12. (i), (ii) 13. (ii)

14.
$$\frac{\text{ஏற்றுமதி வருமானக்கூட்டி}}{\text{இறக்குமதி விலைக்கூட்டி}} \times 100$$

15. (ii) 16. (iii), (iv) 17. (a) (iii)
 (b) (ii)

18. (iii) 19. (iii), (iv)

20. (i) இலங்கை மத்திய வங்கியின் நுகர்வோர் நிதி அளவை
 (ii) குடிசனமதிப்பீட்டு புள்ளிவிபர திணைக்களத்தின் ஊழியப்படை அளவை.

